1

Torsdag den 2. maj 2013 (D)

91. møde Torsdag den 2. maj 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 38 [afstemning]:

Forespørgsel til finansministeren om satspuljens fremtidige finansiering.

Af Karin Nødgaard (DF) m.fl.

(Anmeldelse 02.04.2013. Fremme 04.04.2013. Forhandling 30.04.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 60 af Karin Nødgaard (DF). Forslag til vedtagelse nr. V 61 af Finn Sørensen (EL)).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om Den Europæiske Unions udvidelse med Kroatien. Af europaministeren (Nicolai Wammen).

(Fremsættelse 05.02.2013. 1. behandling 21.02.2013. Betænkning 19.04.2013. 2. behandling 30.04.2013).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om Statens Kunstfonds virksomhed.

Af kulturministeren (Marianne Jelved).

(Fremsættelse 16.01.2013. 1. behandling 24.01.2013. Betænkning 17.04.2013. (Omtrykt). 2. behandling 25.04.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 118:

Forslag til lov om billedkunst og kunstnerisk formgivning. Af kulturministeren (Marianne Jelved).

(Fremsættelse 16.01.2013. 1. behandling 24.01.2013. Betænkning 17.04.2013. 2. behandling 25.04.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. og lov om folkeskolen. (Etablering af en europaskole).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 12.03.2013. Betænkning 16.04.2013. 2. behandling 23.04.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (Regulering af de godkendte udbyderes virksomhed, sanktioner, forsøgsvirksomhed m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 12.03.2013. Betænkning 16.04.2013).

7) Fortsættelse af 2. behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om nedlæggelse af overkørsler m.v. på jernbanestrækningen mellem Hobro og Aalborg.

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 30.01.2013. (Omtrykt). 1. behandling 07.02.2013. Betænkning 18.04.2013. 1. del af 2. behandling 23.04.2013. Tilføjelse til betænkning 25.04.2013).

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr, lov om landbrugsejendomme og lov om dyrlæger. (Uddannelseskrav i forbindelse med husdyrhold, gruppevis levering af slagtesvin, obligatorisk digital kommunikation om forhåndsanmeldelse af eksport af levende dyr m.v. og tilsyn med personer, der yder dyrlæger bistand).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 24.04.2013).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af lov om udendørs hold af svin. (Ændring af revisionsbestemmelse m.v.).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 17.04.2013).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om ændring af lov om retsafgifter, tinglysningsafgiftsloven og lov om tinglysning. (Afgiftsfri opslag i og udskrift af akter fra det digitale tinglysningssystem, ændring af den faste del af tinglysningsafgiften og visse udvidelser af reglerne om virksomhedspant).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 14.12.2012. 1. behandling 24.01.2013. Betænkning 25.04.2013).

11) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 96:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af strafferabatter. Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl. (Fremsættelse 03.04.2013).

12) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 94:

Forslag til folketingsbeslutning om harmonisering af aldersgrænser. Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl. (Fremsættelse 02.04.2013).

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om en konsekvent linje over for asylansøgere, der begår kriminalitet i Danmark.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 03.04.2013).

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 213:

Forslag til lov om ændring af lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. (Muligheder for at afbryde uddannelsen, optag af elever, ændret visitation, afklaringsforløb, praktik m.v.). Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 25.04.2013).

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 214:

Forslag til lov om ændring af lov om kolonihaver. (Udlejning af arealer til kolonihaveformål under markedsprisen og efter venteliste og ændring af ikke-varige kolonihaveområder til varige m.v.). Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 25.04.2013).

Forslag til vedtagelse nr. V 60 er forkastet.

Der stemmes herefter om forslag til vedtagelse nr. V 61 af Finn Sørensen (EL), og der kan stemmes.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 7 (EL), imod stemte 103 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 61 er forkastet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Kl. 10:02

Kl. 09:59

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Ole Birk Olesen (LA) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 129 (Forslag til folketingsbeslutning om ændrede regler for opkrævning af grundskyld).

Peter Skaarup (DF), Preben Bang Henriksen (V) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 130 (Forslag til folketingsbeslutning om forholdsregler ved udeblivelse i straffesager).

Titlerne på de anmeldte sager vil også fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Velkomstord

Formanden:

Inden vi påbegynder behandlingen af det næste punkt, tredje behandling af lovforslag nr. L 134 om forslag til lov om Den Europæiske Unions udvidelse med Kroatien, skal jeg byde velkommen til formanden for det kroatiske parlament, hr. Josip Leko, og næstformand hr. Željko Reiner, som overværer behandlingen. Vi har glædet os over, at de har ønsket at være her, og ser frem til det kommende samarbejde i EU, som vi har haft en god drøftelse af her til morgen, også hvad angår samarbejdet mellem vore to parlamenter.

Allow me to translate: Before we open the meeting, I should like to welcome the speaker of the Croatian Parliament, Mr. Josip Leko, who is attending this meeting together with deputy speaker, Mr. Željko Reiner. We are pleased that you wish to be present here today, and we are looking forward to the future cooperation within the European Union as well as to the future cooperation between our two Parliaments, which we have had an opportunity to discuss this morning.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 38 [afstemning]: Forespørgsel til finansministeren om satspuljens fremtidige finansiering.

Af Karin Nødgaard (DF) m.fl.

(Anmeldelse 02.04.2013. Fremme 04.04.2013. Forhandling 30.04.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 60 af Karin Nødgaard (DF). Forslag til vedtagelse nr. V 61 af Finn Sørensen (EL)).

Kl. 10:00

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om Den Europæiske Unions udvidelse med Kroatien.

Af europaministeren (Nicolai Wammen). (Fremsættelse 05.02.2013. 1. behandling 21.02.2013. Betænkning 19.04.2013. 2. behandling 30.04.2013).

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 60 af Karin Nødgaard (DF), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 25 (DF, EL og LA), imod stemte 85 (V, S, RV, SF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag. Ønsker nogen at udtale sig?

Jeg har fortalt formanden (for det kroatiske parlament), at det er udtryk for, at vi er ret enige om det her forslag, at der ikke er nogen, der ønsker at udtale sig, så da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og vi stemmer

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 113 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om Statens Kunstfonds virksomhed.

Af kulturministeren (Marianne Jelved).

(Fremsættelse 16.01.2013. 1. behandling 24.01.2013. Betænkning 17.04.2013. (Omtrykt). 2. behandling 25.04.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:04

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag til dette lovforslag om Statens Kunstfonds virksomhed.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 10:04

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse. Jeg slutter afstemningen.

For stemte 100 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 13 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 118:

Forslag til lov om billedkunst og kunstnerisk formgivning.

Af kulturministeren (Marianne Jelved).

(Fremsættelse 16.01.2013. 1. behandling 24.01.2013. Betænkning 17.04.2013. 2. behandling 25.04.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Vi slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 109 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. og lov om folkeskolen. (Etablering af en europaskole).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 12.03.2013. Betænkning 16.04.2013. 2. behandling 23.04.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:06

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 92 (V, S, RV, SF, LA og KF), imod stemte 21 (DF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (Regulering af de godkendte udbyderes virksomhed, sanktioner, forsøgsvirksomhed m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 12.03.2013. Betænkning 16.04.2013).

Kl. 10:06

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:07

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget? Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (DF), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 13 (DF), imod stemte 99 (V, S, RV, SF, LA, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 3, tiltrådt af udvalget? Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) Fortsættelse af 2. behandling af lovforslag nr. L 123: Forslag til lov om nedlæggelse af overkørsler m.v. på jernbanestrækningen mellem Hobro og Aalborg.

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen). (Fremsættelse 30.01.2013. (Omtrykt). 1. behandling 07.02.2013. Betænkning 18.04.2013. 1. del af 2. behandling 23.04.2013. Tilføjelse til betænkning 25.04.2013).

K1 10:08

Forhandling

Formanden:

Hr. Henning Hyllested som Enhedslistens ordfører.

Kl. 10:08

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Den her sag har været lang og besværlig. Den kan forekomme lille, men det er den jo ikke for de beboere i Skørping og Svenstrup, som det i virkeligheden handler om. Sidste gang, vi havde den til anden behandling, fik vi hevet den tilbage i udvalget, og det er også lykkedes os at aftvinge nogle nye svar fra Transportministeriet desangående, bl.a. har vi fået et svar på spørgsmål nr. 23, som klart siger, at det faktisk er muligt at udskyde beslutningen om, hvilken overførsel/ underførsel der skal være ved Skørping Station henholdsvis Svenstrup Station, uden at forsinke signalprogrammet. Det har sådan set hele tiden været hovedargumentet, at det her signalprogram ville blive forsinket. Det har vi nu et svar på. Det vil ikke nødvendigvis blive forsinket.

Det vil selvfølgelig betyde, at der i den mellemliggende periode, indtil man beslutter sig for, hvilken type underførsel/overførsel man vil have, vil være nogle gener for nogle beboere i de pågældende byer, især i Skørping, men det er dog for en kortere periode, så det skulle jo nok være til at leve med, hvis man så i stedet for faktisk kan få en holdbar løsning efter en god og grundig dialog med borgerne de pågældende steder.

Jeg gør især opmærksom på, at den arbejdsgruppe i Skørping, der har været nedsat, jo er nedsat af Skørping Borgerforening, Skørping Erhvervsforening og Danmarks Naturfredningsforening i Rebild. Så det er jo ikke bare sådan hvem som helst. Det handler altså om et 150-årigt fredet miljø.

Jeg vil sige, at hvis man ikke tager folk alvorligt, der blander sig i debatten, endda på så kvalificeret vis som borgerne i Skørping og dem i Svenstrup har gjort, bliver sådan nogle høringsprocesser, som man sender ud, illusoriske. Det bliver jo det rene teknokratvælde, der breder sig. Jeg har hørt, argumentet er, at der altid kommer indvendinger mod store infrastrukturanlæg. Ja, så prøv dog at komme dem i møde, prøv dog at komme dem i forkøbet. Hvis man ikke fører en ægte dialog med borgerne, så opstår sådan nogle ting.

Både i Skørping og i Svenstrup foreligger der rent faktisk alternativer, som ikke vil forsinke signalprogrammet, gennemarbejdede, seriøst udarbejdede alternativer af folk, som bekymrer sig om deres små bysamfund langt, langt væk fra teknokraterne i København. Jeg synes, at det er ærgerligt, hvis vi ikke kan vedtage de ændringsforslag, som Enhedslisten her har fremsat, og så give den proces i Skørping og i Svenstrup den tid, den skal have, så vi får de fornuftige løsninger uden at forsinke signalprogrammet.

Kl. 10:11

Formanden:

Tak til ordføreren. Transportministeren.

Kl. 10:11

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu er det anden gang, vi hører dommedagsprofetier fra hr. Henning Hyllested, og derfor er det måske også på sin plads at sætte det her ind i nogle sammenhænge, hvilket jo ikke er sket de gange, vi har hørt hr. Henning Hyllested.

Som det første vil jeg gerne sige, at det her handler om noget så vigtigt som timemodellen imellem Aarhus og Aalborg, og at det handler om noget så vigtigt som en opgradering af hastigheden på jernbanenettet. Og derfor vil jeg sige, at alle, der vil den kollektive trafik det godt, skal være meget glade ved det her lovforslag. Dem, der er imod det, vil ikke den kollektive trafik det godt, og det er selvfølgelig lidt overraskende, at det er hr. Henning Hyllested, som står for den linje.

Det andet, jeg synes man bare også skal have med i sit baghoved her, er, at den løsning, der er valgt her, er bifaldet af Rebild Kommune, oven i købet så meget, at de er parate til at være med til at medfinansiere det.

Endelig skal man gøre sig klart, at det forslag, som ligger her fra hr. Henning Hyllesteds side, så vil medføre gener for andre beboergrupper, som vil få betydelig længere trafikvej til toget, og det vil få trafikken i villaområderne til at blive mere som det, vi kender i dag.

Så jeg vil bare sige til Folketinget, at man jo trygt og roligt kan stemme imod hr. Henning Hyllesteds forslag her og dermed være med til at sikre den kollektive trafik.

Kl. 10:12

Formanden:

Der er tre, der har bedt om korte bemærkninger, og den første er hr. Per Clausen.

Kl. 10:12

Per Clausen (EL):

Jamen jeg vil da bare spørge ministeren, om han ikke kan bekræfte, at det at vedtage Enhedslistens ændringsforslag ikke forhindrer gennemførelsen af den timemodel, som regeringen mig bekendt ikke har forhandlet sig til et flertal om endnu. Det forhindrer *ikke* gennemførelsen af den timemodel. Det, ministeren siger, er det rene sludder, for det forsinker ingenting. Det er bare sniksnak, fordi ministeren har besluttet sig til, at embedsmændene altid har ret, og at borgerne altid har uret – en traditionel socialdemokratisk position, men næppe gavnlig for regeringen.

Kl. 10:13

Formanden:

Transportministeren.

Kl. 10:13

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg skal sige til hr. Per Clausen, at det jo var den 1. maj i går, og at det nu er den 2. maj, og der er ikke noget med, at der ikke er nogen, der tager borgerne alvorligt. Men det, at der er nogle borgere, som har bekymringer og er utilfredse, er jo ikke det samme, som at de har hundrede procent ret. Jeg vil bare gerne endnu en gang præcisere, at Rebild Kommune rent faktisk støtter det her forslag så meget, at de vil være med til at medfinansiere det.

Det andet, jeg gerne vil sige, er, at man rent faktisk bringer både signalprogrammet og hastighedsopgraderingen i fare, hvis det er sådan, at vi ikke får vedtaget det her lovforslag inden for de næste par uger. For når man går i gang med så stort et projekt, som udrulningen af signalprogrammet er, så er det ikke noget, som man bare sådan lige kan stoppe op i forhold til.

Jeg vil bare sige til hr. Per Clausen, at hvis man vil den kollektive trafik i Nordjylland det godt, så skal man sørge for at gennemføre timemodellen, og så skal man sørge for at gennemføre hastighedsopgraderingerne.

K1. 10:14

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:14

Per Clausen (EL):

Altså, jeg tager gerne en debat i Nordjylland med transportministeren om, hvis man vil den kollektive trafik det godt, hvad regeringen har gjort godt.

Men jeg ville bare spørge ministeren, om han ikke kan bekræfte, at ændringsforslaget *ikke* forhindrer, at lovforslaget bliver vedtaget, at ændringsforslaget *ikke* forsinker noget som helst i forhold til at gennemføre timemodellen, og at det *ikke* forsinker noget som helst i forhold til signalerne. Det, ministeren siger, er det rene sludder, og det fremgår også af hans egne svar. Hvorfor holder ministeren sig ikke bare til de svar, han har givet Folketinget, i stedet for at vrøvle?

Kl. 10:14

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Sludderet består i, at hvis vi ikke træffer beslutning om det her, så skal vi enten lade være med at starte med at udrulle signalprogrammet, eller vi skal finde et andet sted at gøre det. Det er ikke noget, man bare sådan kan sjakre med; det er en langvarig proces, som har været i gang her. Jeg siger bare, at hvis man ikke gennemfører det her, så bringer man både hastighedsopgraderingen og signalprogrammet i fare.

Kl. 10:14

Formanden:

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 10:15

Henning Hyllested (EL):

Lovforslaget opererer med en hastighedsopgradering til 160 km/t., og jeg vil spørge ministeren, om ikke det er rigtigt, at der samtidig i lovforslaget ligger indbygget, at man i 2015 skal gennemføre en ny VVM-undersøgelse med henblik på en hastighedsopgradering til 200 km/t. Det vil sige, man i virkeligheden genstarter processen, og at det, man nu vil foretage sig, hvis man følger Arbejdsgruppen Skørping Stations forslag, ikke vil genere eller forsinke det signalprogram. Det er det, vi har fået svar på i spørgsmål nr. 23. Er det ikke rigtigt, at man i virkeligheden skal igennem hele processen igen om 3 år, når man skal til at vurdere, om man skal hastighedsopgradere til 200 km/t. – det, som er forudsætningen for at kunne køre timemodel til Aalborg?

Kl. 10:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:15

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Henning Hyllested er så godt inde i den her sag, at hr. Henning Hyllested også godt ved, at det vil betyde en meromkostning, men det kan man så vælge at være ligeglad med. Men det, der er det afgørende i forhold til hastighedsopgraderingen, er nedlæggelse af de tre overkørsler, og det er jo det, der er helt afgørende, også i forhold til den måde, som signalprogrammet skal udrulles på. Er det på den ene eller på den anden måde? Derfor er det her faktisk ret vigtigt for den kollektive trafik

Kl. 10:16

Formanden:

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 10:16

Henning Hyllested (EL):

De beregninger, som Banedanmark selv havde lavet i første omgang ud fra det forslag, der lå fra Arbejdsgruppen Skørping Station, var udgiftsneutralt. Først her i allerallersidste omgang, da vi tvang Banedanmark til at komme til møde i Skørping, havde de lavet nogle nye beregninger, der gjorde, at de mente, at det ville blive 15 mio. kr. dyrere at følge arbejdsgruppens forslag. Det er vel det, der ligger, hvad angår priserne. Så nævner ministeren, at det her også vil genere nogle andre borgere i Skørping. Ja, der er nogle, der bliver generet på den måde, at de i en overgangsperiode, indtil man rent faktisk vælger den optimale løsning, man kan blive enige om efter dialog deroppe, skal køre måske mellem 200 m og 600 m. Banedanmark beregner det selvfølgelig til 1 km, men arbejdsgruppen har været ude at måle op, og der er nogle, der får en omvej på mellem 200 m og 600 $m-\mbox{det}$ foregår mestendels på cykel og i bil. Er det ikke værd at tage med, hvis man samtidig får en lokal opbakning fra det lille bysamfund deroppe?

Kl. 10:17

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:17

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er lidt morsomt, for det bliver nærmest en tilståelsessag for hr. Henning Hyllested nu i form af en anerkendelse af, at Banedanmark ekstraordinært en gang mere tog op og snakkede med borgergruppen deroppe. Jeg har meget respekt for folk, som engagerer sig i sådan nogle ting, og derfor dokumenterer hr. Henning Hyllested jo rent faktisk også, at de er blevet taget seriøst. Så er det ikke altid det samme, som at man også ender med at få ret, og derfor vil jeg gerne sige, at alternativforslaget også kommer til at berøre nogle borgere, hvis det er sådan, at Skørpingforslaget bliver fremsat. Det er bare det, der har været min pointe, vil jeg sige til hr. Henning Hyllested.

Kl. 10:17

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 10:17

Christian Juhl (EL):

Man kan høre med øret, og en høring betyder på dansk det at lytte. Jeg synes, at det måske er en god idé, at man ikke bare nøjes med at sige: Nu har vi lyttet, og så bestemmer vi alligevel det samme.

Jeg vil gerne høre ministerens svar på, hvorfor der er uenighed mellem hr. Henning Hyllested og ministeren, når det handler om vurderingen af spørgsmål 23. Det er da trods alt ministeren, der har skrevet svaret på det spørgsmål.

Kl. 10:18

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:18

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jo altså, høring betyder vel heller ikke retten til at få ret. Høring betyder netop, at man går i dialog med borgerne, og det synes jeg også man skal gøre. Jeg vedstår selvfølgelig de svar, som jeg har givet til Folketinget, det er klart. Jeg gør bare opmærksom på, at vi nu begynder at udrulle det meget vigtige signalprogram, som er helt afgø-

rende for den kollektive trafik, og der kan man altså ikke gå frem og tilbage i forhold til det, og derfor er det afgørende, at den her beslutning bliver taget.

Kl. 10:18

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 10:18

Christian Juhl (EL):

Jamen det lyder som et svar fra den ekstreme socialdemokratiske fløj: Enten så er man for kollektiv trafik, eller også er man imod. Jeg troede, det var sådan lidt en dynamisk minister, vi havde, der godt kunne se, at når han svarer på spørgsmål 23, at det alligevel godt kan lade sig gøre at få tingene mingeleret, tænker han, hvorfor i alverden skal man så ikke gøre det. Det er da sjældent, jeg møder socialdemokrater, som er så ultimative: Hvis ikke man er ven, så er man fjende. Det er en spøjs måde at diskutere på, synes jeg.

Kl. 10:19

Formanden:

Transportministeren.

Kl. 10:19

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nej, men hvis man har lyttet til den her debat og måske også til den debat, der er gået forud, så vil man have hørt, at lige præcis det standpunkt, jeg står for, er det standpunkt, som er til gavn for den kollektive trafik, og det har jeg det sådan set ganske udmærket med.

K1. 10:19

Formanden:

Tak til ministeren. Ønsker flere at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:19

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (DF og EL), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 21 (DF og EL), imod stemte 90 (V, S, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes herefter om ændringsforslag nr. 2 af samme mindretal (DF og EL).

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 20 (DF og EL), imod stemte 91 (V, S, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr, lov om landbrugsejendomme og lov om dyrlæger. (Uddannelseskrav i forbindelse med husdyrhold, gruppevis levering af slagtesvin, obligatorisk digital kommunikation om forhåndsanmeldelse af eksport af levende dyr m.v. og tilsyn med personer, der yder dyrlæger bistand).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov). (Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 24.04.2013).

Kl. 10:2

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af lov om udendørs hold af svin. (Ændring af revisionsbestemmelse m.v.).

Af fødevareministeren (Mette Gierskov).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 17.04.2013).

Kl. 10:21

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om ændring af lov om retsafgifter, tinglysningsafgiftsloven og lov om tinglysning. (Afgiftsfri opslag i og udskrift af akter fra det digitale tinglysningssystem, ændring af den faste

del af tinglysningsafgiften og visse udvidelser af reglerne om virksomhedspant).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 14.12.2012. 1. behandling 24.01.2013. Betænkning 25.04.2013).

Kl. 10:22

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:22

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-6, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 96: Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af strafferabatter.

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.

(Fremsættelse 03.04.2013).

Kl. 10:22

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 10:23

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Med beslutningsforslaget pålægges regeringen inden udgangen af i år, 2013, at fremsætte de nødvendige lovforslag, for at strafrabatter, der kan opnås som følge af straffelovens § 88, afskaffes for al kumulation af straffe indtil 20 års fængsel. Det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at det er forslagsstillernes opfattelse, at den eksisterende lovgivning sender et utilsigtet signal om, at desto mere kriminalitet man begår, desto større strafrabat kan man opnå. Forslagsstillerne anfører også, at det er meget uheldigt, ikke mindst på et tidspunkt, hvor bandekonflikten igen tager til i styrke, og hvor forhærdede kriminelle gør gaderne usikre, som der står, med skyderier, overfald og narkokriminalitet.

Regeringen kan ikke støtte beslutningsforslaget. Som jeg skal komme nærmere ind på, er regeringen enig med Straffelovrådet i, at de gældende regler i straffeloven om kumulation af straffe er hensigtsmæssige og sikrer den nødvendige proportionalitet i straffesystemet. Nu handler lovforslaget jo ikke specifikt om bandekriminaliteten, men da forslagsstillerne i henvisningerne til beslutningsforslaget bruger dette motiv, vil jeg gerne understrege, at der jo i politiet

bliver gjort en meget omfattende indsats for at komme den organiserede rocker- og bandekriminalitet til livs. Hvis man helt aktuelt, lige nu slår op på sin iPhone eller iPad, og ser, hvad der sker lige nu i de sjællandske politikredse, vil man blive vidne til en ny og meget stor og omfattende politiaktion målrettet bandemiljøet. I regeringen er vi selvsagt meget opmærksomme på, at der bliver sat hårdt ind mod organiseret rocker- og bandekriminalitet, og derfor følger vi selvfølgelig også behovet for nye initiativer på området.

Inden jeg kommer mere ind på Straffelovrådets vurdering, vil jeg først knytte et par bemærkninger til de eksisterende regler om kumulation af straffe i straffelovens § 88, som ret beset er det, forslaget handler om. Kumulationsprincipperne i straffelovens § 88 har altid udgjort et grundelement i vores nuværende strafferetlige system. Det følger for det første af § 88, at hvis en person har begået flere lovovertrædelser, som pådømmes samtidig, skal der for disse lovbrud fastsættes en fællesstraf inden for den foreskrevne strafferamme, som det hedder.

Det følger også dernæst af bestemmelsen, at hvis der gælder forskellige strafferammer for de lovovertrædelser, der er til samtidig pådømmelse, skal der fastsættes en fællesstraf inden for den strengeste af disse strafferammer. Straffelovens § 88 giver endelig en mulighed for, at straffen kan forhøjes med indtil det halve i forhold til den højeste af de strafferammer, der gælder for lovovertrædelserne, hvis der i en sag foreligger særdeles skærpende omstændigheder. Den samlede straf kan dog ikke overstige 20 års fængsel.

Det ligger altså i kumulationsreglerne, at domstolene foretager en samlet strafvurdering af de overtrædelser, der er til pådømmelse. Der foretages dermed i reglerne ikke nogen selvstændig vurdering af den straf, som er blevet pådraget ved de enkelte forhold. Denne form for samlet strafvurdering betegnes normalt modereret kumulation.

Princippet om modereret kumulation er i øvrigt som udgangspunkt det samme i de andre nordiske lande og i stort set alle andre lande, som Danmark normalt sammenligner sig med på dette område. Det er netop disse regler i straffelovens § 88, som Straffelovrådet har forholdt sig til i en udtalelse, som blev offentliggjort tilbage i november 2012. Baggrunden for udtalelsen var, at den tidligere regering i 2010 bad Straffelovrådet om at udtale sig om reglerne for strafudmålingen ved samtidig pådømmelse af flere kriminelle forhold. Af udtalelsen fremgår det, at det sammenfattende er Straffelovrådets opfattelse, at der ikke er grundlag for at ændre de gældende regler for strafudmåling ved samtidig pådømmelse af flere kriminelle forhold.

Straffelovrådets opfattelse bygger på en række forhold. For det første vurderer Straffelovrådet, at det eksisterende princip om modereret kumulation bygger på et udgangspunkt om, at der af kriminalpræventive grunde ikke er behov for at lade antallet af lovovertrædelser til samtidig pådømmelse være en meget dominerende faktor ved domstolenes strafudmåling. Derimod angiver Straffelovrådet en lang række hensyn, som skal iagttages ved strafudmålingen, og samtidig lader de det være op til domstolene at foretage en samlet vurdering af strafværdigheden af lovovertrædelserne. Dette princip har efter Straffelovrådets opfattelse i praksis virket hensigtsmæssigt igennem mange år og bør fortsat være det almindelige udgangspunkt.

Kl. 10:28

For det andet vurderer Straffelovrådet, at modereret kumulation er nødvendigt for i alle tilfælde at sikre proportionaliteten mellem de begåede lovovertrædelser og den udmålte straf. Det er samtidig også Straffelovrådets vurdering, at modereret kumulation giver de bedste muligheder for en fleksibel strafudmåling og en jævn stigning i straffen i takt med de begåede lovovertrædelsers grovhed. Med reglen om modereret kumulation tages der således bedst højde for, at der indgår mangeartede og til tider også modsatrettede hensyn i strafudmålingen. Det vil navnlig gælde antallet af overtrædelser, deres ka-

rakter og grovhed sammenholdt med gerningsmandens personlige forhold

I forhold til de særlige områder, f.eks. færdselsloven, hvor de almindelige regler er fraveget ved straffastsættelse for flere bøder, er det Straffelovrådets vurdering, af dette ikke kan begrunde yderligere fravigelse af princippet om modereret kumulation. Det bør efter rådets opfattelse fortsat bero på de hensyn, der gør sig gældende på det konkrete retsområde, om udgangspunktet for modereret kumulation bør fraviges. En fravigelse bør kræve, at særlige grunde, eksempelvis præventive hensyn, taler for det.

Hvis der som foreslået i beslutningsforslaget i stedet indføres et princip om fuldstændig sammenlægning af straffen, altså absolut kumulation, er det efter Straffelovrådets vurdering sådan, at det vil føre til en klart overflødig strafanvendelse og således ikke kunne forventes at have nogen nævneværdig kriminalitetsforebyggende virkning. I nogle tilfælde vil absolut kumulation også kunne føre til uforholdsmæssig strenge straffe. F.eks. vil en person, som har begået et meget stort antal mindre alvorlige overtrædelser, kunne blive straffet uforholdsmæssig hårdt i forhold til en person, der har begået få, men alvorligere straffelovsovertrædelser af samme art.

Ved siden af de strafferetlige aspekter, som Straffelovrådet har foretaget en grundig vurdering af, giver beslutningsforslaget også anledning til overvejelser om de vidtrækkende økonomiske konsekvenser, som den foreslåede ændring af kumulationsreglerne vil have. Justitsministeriet har i forbindelse med Straffelovrådets udtalelse foretaget en vurdering af de kapacitetsmæssige og økonomiske konsekvenser af indførelse af et princip om absolut kumulation i straffelovgivningen. Vurderingen er, at der vil skulle findes mellem 9 og 10 mia. kr. til etableringen 3.000 nye fængselspladser og derudover ca. 1,7 mia. kr. om året til dækning af ekstra driftsomkostninger. Samtidig er det vurderet, at indførelse af princippet om absolut kumulation alene vil medføre en mindre forøgelse i antallet af idømte bøder. Det eventuelle bødeprovenu, hvis bøderne altså også betales, anslås derfor til at være minimalt i forhold til merudgifterne til afsoningspladser. Det er således utvivlsomt, at forslaget om absolut kumulation op til 20 års fængsel vil have en omfattende økonomisk konsekvens, og her altså i milliardstørrelsen.

Derfor må jeg også bare sige, at det virker helt utrolig simpelt, når forslagsstillerne blot angiver, at forslaget jo så selvfølgelig kan finansieres med besparelser i det offentlige forbrug uden i øvrigt nærmere at angive, hvilke områder der skal rammes af de her besparelser. Så lad mig for en god ordens skyld slå fast, at regeringen ikke finder grundlag for at gennemføre besparelser i det offentlige forbrug for at finansiere et eventuelt forslag om absolut kumulation.

Som sagt kan regeringen ikke støtte det her beslutningsforslag. Straffelovrådets regler om strafudmåling med samtidig pådømmelse af flere lovovertrædelser har vist deres værd og skal ses i tæt sammenhæng med lovens øvrige regler om fastsættelse af straffen. De eksisterende kumulationsregler giver domstolene mulighed for i den enkelte sag at fastsætte en passende straf. Samtidig giver de eksisterende regler efter regeringens opfattelse det bedste grundlag for en strafudmåling, der er balanceret med hensyn til proportionalitet, kriminalpræventive hensyn og en retfærdig retshåndhævelse.

Der skal ikke herske tvivl om, at regeringen er fast fokuseret på at bekæmpe den alvorlige kriminalitet, som jo bl.a. begås af kriminelle bander, men en grundlæggende ændring af de almindelige kumulationsregler er hverken et særlig godt eller hensigtsmæssigt redskab i den forbindelse. Netop for de mest alvorlige lovovertrædelser vil der, selv om dette beslutningsforslag skulle blive gennemført, være tilfælde, hvor der opnås en vis form for strafrabat. Derfor kan regeringen som sagt ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 10:33

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:33

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo nærmest svært at finde ud af, hvor man skal begynde, og hvor man skal slutte, fordi regeringen åbenbart er mere bekymret for, hvordan det vil gå de kriminelle, end hvordan man vil sikre, at der begås mindre alvorlig kriminalitet her i landet.

Det er jo fint, at bandemedlemmerne i stort omfang bliver fanget af politiet. Problemet er bare, at bandemedlemmerne i gennemsnit kommer i fængsel mindre end 3 år. Det, vi ønsker, er, at bandemedlemmerne ikke alene skal fanges, men de skal dømmes – det bliver de også – og så skal de i fængsel i lang tid, så de ikke kommer ud igen og begår ny kriminalitet til skade for almindelige mennesker.

Hvad er regeringens svar på, at man bare lukker bandemedlemmer ud i en lind strøm efter kortere fængselsophold, så de kan fortsætte deres alvorlige kriminalitet, bl.a. i Københavns gader? Har man et svar, eller skal politiet bare blive ved med at fange dem, så får de en kort straf, så kommer de ud af fængslet, og så begår de noget kriminelt osv. osv.? Put dem dog i fængsel, vil jeg sige til justitsministeren.

Kl. 10:34

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:34

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, mig bekendt har der aldrig nogen sinde siddet så mange rocker-bande-medlemmer i fængsel, som der gør nu, så det, at de skal puttes i fængsel, sker allerede.

Nu skal man jo passe på med gennemsnitsbetragtninger. Jeg tror, at man vil kunne se, at der er nogle, der får korte straffe. Det er så, fordi den kriminalitet, de har begået, efter straffeloven er mindre alvorlig, end den kriminalitet, der er begået af dem, der får lange fængselsstraffe. Sådan er det, og sådan har det mig bekendt altid været, al den stund at vi i ganske mange år har haft en straffelov.

Betyder det så, at regeringen ikke ser med alvor på den bandekriminalitet, som vi har set udfolde sig? Nej, det tror jeg er alle bekendt. Der har aldrig nogen sinde siddet så mange i fængslerne. Indsatsen er løftet til det højeste niveau nogen sinde. Lige nu i de her minutter kan man slå op på sin iPad eller computer, eller hvad man sidder med, og så kan man se en gentagelse af det, man har set tidligere, nemlig et massivt pres på miljøet, store operationer målrettet det her miljø, og der kommer lange fængselsstraffe ud af det, fordi det fortjener de. Derfor er beskeden den, at de her typer får, som jeg har sagt tidligere, med grovfilen, og det fortjener de også.

Kl. 10:35

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:35

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Sådan har det altid været – ja, det er jo et fantastisk argument, hvis man kan kalde det det. Man får den straf, som straffeloven lægger op til, siger justitsministeren. Det ville vel også være meget overraskende andet.

Sandheden er jo, at grunden til, at de sidder så kort tid i fængsel, nemlig under 3 år i gennemsnit for rocker- og bandemedlemmer, er, at man har de her strafferabatter. Hvis de fik den straf, som de skulle have for den enkelte forbrydelse, som de begår, ville de sidde meget længere tid i fængsel, være meget mindre ude i gaderne i Nordvest, på Nørrebro og i Nordsjælland, hvor de gør gaderne utrygge for almindelige mennesker. Det ville de gøre i mindre grad. De ville nemlig sidde i fængslerne.

Lad os da lade rocker- og bandemedlemmerne blive i fængslerne i stedet for at lukke dem ud og genere almindelige mennesker. Det er det, forslaget går ud på, vil jeg fortælle justitsministeren, men jeg ved godt, at man bedre kan lide at tale om politipatruljer, der kører rundt, end at tale om, at man bare lukker dem ud igen efter kort tid.

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:36

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er faktisk ikke rigtigt. Der bliver sat hårdt ind, og det skal der også, og det går jeg ud fra at vi er enige om er nødvendigt, når vi ser det, der finder sted nu, og her får folk lange fængselsstraffe. Men man skal selvfølgelig som sagt altid passe på med gennemsnitsberegninger. Betyder det så bare, at de her personer bliver lukket ud igen? Ja, før eller siden kommer de ud. Det vil de jo trods alt også med Liberal Alliances forslag.

Det, der derudover er sket fra regeringens side, er, og det ved jeg ikke om hr. Simon Emil Ammitzbøll har været opmærksom på, at regeringen, når vi eksempelvis taler om prøveløsladelse, har sikret, at indsatsen er blevet skærpet, således at politiet, hvis vi har med de her typer at gøre, og hvis der er en risiko til stede for, at der bliver begået ny kriminalitet, nu skal høres i hver enkelt sag, således at det i hvert fald kan dæmme op for nogle af de bekymringer, som hr. Simon Emil Ammitzbøll her fremfører.

Jeg tror ikke, at vi er uenige om, at der skal sættes hårdt ind over for det, og det bliver der også. Men før eller siden kommer de personer ud – selv efter Liberal Alliances beslutningsforslag. Men regeringen fortsætter den hårde linje over for det her miljø, og det kan man se udfolde sig lige nu i de her minutter.

Kl. 10:38

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 10:38

Karsten Lauritzen (V):

Det er en opfølgning på hr. Simon Emil Ammitzbølls spørgsmål, for justitsministeren svarer, at man sørger for, at bandemedlemmerne kommer i fængsel, og at de afsoner lange straffe, men ministeren glemmer jo at nævne noget. Det er rigtigt nok, at politiet på den ene side lægger hårdt pres på banderne, og at politiet gør det ganske udmærket inden for deres ramme, men regeringen gør det jo på den anden side lettere at blive prøveløsladt.

Det lovforslag, vi behandler her i dag, er en følge af den aftale om kriminalforsorgen, som Venstre ikke er en del af, og hvor man generelt gør det lettere at blive tidligt prøveløsladt. Jeg er godt klar over, at det er nogle kriterier, som ikke nødvendigvis gælder for bandemedlemmer, men de kan komme i betragtning. Så jeg vil godt høre justitsministeren, hvordan han vil forklare, at politiet på den ene side fanger bandemedlemmerne og putter dem i fængsel og regeringen på den anden side fremsætter et lovforslag, der rent faktisk i princippet kan gøre det lettere for nogle at blive tidligt prøveløsladt.

Kl. 10:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:39

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er glad for, at regeringen sammen med Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti og Enhedslisten har lavet en bred aftale om kriminalforsorgen, som bl.a. betyder, at der nu findes penge til 200 ekstra fængselspladser og 48 særlige pladser til bl.a. typer som dem, vi taler om her. Det konstaterer jeg at Venstre ikke vil være med i. Det må Venstre selv tage et ansvar for.

Kriterierne for tidligere prøveløsladelse ved hr. Karsten Lauritzen ganske udmærket er de samme. Det er rigtigt, at hvis man opfører sig lidt bedre i nogle sammenhænge, får man mulighed for en anden form for prøveløsladelse. Det er rigtigt, at vi udvider brugen af eksempelvis fodlænke, og det synes jeg er ganske fornuftigt, for jeg går ud fra, at vi trods alt alle sammen har en interesse i, at folk ikke vender tilbage til kriminalitet. For hvis de vender tilbage, er der flere ofre for kriminalitet. Men hvorfor Venstre ikke valgte at ville være med til at betale regningen for 200 ekstra fængselspladser og 48 særlige pladser til eksempelvis rockere, når nu indsatsen er så stærk, som den er, mangler jeg sådan set stadig væk svar på fra Venstres side. Det er en del af regeringens sammenhængende politik, og jeg er som sagt meget tilfreds med, at både Liberal Alliance og Konservative valgte at tilslutte sig aftalen.

Kl. 10:40

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 10:40

Karsten Lauritzen (V):

Det er svært at sige tak for svaret til ministeren, for ministeren svarer ikke på det, der bliver spurgt om. Jeg må igen rose ministerens evne til at svare på noget helt andet end det, der bliver spurgt om. Men jeg synes sådan set, at justitsministeren fra Folketingets talerstol skulle have så meget respekt for folkestyret, at han svarer på de spørgsmål, der bliver stillet, i stedet for at svare på nogle helt andre spørgsmål. Jeg diskuterer gerne kriminalforsorgen, og hvorfor Venstre ikke er med i forliget. Det gør jeg gerne, hvis ministeren har lyst til det. Det er bare at ringe til Deadline eller et andet medie, og så skal jeg gerne stille op til en debat om det, hvis ministeren også vil det. Det kniber så lidt en gang imellem, når det kommer til stykket.

Det, jeg spurgte ministeren om og gerne vil have svar på, er: Hvordan hænger det sammen, at justitsministeren får politiet til at bure bandemedlemmer inde, samtidig med at justitsministeren fremsætter et lovforslag i Folketingssalen, der generelt gør det muligt at få tidlig prøveløsladelse? Jeg er godt klar over, at der er nogle varsomhedsregler, som man kan bruge, men der er også tilfælde, hvor de ikke er blevet brugt over for bandemedlemmer. Hvordan hænger det sammen? Kan vi få et klart svar på det?

Kl. 10:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:41

Justitsministeren (Morten Bødskov):

For det første ved hr. Karsten Lauritzen ganske udmærket, og det kom han jo også til at indrømme, at der ikke er den sammenhæng, som hr. Karsten Lauritzen her forsøger at skitsere. For det andet diskuterer vi jo ikke her det lovforslag. Jeg tager gerne diskussionen om det, men jeg synes også, at det er fair, at hvis der er spørgsmål, der relaterer sig til et lovforslag, som slet, slet ikke er på dagsordenen, så skal vi tage debatten, når vi har lovforslaget på dagsordenen. Det kommer det jo snart.

Kl. 10:42

Formanden:

Hr. Christian Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 10:42

Christian Langballe (DF):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at følge op, fordi det her jo drejer sig om afskaffelse af strafferabatter, hvilket vi i Dansk Folkeparti synes er en aldeles glimrende idé ud fra devisen om, at når domstolene giver en en straf, er det den straf, der udstås. Det er sådan set basisprincippet. Det, vi er betænkelige ved og har været betænkelige ved hele tiden, er, at man i stedet for at fokusere på offerets tarv jo i alt for høj grad og i hvert fald i masser af år har fokuseret på den kriminelles tarv og sagt, at det var meget, meget afgørende, at man tog hensyn til det.

Jeg vil godt spørge om det helt principielle, nemlig om en straf er en straf, eller om man sådan kan udstå to tredjedele og så bare komme ud derefter, og om det egentlig ud fra en almindelig betragtning om, hvad en straf er, og hvorfor vi straffer, er rimeligt, at det er sådan

Kl. 10:43

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:43

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, regeringen har ingen intentioner om, ud over det lovforslag, vi har til behandling nu, at ændre på mulighederne for eksempelvis prøveløsladelse. Hvis hr. Christian Langballe vil have en mere filosofisk diskussion om, hvad og hvorfor man straffer, så stiller jeg hjertens gerne op til den.

Det, der er en del af spørgsmålet fra hr. Christian Langballe, er: Hvad så med hensynet til ofrene? Og der synes jeg da at hr. Christian Langballe skal lægge mærke til, at er der noget, den her regering har sat i fokus, så er det hensynet til ofrene. Vi har et stort lovforslag til behandling i Folketingssalen om en ny offerfond med en 25-27 mio. kr. om året til hjælp til ofre. En hel række andre ting er sat i værk for at sikre, at ofrene modsat tidligere nu får en mere og bedre hjælpende hånd til at komme videre i livet, så det synes jeg hr. Christian Langballe skulle tage at støtte. Der er tale om en stor satsning til hjælp for ofre for kriminalitet, og det forventer jeg da så at Dansk Folkeparti med de her ord ender med at støtte.

Kl. 10:44

Formanden:

Hr. Christian Langballe.

Kl. 10:44

Christian Langballe (DF):

Altså, når vi diskuterer det her, er det ikke på et højere filosofisk plan. Selv om det måske er det for ministeren, er det det ikke for mig. Det, det drejer sig om for mit vedkommende, er selvfølgelig det, man kunne kalde den generelle retsfølelse, altså den omstændighed, at borgerne kan være fuldstændig trygge ved, at domstolene dømmer, og at når de har givet en dom, bliver den dom så udstået. Det synes vi jo er meget rimeligt.

Derfor spørger jeg egentlig ud fra en generel retsfølelsesbetragtning, nemlig: Hvorfor skulle der være noget odiøst i at kræve, at en straf er en straf, og at den straf, man får ved domstolene, skal udstås? Kl. 10:45

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:45

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Mig bekendt er det også sådan i dag, at når nogen får en dom og en straf ved domstolene, bliver straffen udstået. Det, hr. Christian Lang-

11

balle så er uenig i, er grundlaget, altså om de pågældende så at sige skal have tingene kumuleret, altså lagt sammen. Det er det, jeg forstår at Dansk Folkeparti mener for alle områder. Men så synes jeg bare, at hvis det er det synspunkt, man står på og ligesom vil have sine filosofiske betragtninger lagt ned over, så skylder man svar på, hvor man vil finde de der 9-10 mia. kr. til anlægsudgifter og 3.000 fængselspladser, og hvor man vil finde de der 1,7 mia. kr. til årlige driftsudgifter, der vil være. Det synes jeg man skylder Folketinget et svar på.

Det er jo nemt nok at stå og tale retsfølelse og fremføre synspunkter dér. Det kan vi jo alle sammen sådan set være enige i, altså at det er en central del af, hvorfor vi straffer, og det er jo også det, der får befolkningen til så at sige at acceptere straffen, nemlig at der skal være en balance i forhold til retsfølelsen, det giver sig selv. Men hvis man vil føre det der synspunkt ud i virkeligheden, synes jeg, at man ret beset bør forklare befolkningen, der sidder og kigger på det her, og dem, der er til stede i salen her, hvor man vil finde de der 10 mia. kr. og 1,7 mia. kr. om året, som er de udgifter, der vil kunne komme af det, hr. Christian Langballe her siger.

Kl. 10:46

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:46

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare spørge ministeren, om det ikke er rigtigt, at den tanke, at man kan bruge prøveløsladelser til at bringe folk ud af kriminalitet, ud af bander, er noget, som den tidligere regering introducerede, da de gennemførte øgede muligheder for prøveløsladelse i deres tid, og at det, som regeringen nu gør, såmænd bare er, at man bygger videre på de sunde tanker, som hr. Karsten Lauritzen havde, før han blev oppositionspolitiker.

Kl. 10:46

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:47

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er helt rigtigt. Som hr. Per Clausen rigtigt nok siger, var noget af det, som den tidligere regering gjorde en stor sag ud af, og som var et ganske udmærket princip, at indføre den såkaldte noget for nogetordning, som jo for nogle betød lempeligere muligheder for at blive prøveløsladt. Så det har hr. Clausen fuldstændig ret i.

Kl. 10:47

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:47

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare følge op på det. Er det justitsministerens opfattelse, at den måde, man bringer folk ud af kriminalitet på, er ved at anbringe dem i fængsel så lang tid som muligt? For det er jo det, det her beslutningsforslag handler om. Eller handler det om, at det at kombinere straf med nogle muligheder for at komme ud af kriminaliteten og komme ud af banderne, er den rigtige vej at gå?

Kl. 10:47

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:47

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringens retspolitik er udtryk for den balance, som hr. Per Clausen også her udtrykker. På den ene side skal der selvfølgelig være en straf og en konsekvens af, at man bryder loven, men på den anden side skal vi sikre, at folk ikke kommer tilbage igen. Hvad betyder det? Det betyder, at vi selvfølgelig skal sørge for at sætte ind, få folk ordentligt på sporet, bruge tiden i fængslerne til det, til at give dem en uddannelse. Hvis det er problemer med narko, som vi ved at mange har, så er det det, der skal sættes ind over for. Og det tjener alt sammen det formål, at de for alt i verden forhåbentlig ikke skal vende tilbage igen. For hvis de vender tilbage, ja, så er vi jo i en situation, hvor der er flere nye ofre for kriminalitet, og det er det, vi skal undgå.

Kl. 10:48

Formanden:

Tak til justitsministeren. Hr. Jan E. Jørgensen som Venstres ordfører

Kl. 10:48

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Jeg vil tage udgangspunkt i noget andet end rocker-bande-kriminalitet og nævne en forbrydelse som eksempelvis skattesvig. Det er i dag sådan efter retspraksis, at man, hvis man har snydt i skat for en million kroners penge, får 1 års fængsel. Det er ikke sådan, at man, hvis man har snydt for en milliard, skal 1.000 år i fængsel, og det er heller ikke sådan, at man, hvis man kun har snydt for 1.000 kr., kan slippe med 8 timer. Der er ikke en direkte sammenhæng mellem størrelsen af den forbrydelse, man har begået, og så længden af den fængselsstraf, man får. På samme måde forholder det sig, hvis man har begået flere tyverier. En forhutlet narkoman, der har smadret vinduer i 50 sommerhuse og været inde at stjæle lidt småting, får altså ikke en straf, der er 50 gange så høj som den, der kun har begået ét indbrudstyveri. Det er der ikke noget nyt i. Sådan har det været i Danmark, siden straffeloven af 1866, og sådan er det i stort set alle de lande, vi sammenligner os med - med enkelte undtagelser, som jeg vil vende tilbage til senere.

Hvis vi tager en anden forbrydelse, såsom indsmugling af narko, fandt jeg en dom i ugeskriftet med en person, der havde indsmuglet 2 kg heroin, og for det fik han 6 år i fængsel. Hvis vi skal følge princippet, som forslagsstillerne lægger op til, og den pågældende f.eks. havde været narkokurer og mere end én gang havde indsmuglet 2 kg heroin, skulle straffen altså fordobles for hver gang, han havde været en tur over grænsen. Hvis han eksempelvis havde været fire gange over grænsen med 2 kg heroin, ja, så skulle han altså ikke have 6 års fængsel, men 24 års fængsel. Det bliver så begrænset til 20 års fængsel, fordi man lægger op til, at der skal være denne maksimumgrænse. Sammenligner vi med en anden person, som kun har smuglet narko én gang, men hvor det til gengæld har været en ualmindelig professionelt udført forbrydelse og der er indsmuglet 10 ton – en sådan sag havde en af min forhenværende kolleger her for nylig - vil denne person, der har indsmuglet 10 ton én gang, altså få en mindre straf end den, der har indsmuglet 2 kg fire gange. Det giver ikke meget mening, og hvis man skulle følge forslagsstillernes tankegang, skulle personen, der har indsmuglet 10 ton heroin, altså i fængsel i 833 år, hvis det skal stå mål med forbrydelsens omfang. Så kan han selvfølgelig se frem til, at han kan blive prøveløsladt, efter han har udstået to tredjedele af straffen, og det er så knap så længe, men igen har forslagsstillerne en moderation på 20 år.

Vi kan også tage en forbrydelse som vold. Hvis man giver en anden en lussing, vil det typisk udløse en straf på 40 dage. Har man så smækket lussinger ud 20 gange, vil man med forslagsstillernes tan-

kegang skulle i fængsel ikke 40 dage, men 800 dage, altså mere end 2 år. Det er det samme, som straffen er for voldtægt. Mener forslagsstillerne virkelig, at det er lige så slemt at give 20 lussinger, som det er at begå voldtægt? Det mener vi ikke i Venstre.

Vi mener også, at forslaget vil gå for tæt på magtens tredeling. Der vil komme en automatisering i strafudmålingen, hvor vi altså går for tæt på domstolenes funktion som dem, der fastsætter straffen.

Jeg vil godt sige, at for Venstres vedkommende er det ikke økonomi, der er det vigtigste. Vi har set beregningerne på, at det her forslag vil koste en frygtelig masse penge, men det er ikke det, der er det centrale for Venstre. For Venstre er det centrale, at en fuldstændig automatisk sammenlægning af straffene vil føre til nogle urimeligheder og vil gøre, at der netop *ikke* kommer proportionalitet i strafudmålingen, og at straffen ikke kommer til at stå mål med den forbrydelse, man har begået.

I USA har man i de fleste stater et princip om absolut kumulation, som det hedder, men jeg tror, at forslagsstillerne har misforstået det, for hvis man f.eks. får fem domme af 10 års fængsel, ialt 50 års fængsel, er det sådan, at man ikke skal afsone 50 år, for man afsoner straffene på samme tid. Med andre ord får man 50 års fængsel, men det er fem gange 10 år, og man afsoner straffene samtidig, så man bliver altså sluppet løs efter 10 år.

Det her betyder ikke, at der ikke er hjørner, som Venstre er parat til at se på. Vi mener, at der er forbrydelser, eksempelvis overgreb mod børn og terrorisme, som straffes alt, alt for mildt – eksempler, hvor folk har begået talrige forbrydelser, f.eks. voldtaget deres egne børn 20, 30, 40, 50 gange, og får en straf, der er forholdsvis lav. Men det er en anden diskussion, og vi løser ikke det problem ved at gøre op med princippet om modereret kumulation, som altså har været en del af dansk strafferetspleje siden 1866.

Kl. 10:53

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 10:54

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det var vel i virkeligheden dagens mest overraskende tale. Jeg troede, at juristerne i Venstre talte sammen, sådan at hr. Jan E. Jørgensen talte med hr. Lars Løkke Rasmussen, der i sin tale på Venstres landsmøde i 2010 sagde: Skal kriminelle virkelig have mængderabat på deres straf, hvis de har begået tilstrækkelig meget kriminalitet? Ved at gøre op med rabat for kriminalitet giver vi faktisk ansvaret tilbage til domstolene.

Hr. Lars Løkke Rasmussen er jo den, der har rejst denne debat. Det er Venstre, der har inspireret Liberal Alliance til overhovedet at tage emnet op, netop med det argument, at man var imod strafrabat, og at man mente, at ved at gøre op med det gav man ansvaret fra Folketinget tilbage til domstolene, altså præcis de modsatte argumenter af, hvad hr. Jan E. Jørgensen nu bruger.

Kl. 10:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:55

Jan E. Jørgensen (V):

Det kommer ikke bag på mig, at hr. Simon Emil Ammitzbøll stiller spørgsmålet. Hr. Simon Emil Ammitzbøll er i øvrigt altid velkommen til at komme forbi til en kop kaffe og få forklaret, hvad vi mener i Venstre. Vi står selvfølgelig ved den landsmødetale, som hr. Lars Løkke Rasmussen holdt i sin tid, men hr. Lars Løkke Rasmussen lagde naturligvis ikke op til en fuldstændig afskaffelse af princippet om modereret kumulation. Det, der blev gjort opmærksom på på Venstres landsmøde i sin tid, er det samme, som jeg har gjort op-

mærksom på her, nemlig at der altså er situationer, hvor det ser ud, som om den ekstra straf, man får, hvis man har begået rigtig mange forbrydelser, er meget, meget lille i forhold til, hvis man kun havde begået en forbrydelse. Men at man skulle have 50 gange så hård en straf for at begå 50 indbrudstyverier i forhold til at have begået 1 indbrudstyveri, mener hr. Lars Løkke Rasmussen naturligvis ikke, og det kan undre mig, at hr. Simon Emil Ammitzbøll åbenbart mener det

Kl. 10:56

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:56

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan forstå på eksemplerne, at 20 overfald ikke tæller så meget i hr. Jan E. Jørgensens bog, da vi hørte eksemplerne fra før, altså hvis man 20 gange overfalder folk med vold. Der har vi så forskellige synspunkter, for vi synes, det er meget alvorligt, hvis man begår 20 voldsforbrydelser. De mennesker skal stoppes, de mennesker skal i fængsel, de mennesker skal ikke lukkes ud foreløbig!

Så vil jeg bare sige, at jeg synes, at hr. Jan E. Jørgensens tolkning af hr. Lars Løkke Rasmussens tale minder om hr. Jan E. Jørgensens tolkning af offentlighedsloven, i forhold til hvordan justitsministeren så forholder sig til det. Der er jo kun én virkelighed. Og det var Venstre, der satte sig i spidsen for, at man skulle gøre noget ved det her. Så kan man sige, at man ikke bryder sig om lige præcis den model, men jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at man lægger sig i slipstrømmen af justitsministerens lidt latterliggørende tilgang til det alvorlige, det faktisk er, at vi prøver at sørge for, at man i Danmark ikke har så meget strafrabat. Der er så mange forbrydere, der kommer for hurtigt ud, på trods af at de begår den ene forbrydelse efter den anden. Så kan det være, vi skal finde et kompromis, fair nok, men gå dog ind i arbejdet og følg op på hr. Lars Løkke Rasmussens i øvrigt rigtig gode tale fra 2010. Den bakker vi i hvert fald op om.

Kl. 10:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:57

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg er helt sikker på, at hr. Simon Emil Ammitzbøll har mit telefonnummer og måske endda også ved, hvor mit kontor ligger, og han er altid velkommen til at kigge forbi, hvis vi skal fremsætte et fælles beslutningsforslag. Det her beslutningsforslag bærer præg af, at det er gået lige lovlig hurtigt, og at man ikke fuldstændig har gennemtænkt konsekvenserne, og det er altså ikke Venstres skyld, at der har været lidt for meget hastværk hos Liberal Alliance. Og jeg kan ikke tro, jeg kan ikke tro, at man i Liberal Alliance mener, at det er lige så alvorligt at give en lussing til hvert medlem af Dansk Folkepartis gruppe, som det er at begå voldtægt – jeg kan ikke tro det.

Kl. 10:58

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:58

Per Clausen (EL):

Jeg deler jo fuldstændig hr. Jan E. Jørgensens holdning til det forslag, der ligger her, men jeg vil bare spørge, om hr. Jan E. Jørgensen ikke kan redegøre lidt mere præcist for, hvad forskellen er på det, hr. Lars Løkke Rasmussen sagde i sin årsmødetale, og det forslag, der ligger her. Hvori afviger hr. Lars Løkke Rasmussens udtalelser i den forbindelse fra det, Liberal Alliance foreslår?

KL 10:58

Formanden:

Ordføreren.

gen, der siger, i hvor vid udstrækning den moderation så skal finde

K1.11:01

Kl. 10:58

Jan E. Jørgensen (V):

Forskellen er jo først og fremmest, at Liberal Alliance fremsætter et lovforslag om fuldstændig at afskaffe modereret kumulation og erstatte det med absolut kumulation, altså at straffene bare automatisk skal lægges oven i hinanden, som om forbrydelserne var begået enkeltvis.

Det, hr. Lars Løkke Rasmussen sagde på Venstres landsmøde, var, at der var eksempler, hvor det virkede, som om man fik en meget, meget stor rabat, hvis man havde begået flere forbrydelser, og det var en krænkelse ikke bare af hr. Lars Løkke Rasmussens retsfølelse, men også af ganske mange andres – altså det at man kan have begået overgreb mod sine egne børn eller stedbørn 30, 40, 50 gange, og den straf, man så får, er forholdsvis beskeden set i forhold til andre forbrydelser. Det var den debat, som hr. Lars Løkke Rasmussen ønskede at rejse.

Men når man så gør det til sådan et fuldstændig automatisk opgør med al form for modereret kumulation, så har man altså skamredet det, som hr. Lars Løkke Rasmussen var inde på i sin landsmødetale, og det er det, som er forskellen.

Kl. 10:59

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:59

Per Clausen (EL):

Det, som hr. Lars Løkke Rasmussen mente, men som han ikke fik sagt, er altså, at i nogle ganske få tilfælde kan der være grund til at bryde det princip, som Liberal Alliance i dag foreslår at ophæve fuldstændig. Han nåede bare ikke at få sagt, at det kun var nogle få tilfælde, og at han generelt er tilhænger af det princip, der er i den danske lovgivning. Det var måske et forsøg på fra hr. Lars Løkke Rasmussens side at være en anelse populistisk, som hr. Jan E. Jørgensen nu forsøger at redde ham ud af – for jeg husker ikke alle de forbehold, som hr. Jan E. Jørgensen nu kommer med, fra hr. Lars Løkke Rasmussens tale.

Kl. 11:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:00

Jan E. Jørgensen (V):

Om ikke alt, så i hvert fald det meste er relativt. Og sådan en fuldstændig automatik, hvor man bare lægger straffene oven i hinanden, altså hvis en indbrudstyv har begået 50 indbrud, så skal han have 50 gange så meget straf, som hvis han kun havde begået et, giver altså ikke meget mening. Det er jo ikke det samme som at sige, at gentagelsesforbrydelser straffes for mildt. Det mener Venstre fortsat, og det mener vi især i de meget alvorlige sager.

§ 88 bliver jo ikke i dag udnyttet i særlig vid udstrækning. Der er mulighed for at hæve strafferammen med 50 pct., hvis der er tale om særdeles skærpende omstændigheder. Det sker yderst, yderst sjældent. Det er stort set kun, når vi taler om manddrab, når vi taler om narkoindsmugling, at strafferammen overhovedet bliver brugt, og at man så går 50 pct. over strafferammen sker stort set aldrig.

Så domstolene har altså nogle muligheder for at idømme en skærpet straf ved gentagelse, som kun bliver brugt meget, meget modereret. Fordi man har et princip om modereret kumulation, er der jo in-

Formanden:

Hr. Jeppe Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:01

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tusind tak, og tak til ordføreren for talen. Jeg synes, at vi en gang imellem glemmer at rose hinanden her i Folketingssalen. Jeg har egentlig ikke noget spørgsmål som sådan, jeg har bare en kommentar til hr. Jan E. Jørgensens tale. Jeg vil gerne rose den og sige, at vi fra radikal side er meget enige i Venstres intentioner i forhold til dette beslutningsforslag. Og tusind tak for en flot tale.

Kl. 11:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:02

Jan E. Jørgensen (V):

Tak for rosen. Den labber jeg i mig, som en kat labber piskefløde.

Kl. 11:02

Formanden:

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 11:02

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt mere ind til, hvad det var, hr. Lars Løkke Rasmussen mente i sin årsmødetale, for jeg er meget enig med Venstres ordfører i dag. Det giver ikke nogen mening for at indføre et generelt princip om absolut kumulation, men jeg kunne godt tænke mig at spørge, hvorfor man så i sin tid bad Straffelovrådet lave en undersøgelse af absolut kumulation generelt set og ikke om de enkelte tilfælde, som hr. Jan E. Jørgensen omtaler i dag.

Kl. 11:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:02

Jan E. Jørgensen (V):

Det var jo bl.a. for at blive klogere. Det kan man altid blive, selv hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 11:02

Formanden:

Fru Pernille Skipper.

Kl. 11:02

Pernille Skipper (EL):

Det er bare for lidt at nærme mig noget, der ligner lægmandstermer her, og noget, almindelige mennesker kan forstå. Hr. Lars Løkke Rasmussen mente faktisk på det tidspunkt, da han kom med sine udtalelser, at vi skulle indføre et princip om absolut kumulation. Det sendte man så til Straffelovrådet, og nu er man så blevet klogere. Hvis det er rækken af begivenheder, vil jeg da udtrykke min respekt over for Venstre over, at man for en gangs skyld kan blive klogere og komme til at tænke: Hov, der talte jeg nok egentlig, før jeg havde tænkt mig om.

Kl. 11:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:03

Jan E. Jørgensen (V):

Nej, det er så nok at stramme det ret gevaldigt. Altså, hr. Lars Løkke Rasmussen gjorde opmærksom på et problem, og det er et problem, som Venstre stadig væk mener er til stede, nemlig at nogle forbrydelser, hvor der er begået meget kriminalitet, straffes for mildt. Derfor bad man Straffelovrådet gå ind og se på, om de strafferabatter, man giver i dag, fungerer hensigtsmæssigt. Hr. Lars Løkke Rasmussen har aldrig ment, at man bare skulle gange op med 10, 20, 30, 40, 50, afhængigt af hvor mange forbrydelser vedkommende har begået. Det er et mystisk princip, og som jeg også redegjorde for i min ordførertale, er det altså heller ikke sådan, man gør de steder, hvor man praktiserer absolut kumulation, for der afsones straffene altså samtidig. Det kan give mening med bøder, hvor man kan lægge pengene oven i hinanden, men når vi taler om frihedsberøvelse, giver det ikke meget mening, og det vil komme til at betyde, at nogle forbrydelser ville skulle straffes uforholdsmæssig hårdt i forhold til andre forbrydelser, bare fordi den pågældende har gjort det mange gange.

Kl. 11:04

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Mette Reissmann som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:04

(Ordfører)

Mette Reissmann (S):

Socialdemokratiets ordfører er forhindret i at være til stede i dag, og derfor skal jeg på hans vegne læse talen op.

Med det her forslag ønsker Liberal Alliance at afskaffe princippet om modereret kumulation. Det betyder jo, at når der er tale om flere forbrydelser, der skal dømmes en straf for, så indgår forbrydelserne med en mindre vægt i den samlede strafudmåling – det, forslagsstillerne kalder en strafrabat. Socialdemokraterne kan ikke støtte forslaget, og det er der flere grunde til.

For det første anfører forslagsstillerne, at det skal finansieres ved mindre offentligt forbrug. Reelt dækker det jo over, at hvis flere skal straffes længere og mere, bliver der også flere, der sidder længere tid i fængsel, og det koster selvfølgelig penge. Når Liberal Alliance derfor skriver, at det skal finansieres ved mindre offentligt forbrug, er der reelt blot tale om, at samfundet skal bruge flere penge på fængsler og færre penge på noget andet. Den prioritering er Socialdemokraterne ikke enig i. Faktisk har vi lige indgået en række aftaler, der handler om at styrke landets konkurrenceevne, vi arbejder for at få flere i uddannelse, praktik og meget andet, og en flytning af ressourcer til fængslerne gør næppe Danmark mere konkurrencedygtigt.

Dernæst er der allerede i dag problemer med overfyldte fængsler. Det forsøger vi at rette op på med aftalen om kriminalforsorgen – en aftale, som både De Konservative og i øvrigt Liberal Alliance er med i. Regeringen har altså taget initiativ til at rydde op efter VKO. Endelig anføres det i forslaget, at det også vil hjælpe på bandekonflikten. Vi mener, at det, der er afgørende og flytter noget ved bandekonflikten, er at få folk straffet. Derfor er vi også meget tilfredse med, at så mange af dem, der er i banderegisteret, er straffet og fængslet. Og som justitsministeren sagde, er der faktisk i dag det største antal bandemedlemmer fængslet. Det er samfundets chance for at kunne sigte og dømme folk, der afskrækker, og det er risikoen for at blive fanget og straffet, der virker afskrækkende på de kriminelle i rocker- og bandemiljøet.

Endelig vil det her forslag være meget dyrt. I forbindelse med finansloven for 2011 blev det aftalt at undersøge omkostningerne ved at indføre absolut kumulation i dansk ret. Resultatet var yderligere driftsudgifter på knap 1,8 mia. kr. om året. Dertil kommer udgifterne til bygning af nye fængsler, fordi de samme beregninger fra Justitsministeriets forskningskontor dengang vurderede, at vi ville gå fra ca. 4.000 fængslede til ca. 7.000 fængslede i Danmark. Der skal bygges en hel del nye fængsler for at skaffe de ekstra pladser. Det er muligt, at Liberal Alliance her sigter til en anden version, som vil betyde, at det ikke bliver helt så voldsomt, det skal jeg ikke kunne sige, men det kan vi jo få opklaret i udvalgsarbejdet. Men flytning af ressourcer fra andre dele af velfærdssamfundet til nye fængselsceller er ubestrideligt. På den baggrund kan Socialdemokraterne ikke støtte forslaget.

Kl. 11:07

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Dennis Flydtkjær som Dansk Folkepartis ordfører

Kl. 11:07

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Som nævnt af de andre ordførere har vi her et forslag, der handler om afskaffelse af strafferabatter. Det er et forslag, som vi i Dansk Folkeparti er helt med på, for hvorfor skal man have rabat, fordi man er seriekriminel? Det mener vi absolut ikke at man skal. Tværtimod burde man jo gå den anden vej og ikke belønne kriminelle for at begå den samme dumhed flere gange. Det burde tværtimod blive en skærpende omstændighed, så man får en højere straf, end man gør i dag. Vi synes simpelt hen det er en hån mod ofrene, at bare man er kriminel nok, får man en stor rabat. Så vi fuldstændig enige med Liberal Alliance i, at det er ulogisk og urimeligt, at man får rabat, jo mere kriminalitet, man begår.

Så vil jeg i øvrigt sige, at absolut kumulation af straffe faktisk bruges nogle steder i den danske lovgivning allerede. Det er sådan, at den her rabatordning ikke gælder for lovovertrædelser, hvis det f.eks. er på trafikområdet. Hvis man får en bøde for at køre for stærkt og samtidig en bøde for at køre uden sele, får man ikke rabat. Så bliver det lagt oven på hinanden. Så vi har altså andre områder i den danske lovgivning, hvor man lægger straffene oven på hinanden.

Omvendt forholder det sig jo for de ting, der faktisk er meget alvorlige, og som der burde blive strammet op på, og det er i forhold til den personskadelige kriminalitet. Det er jo sådan, at hvis en sexforbryder f.eks. har begået tre overgreb mod en lille pige, vil vedkommende typisk få straf, der kun svarer til to overgreb. Meget konkret kan man nævne et eksempel fra den sag, der var om ham, der blev kaldt Esbjergmanden, som fik 7 års fængsel for at have misbrugt otte mindreårige børn. Jeg synes simpelt hen, det er krænkende over for ofrene, at man får under 1 års fængsel pr. overgreb for at have begået den her kriminalitet. Der burde være tale om langt mere skærpende omstændigheder, og der burde straffene akkumuleres, for under 1 år pr. forbrydelse, når man har misbrugt børn, er simpelt hen ikke rimeligt.

Så jeg synes, vi skal prøve at arbejde for, at vi får lavet en ny hovedregel, så sanktionerne ved overtrædelse af straffeloven skærpes markant i gentagelsestilfælde. Jeg synes, det er helt fair, at man ved førstegangsovertrædelse straffes mindre hårdt end ved vaneforbrydelse, men jeg synes også, at hvis man begår den samme kriminalitet igen, altså gør det anden gang, at det så f.eks. overvejes, om man skulle fratages muligheden for at blive prøveløsladt før tid. Man skulle altså lave det til en skærpende omstændighed, at man er vanekriminel og begår den samme dumhed igen og igen. Specielt synes jeg da i hvert fald at det var noget man burde tage fat i i forhold til personskadelig kriminalitet.

Men vi synes som sagt, at det her er et ganske positivt tiltag, så vi kan støtte beslutningsforslagets intentioner.

Kl. 11:10

Formanden:

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 11:10

Pernille Skipper (EL):

Tak for det.

Det er, fordi jeg sidder og bliver en lille smule forvirret, hvis jeg skal være ærlig. Det lyder, som om Dansk Folkepartis ordfører måske glemmer lidt at skelne mellem, når flere forhold bliver pådømt samtidig, hvor vi taler om forskellen på modereret og absolut kumulation, og så de tilfælde, hvor der er gentaget kriminalitet, altså hvor man bliver bedømt igen, efter man har afsonet straf tidligere.

Altså, jeg kunne godt tænke mig, om Dansk Folkepartis ordfører ikke kunne bekræfte over for mig, at det allerede meget klart står i vores straffelov i dag, at det er en skærpende omstændighed ved strafudmålingen, hvis der er tale om gentagelseskriminalitet. Så det, Dansk Folkepartis ordfører står og ønsker sig, eksisterer vistnok allerede i dag, ikke sandt?

Kl. 11:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:11

Dennis Flydtkjær (DF):

Jo, det er helt korrekt. Der er faktisk to ting, som jeg nævner i min tale. En ting er, at jeg synes, at når man bliver fanget en gang og har begået måske syv eller otte forbrydelser mod små børn, så burde det være en skærpende omstændighed, så man ikke nøjedes med at få 7 år. Så skulle man måske nærmere have det dobbelte. Gennemsnitsstraffen for en voldtægt er omkring 2 år, og så kunne det f.eks ganges op med de otte. Så var vi da noget længere oppe, end vi er i dag.

En anden ting er, at bliver man så fanget i f.eks. at misbruge børn anden gang, synes jeg også, at det burde være en skærpende omstændighed i større grad, end det er i dag, så der f.eks. kan fratages folk muligheden for at blive prøveløsladt. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at man kan blive frigivet allerede efter en halvt udstået straf, som f.eks. ham Esbjergmanden, som jeg nævnte, der havde misbrugt otte forskellige børn og fået en straf på alene 7 år. Der er det da absolut ikke rimeligt, at han allerede efter 3½ år kan komme betragtning til at blive prøveløsladt. Det synes jeg da er en hån mod ofrene.

Kl. 11:12

Formanden:

Fru Pernille Skipper.

Kl. 11:12

Pernille Skipper (EL):

Jeg synes, vi bevæger os vidt omkring, vil jeg sige. Jeg har to spørgsmål til Dansk Folkeparti, og jeg vil utrolig gerne have et meget klart svar om, hvad Dansk Folkeparti mener på de her to områder:

Kan ordføreren for det første bekræfte over for mig, at når man står til prøveløsladelse, tages der, især når der er tale om sædelighedsforbrydelser, hensyn til retshåndhævelsen, altså til retsfølelsen, og at der altså ikke – *ikke* – sker prøveløsladelse af sædelighedsforbrydere særlig ofte, snarere tværtimod?

For det andet kunne jeg godt tænke mig at høre Dansk Folkepartis mere principielle holdning til, hvem det er, der skal udmåle straffen, for der flyver godt nok mange år og tal rundt oppe fra talerstolen lige nu. Kunne vi ikke bare lige for alles skyld få bekræftet, at Dansk Folkeparti også er enig i et grundlæggende retsstatsprincip om, at det altså er domstolene, der skal beslutte, om der skal være tale om 2, 3, 4, 7 eller 8 år i en fængselsstraf? Eller mener ordføreren, at det er Dansk Folkeparti bedre i stand til, end domstolene er?

Kl. 11:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:13

Dennis Flydtkjær (DF):

Nej, der er ikke tvivl om, at det er domstolene, der udmåler straffen, men det gør de jo på baggrund af de regler, vi vedtager her i Folketinget. Derfor synes jeg da også, det er væsentligt, at vi her kan tage op, om vi synes, det er rimeligt, hvad strafniveauet er. Strafferammen for voldtægt er langt over 24 måneder, men det er trods alt det, de dømmer folk i gennemsnit. Satte vi nu strafferammen op til bare det dobbelte f.eks. eller endnu længere op eller bare et par år op, så skulle det også gerne smitte af i forhold til det, domstolene dømmer. Så det hænger selvfølgelig sammen. Domstolene bestemmer, hvad straffen skal være, men det er altså ud fra det, vi vedtager her i Folketinget.

I forhold til om man tager hensyn til ofrene, når der sker prøveløsladelse, så er jeg da enig i, at det skal man gøre, eller at man burde
gøre det, men det sker bare ikke altid derude. Jeg har oplevet en sag
fra Vestjylland, hvor jeg er valgt, og hvor der er en mand, der er blevet dømt for en voldtægt, en såkaldt snigervoldtægt, og som er blevet idømt sin straf i fodlænke. Manden går simpelt hen derhjemme
og kan tage på arbejde med risiko for, at han kan møde offeret. Det
er simpelt hen ikke rimeligt over for ofrene. Og der har man da virkelig ikke taget hensyn til retsfølelsen hos dem, der nu er blevet
krænket.

Kl. 11:14

Formanden:

Hr. Jeppe Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:15

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om hr. Dennis Flydtkjær kunne blive lidt mere specifik omkring, om man bare synes, det er i orden, at det her skal finansieres gennem besparelser i det offentlige. For det er sådan set det, som Liberal Alliance ønsker med det her beslutningsforslag. Der står jo ikke specifikt, hvor det skal være, og jeg synes, det, som Liberal Alliance har skrevet i det, er meget ukonkret. Kan hr. Dennis Flydtkjær fortælle mig, om DF synes, det er ganske glimrende, at man bare sparer så mange milliarder i det offentlige, som finansieringen vil koste, og eventuelt, hvor hr. Dennis Flydtkjær vil finde dem?

Kl. 11:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:15

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for spørgsmålet fra hr. Jeppe Mikkelsen. Jeg er faktisk glad for, at jeg får mulighed for at uddybe det, for det er rigtigt, at det er et problem i det her beslutningsforslag, at finansieringen er meget ukonkret. Sådan er det normalt, når man ser beslutningsforslag fra Liberal Alliance, og det er for ukonkret, når man bare henviser til, at det offentlige forbrug skal sættes ned, eller at man skal finde besparelser i den offentlige sektor. Skulle man ende med at stemme for forslaget, er man selvfølgelig nødt til helt konkret at vide, hvorfra finansieringen kommer. Det er også derfor, jeg sluttede af med at sige,

at jeg godt kunne støtte intentionen i det, for vi er enige om det rent retspolitiske i det. Det er klart, vi ikke bare kan stemme for et forslag, når det ikke er mere konkret i forhold til finansieringen. Jeg sagde også i min tale, at nogle af de steder, jeg synes man skulle starte – for der er ingen tvivl om, at det her er et dyrt forslag, hvis man skulle gøre det hundrede procent, som det står her – kunne være på f.eks. personfarlig kriminalitet, sædelighedsforbrydelser osv., for trods alt at afgrænse det. Det er de steder, jeg synes er de vigtigste.

Kl. 11:16

Formanden:

Hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 11:16

Jeppe Mikkelsen (RV):

Nu skal vi lade være med at male en vis herre på væggen, for hvis vi specifikt kigger på sædelighedsforbrydelserne, vil vi se, at det er den type af forbrydelser, der har det absolut laveste recidiv, absolut. Det synes jeg bare man en gang imellem skal huske, når man debatterer det, for det lyder, som om alle pædofile, straks de bliver løsladt, render ud og finder den nærmeste legeplads. Recidivet er 3 pct. for pædofile i forhold til ligeartede forbrydelser, så måske er problemet ikke så stort, og måske giver det her beslutningsforslag overhovedet ikke mening, fordi for det første er der måske ikke noget behov for det, for det andet, i hvert fald jævnfør det, Dansk Folkepartis ordfører lige sagde, er der ikke nogen finansiering for det. Hvad tænker hr. Dennis Flydtkjær om det?

Kl. 11:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:17

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg tror, vi grundlæggende ser forskelligt på det. Jeg straffer ikke af hensyn til de kriminelle, jo, det gør jeg også, men jeg gør det mest af hensyn til ofrene. For af hensyn til ofrenes retsfølelse, skal det trods alt have en konsekvens i forhold til de kriminelle, der måske har slået nogen ned, har voldtaget et menneske, et barn, eller hvad det nu kan være. Så det er mest af hensyn til ofrene, jeg synes man skal give den her længere straf. Jeg synes ikke, det er rimeligt over for ofrene, at ham, der blev kaldt Esbjergmanden, får under 1 års fængsel. Det kan godt være, det ender med, at han ikke går ud og begår kriminalitet igen, men i forhold til ofrene synes jeg bestemt ikke det er rimeligt. Jeg nævnte sagen fra Vestjylland, hvor en mand blev idømt under 6 måneders afsoning i fodlænke, han kan tage på arbejde hver dag og kan måske være uheldig at møde offeret på vej hjem fra arbejde, og det synes jeg bestemt ikke er rimeligt. Det er sådan set ikke af hensyn til gerningsmanden, nej, det er af hensyn til offeret, at jeg ikke synes, at det her er rimeligt. Men der ser vi meget forskelligt på retspolitikken i Danmark.

Kl. 11:18

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 11:18

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Dennis Flydtkjær støtter intentionerne bag et beslutningsforslag, som ændrer grundlæggende ved nogle retsprincipper, vi har haft i Danmark i rigtig, rigtig mange år – på baggrund af nogle konkrete sager, hvor han synes at straffen skulle have været højere. Kunne hr. Dennis Flydtkjær ikke oplyse mig om, hvor høj straffen skulle have været i den sag, hvor vedkommende fik 7 år?

Kl. 11:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:18

Dennis Flydtkjær (DF):

Fordi en lovgivning har været sådan i mange år, behøver det ikke nødvendigvis at være sådan, at man ikke kan kigge på den igen og lave tingene om. Det er netop derfor, vi er. Altså, skulle alting være, som det altid har været, var der stort set ingen grund til, at der var et Folketing; for så havde vi jo de regler, vi skulle have.

Jeg synes ikke, det er rimeligt, at man har de strafniveauer, man har i dag. Og grunden til, at jeg hiver de konkrete eksempler ind i det, er, at det jo bliver meget nemmere at forstå for folk; det er nemmere at forholde sig til konkrete eksempler. Jeg skal ikke være dommer og sidde og sige, at man lige præcis skal have den ene eller den anden straf. Jeg vurderer bare, at straffen er alt for lav i forhold til ofrene. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at man har krænket otte mindreårige børn og så pr. kriminel handling får under 1 år, altså pr. krænkelse. Det synes jeg bestemt ikke er rimeligt.

Kl. 11:19

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 11:19

Per Clausen (EL):

Men hr. Dennis Flydtkjær bliver jo nødt til at indse, at når man begynder på den argumentation, han har gjort, nemlig at sige, at straffen er for lav, så er det jo rimeligt at spørge: Hvor høj skulle straffen så have været?

Jeg vil gerne spørge hr. Dennis Flydtkjær: Er det vigtigt for ham at få straffet folk eller at bekæmpe seksuelle overgreb? For det må vi jo ligesom tage stilling til. Hr. Dennis Flydtkjær sagde jo tidligere, at for ham var det retsfølelsen, der var det vigtigste. Det vil sige, at i grunden er hr. Dennis Flydtkjær lidt ligeglad med, om det virker i forhold til at reducere antallet af seksuelle krænkelser, bare han kan få folk i fængsel i rigtig lang tid, så han kan sole sig i popularitet i Vestjylland på det grundlag.

Kl. 11:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:19

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er jo helt til grin at lave den sammenligning. Man kan godt gå ind for, at der skal være en retsfølelse i forhold til ofrene, og gerne ville have nogle strenge straffe og samtidig – som vi selvfølgelig alle sammen har det – have en interesse i, at recidivprocenten er lav, altså at folk ikke falder tilbage i kriminalitet. Ved den sammenligning kan man ikke påstå, det er enten-eller.

Jeg siger bare, at i en lang række af kriminalitetstilfælde i dag er straffen så lav, at jeg synes, det er en hån mod ofrene. Når gennemsnitsstraffen for en voldtægt er på lige under 2 år og man så i øvrigt kan blive prøveløsladt før tid, så er det altså ganske enkelt en hån mod ofrene. Men det betyder jo ikke, at jeg sidder og siger, at jeg da er ligeglad med, om de så begår voldtægt igen, når de kommer ud. Nej, bestemt ikke. Jeg tror, at hele Folketinget har en interesse i, at de her kriminelle kommer ud på den anden side og ikke falder tilbage igen. Men jeg synes altså bare, at det er en hån mod ofrene, når man giver så lave straffe på mange områder, som man gør i dag.

Kl. 11:20

Formanden:

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 11:20

Tom Behnke (KF):

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om Dansk Folkeparti er enig i forslagsstillernes forslag til, hvordan det her skal finansieres.

Kl. 11:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:20

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg ved ikke, om det skyldes, at hr. Tom Behnke ikke var der, da hr. Jeppe Mikkelsen stillede spørgsmål, for det var præcis det samme spørgsmål. Jeg vil gerne svare på det igen: Nej, vi synes, at når man fremsætter sådan et beslutningsforslag, er man nødt til at være mere konkret i forhold til finansieringen af det end bare at henvise til offentlige besparelser, altså uden at henvise til, hvilken det skal være, eller hvordan eller hvornår. Det synes vi da er for tyndt, og det er også derfor, at jeg sluttede af med i min ordførertale at sige, at jeg støttede intentionen i det, altså i forhold til det retspolitiske i det. Men i forhold til finansieringen synes jeg, det er for tyndt.

Kl. 11:21

Formanden:

Ikke mere. Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 11:21

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for det, formand. Jeg vil lægge ud med at fortælle, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte dette forslag. Det skyldes en række forhold. For det første tror jeg ikke, at en afskaffelse af strafrabatten vil have en synderlig kriminalpræventiv virkning. Det er ikke det, som afskrækker folk. Det er i højere grad risikoen for at blive taget. Tværtimod tror jeg, at det faktisk vil ødelægge rigtig, rigtig meget, især over for de unge kriminelle, hvis man begynder at kumulere straffe et hundrede procent. Vi ved, at fængsler generelt set er utrolig skadelige for dem. Recidivstatistikkerne taler deres eget helt tydelige sprog, og nu er det så den medicin, man vil give endnu mere af.

Det er jo ikke mærkelige regler, vi har i Danmark. De er sådan set gældende for langt de fleste lande, vi normalt sammenligner os med. Det er helt normalt i et moderne retssamfund, at man ikke har ligefrem proportionalitet i retsvæsenet. Sådan ønsker vi at det skal fortsætte.

Vi skal også huske på, at dette spørgsmål for nylig er blevet afvist af Straffelovrådet, som jo er ekspert i strafferet.

Til sidst synes jeg simpelt hen, at det er så uansvarligt, at man bare skriver offentlige besparelser, når man skal pege på finansiering til dette forslag. Straffelovrådet har vurderet, at det her og nu vil koste 9-10 mia. kr. at indføre, fordi man skal bygge 3.000 nye fængselspladser. Derefter vil det så koste 1,7 mia. kr. årligt. Jeg ked af at sige det, men det er godt nok mange midler, man sådan lige skal ud at finde i et snuptag. Dem har man så tænkt sig fra Liberal Alliances side bare lige at snuppe i offentlige besparelser. Jeg er godt klar over, at man kun ønsker kumulation til og med 20 år, men det vil være langt størstedelen af midlerne, man skal ud at finde. Liberal Alliance taler ofte om besparelser i det offentlige, og jeg tror sådan set, at man kan finde rigtig mange penge gennem besparelser i det offentlige. Men Liberal Alliance anviser ganske enkelt ikke konkret,

hvor disse penge skal findes. De må på banen med konkrete forslag, før man som seriøst parti kan støtte sådan et forslag.

Så synes jeg i øvrigt, det er tankevækkende fra et liberalt-økonomisk synspunkt, at man vil øge de offentlige udgifter så ekstremt på dette punkt. I dag bruger Kriminalforsorgen omkring 3 mia. kr. årligt. Det vil man lade stige med mere end 50 pct. fra Liberal Alliances side frem for f.eks. at bruge pengene på skattelettelser. Men det er jo gudskelov ikke min opgave at forklare Liberal Alliances vælgere, hvordan det hænger sammen.

Men for at opsummere: Vi Radikale kan absolut ikke støtte dette forslag af de nævnte grunde. Hvis man hypotetisk sagde, at vi kunne støtte intentionen i dette forslag, så kunne jeg heller aldrig stemme for det, ganske enkelt fordi det er økonomisk uansvarligt.

Kl. 11:24

Formanden:

Der er to korte bemærkninger. Hr. Jan E. Jørgensen først.

Kl. 11:24

Jan E. Jørgensen (V):

Problemet med retspolitiske debatter er, at det ofte bliver sort eller hvidt. Hvis ikke tingene er sorte, er de hvide, og hvis ikke de er hvide, så er de sorte. Nu består tilværelsen jo heldigvis af nuancer og også farver. For vi er enige om at afvise princippet om absolut kumulation, og vi er enige om, at princippet om modereret kumulation er bedre.

Men det er jo ikke ensbetydende med, at den moderation nødvendigvis skal være på den måde, som den er i dag. Det kunne godt være, at kurven ikke skulle flade så hurtigt og så kraftigt ud, men måske skulle flade lidt langsommere ud og knap så kraftigt. Sagt med andre ord: Den strafrabat, man får i dag, skal måske ikke være så stor, som den er, for alle forbrydelsers vedkommende. Vil Det Radikale Venstre være villig til at gå ind at se, om der i hvert fald for nogle forbrydelsers vedkommende gives for stor rabat ved gentagelser?

Kl. 11:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:25

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg vil sige, at på stående fod er jeg lidt skeptisk over for det, men jeg vil da ikke afvise det hundrede procent. Jeg vil ikke låse mig på hænder og fødder i forhold til det. Jeg synes, det er en meget god nuancering, som hr. Jan E. Jørgensen kommer med, og det er jeg selvfølgelig altid åben for at drøfte sammen med hr. Jan E. Jørgensen og øvrige partier i Folketinget.

Kl. 11:25

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 11:25

Jan E. Jørgensen (V):

Det lyder godt. Det vil jeg gerne kvittere for.

Kl. 11:25

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:25

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Man kan jo blive overrasket, ikke kun på det strafferetlige område, men også på det økonomiske. Hr. Jeppe Mikkelsen mener ikke, at man kan finansiere ting ved besparelser i det offentlige forbrug, altså ved at nedsætte det, men Liberal Alliance har lige indgået en aftale om en vækstpakke med regeringen, hvor en del af finansieringen er, at det offentlige forbrug bliver nedsat med nye budgetlofter. Det var åbenbart godt nok i sidste uge, men ikke i denne uge, så Det Radikale Venstre har åbenbart skiftet ud i et af deres grundlæggende principper i den økonomiske politik. Men Det Radikale Venstre om det.

Så til indholdet i forhold til forslaget. Der vil jeg bare spørge: Hvad er hr. Jeppe Mikkelsen og Det Radikale Venstres svar på, at der er så mange bande- og rockerkriminelle ude i gaderne, som gør f.eks. København utryg? Jeg ved godt, at man fanger dem. Jeg ved godt, at man dømmer dem. Men de kommer jo rigtig hurtigt ud igen og begår ny kriminalitet. Vi forsøger at komme med et svar. Det forstår jeg at man ikke kan lide. Hvad er så Det Radikale Venstres svar?

Kl. 11:2

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:26

Jeppe Mikkelsen (RV):

Først og fremmest til det første om besparelser i det offentlige: Jeg er sådan set langt hen ad vejen fuldkommen enig med hr. Simon Emil Ammitzbøll i, at der kan findes mange penge på den konto, og som hr. Simon Emil Ammitzbøll forklarer, har vi jo netop lige præcis gjort det sammen med bl.a. Liberal Alliance. Men når man bare skriver det i et beslutningsforslag, er det som uspecificeret smørrebrød, man kommer med. Vi får jo ikke anvist præcist, hvor pengene skal komme fra. Det kan man jo som parti sådan set hverken stemme for eller imod i Folketingssalen.

Så til det generelle og mere indholdsmæssige: Jeg er glad for, at hr. Simon Emil Ammitzbøll spørger, for jeg synes også, at rockerbande-konflikten er den absolut vigtigste politiopgave, vi har i øjeblikket i Danmark. Jeg synes, vi gør rigtig meget. Jeg tror sådan set ikke, at det allervigtigste er straffens længde, men er, at man konstant ånder de her typer i nakken gennem den såkaldte Al Caponemetode, hvor myndighederne går sammen og arbejder på tværs.

Jeg synes også, man skal anerkende, at regeringen faktisk har sat et meget højt beløb af til lige præcis at bekæmpe rocker-bande-kriminalitet, og Rigspolitiet har for nylig selv afsat 10 millioner ekstra kroner til at bekæmpe rocker-bande-kriminalitet. Det viser sig med den aktivitet, der i øjeblikket er i rocker-bande-miljøet, at det er en fuldstændig korrekt prioritering. Og de høje tal, der for nylig stod på forsiden af Berlingske, hvor man kunne se, at en fjerdedel af bandemedlemmerne sidder bag lås og slå, viser jo også, at der er en vis succes i hvert fald.

Kl. 11:28

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:28

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Så mangler vi jo kun tre fjerdedele, for at successen er hjemme. Jeg synes, det er lidt sørgeligt, at budskabet fra Det Radikale Venstre til folk i Nordvest, Blågårds Plads, Værebroparken og en række nordsjællandske forstæder er, at det må de sådan set bare leve med, og at det, man gør, er godt. Der kom intet svar på, hvad man har tænkt sig at gøre – ud over at her går det godt, og det er jo det, regeringen siger, ligegyldigt hvad man spørger om.

Så er jeg bare nødt til i forhold til det økonomiske at sige, at jeg tror, det er ret godt, at hr. Jeppe Mikkelsen er retsordfører og ikke økonomisk ordfører, for jeg tror, at han i den argumentation, der kører, lidt blander offentlige besparelser generelt sammen med et lavere offentligt forbrug – hvis jeg nu skal sige det på den pæne måde. Det er identisk én til én med den måde, som regeringen har gjort det

på i vækstpakken: intet konkret, men bare sætte det offentlige forbrug ned. Det tror jeg altså også godt at man kan gøre fra Det Radikale Venstre side og fra Liberal Alliances side, når nu det er sådan, at regeringen må gøre det, vil jeg sige til hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 11:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:29

Jeppe Mikkelsen (RV):

Hvis der er nogen, der inden for justitsministerens ressort vil spilde penge på ligegyldige ting, er det da lige præcis Liberal Alliance med det her forslag, for det handler lige præcis ikke kun om bandekriminalitet. Det handler jo om alle mulige andre forbrydere, småkriminelle osv., som man ønsker at sætte bag lås og slå i meget længere tid. Det kommer da til at koste. Hvis man fra Liberal Alliances side ønsker at gøre en markant indsats over for rocker-bande-miljøet, kunne man da i stedet for foreslå, at der her og nu bruges 10 mia. kr. på at bekæmpe miljøet frem for at bruge 10 mia. kr. her og nu på at bygge fængsler. Det hjælper da i hvert fald ingenting.

Kl. 11:29

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 11:29

Per Clausen (EL):

Nu kunne jeg ikke drømme om at blande mig i den spændende debat mellem Liberal Alliance og Det Radikale Venstre om, hvilke økonomiske teorier man baserer sin politik på. Jeg er helt enig med hr. Simon Emil Ammitzbøll i, at man for begge parters vedkommende kan sige, at det er fri fantasi, men det er jo rart at få det frem.

Næh, jeg vil spørge hr. Jeppe Mikkelsen om en helt anden sag, nemlig om det ikke er korrekt, at vi ikke behandler et beslutningsforslag om øgede straffe til bander, men at vi faktisk behandler et beslutningsforslag, som på en lang række områder betyder, at mennesker skal sidde lang tid i fængsel, uanset om de er med i bander eller ej. Så hr. Simon Emil Ammitzbøll snakker om noget andet end det, det her beslutningsforslag handler om.

Kl. 11:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:30

Jeppe Mikkelsen (RV):

Det er fuldstændig korrekt, at det her ikke handler om bander specifikt – det er sådan en indpakning, man har puttet det ind i – men at det her handler om alt muligt andet end bander. Og jeg vil helt ærligt sige, at jeg synes, det vil være fuldkommen spild af penge.

Kl. 11:30

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 11:30

Per Clausen (EL):

Jamen synes hr. Jeppe Mikkelsen ikke, det kunne være spændende at have en diskussion med Liberal Alliance om, hvordan vi kan bruge 10 mia. kr. på at bekæmpe bandekriminalitet, med forskellige sociale tiltag osv.? For der er jo åbenbart uanede midler, når det gælder Liberal Alliances evne til at bruge offentlige penge. Det lyder jo rigtig spændende, hvis man så kunne få bekæmpet bandekriminaliteten. Det ville jo være rigtig godt, i stedet for at bruge tid på et beslutningsforslag, som intet har med det her at gøre.

Kl. 11:31 Kl. 11:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:31

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg vil i hvert fald sige det sådan, at skulle jeg bruge 10 mia. kr., enten på at bekæmpe banderne eller på at gennemføre det her beslutningsforslag, så valgte jeg det første.

Kl. 11:31

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Så er det fru Mette Boye som SF's ordfører.

Kl. 11:31

(Ordfører)

Mette Boye (SF):

Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg taler på vegne af SF's retsordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, der ikke kunne være her i dag. I SF tror vi ikke på en indførelse af absolut kumulation, for vi tror ikke på, at det vil gavne samfundet.

Liberal Alliance foreslår meget hårde straffe til personer, der har begået flere lovovertrædelser, som de dømmes for samtidig. Det betyder – hvis man indfører det her forslag – at det vil sætte mennesker længere tid i fængsel på samfundets regning, samtidig med at man gør det sværere for den kriminelle at starte et nyt liv uden kriminalitet efter endt afsoning. Vi skal – i SF's optik – fra samfundets side være fokuseret på at hjælpe både offer og gerningsmand videre for at undgå, at kriminaliteten gentager sig. Det er også i samfundets interesse.

Forslaget fra Liberal Alliance flugter ikke med de anbefalinger, vi har fået fra Straffelovrådet. Den måde, vi gør tingene på i dag, er desuden udgangspunktet for den måde, som også de andre nordiske lande og stort set alle de andre lande, som Danmark i øvrigt sammenligner sig med på det her område, gør det på.

Så skal vi kriminaliteten til livs, er det nødvendigt at tage fat i årsagerne til kriminaliteten. Vi skal sikre, at de kriminelle får de bedst mulige betingelser for at vende tilbage til samfundet, så vi undgår, at de begår ny kriminalitet. Vi skal også sikre, at et fængselsophold ikke fører til, at man begår hårdere kriminalitet, når man igen kommer ud.

Vi skal, når først skaden er sket, gøre rigtig meget for at hjælpe de kriminelle tilbage i samfundet ved at fokusere på det resocialiserende arbejde i fængslerne. Det vil være til gavn for både den enkelte og for vores samfund generelt. Her hjælper endnu længere straffe ikke meget i forhold til de kriminelle, der sidder inde for flere lovovertrædelser på samme tid. Det eneste, man får ud af at gennemføre forslaget, er omfattende udgifter til etablering og drift af nye fængselspladser på bekostning af det offentlige forbrug. Forslaget vil derfor som udgangspunkt føre til, at man skal lave besparelser andre steder i den offentlige sektor. Liberal Alliance har imidlertid ikke valgt at pege på konkrete besparelser, hvilket det så åbenbart må være op til regeringen at gøre, må man forstå.

Så som sagt: Forslaget vil sætte mennesker længere tid i fængsel på samfundets regning, samtidig med at man forringer den kriminelles mulighed for at starte på et nyt liv uden kriminalitet efter endt afsoning. Det er derfor ikke et forslag, som SF kan støtte.

Kl. 11:34

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Skipper som Enhedslistens ordfører.

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det, formand. Liberal Alliances forslag, som vi behandler nu, handler jo om en indførelse af såkaldt absolut kumulation. Det er der flere ordførere der har redegjort for her fra talerstolen. I praksis vil det jo betyde nogle endda meget, meget lange straffe i nogle tilfælde. Der er ikke nogen kriminalpræventive hensyn, altså ikke noget, der tilsiger, at der kommer mindre kriminalitet ud af et forslag som det her. Omvendt vil proportionaliteten lide efter vores mening og efter Straffelovrådets mening, altså det hensyn, at de forskellige forbrydelser og de straffe, de giver, også skal stå mål med hinanden.

Samtidig mener vi også, hvilket Dansk Folkepartis ordfører illustrerede meget godt her fra talerstolen tidligere, at vi bevæger os ind på det område, hvor strafudmåling, udmåling i de enkelte konkrete sager, i mindre grad tillægges domstolene. Det er så vigtigt – så vigtigt! – hvis vores straffesystem stadig væk skal være retfærdigt, at det ikke er Dansk Folkepartis ordfører, der står her i Folketingssalen og siger, at noget skal give en fængselsstraf på 7, 8 eller 9 år, men at det afgøres af en dommer, som kender omstændighederne i den konkrete sag, kender både gerningsmand og offer, og kan sætte sig ind i den enkelte sag. Det at tænke sig, at strafudmålingen er noget, man kan foretage ud fra et matematisk skema, hører altså nogle helt andre samfund end et retssamfund til.

Jeg vil gerne sige, at vi i Enhedslisten selvfølgelig er helt enige i, at bandemedlemmer, der begår kriminalitet, skal fanges og straffes for deres forbrydelser, men den debat, der har været i dag, taget i betragtning vil jeg også gerne sige, at længden af den straf, de skal have, da skal afhænge af, hvad de har gjort. Det, at hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance kan hive et gennemsnit op af lommen og harcelere over det, giver jeg ikke meget for. Det skal handle om, hvad man har gjort, når man skal have udmålt sin straf. Så enkelt er det.

Enhedslisten kan ikke støtte det her beslutningsforslag.

Kl. 11:36

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 11:36

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi er fra konservativ side i princippet enige i beslutningsforslaget her, og det er vi ud fra, at vi også sidder og ser på den måde, man håndterer strafudmåling på i dag i vores retssystem, og det giver i hvert fald af og til indtryk af, at man godt kunne gøre det på en anderledes måde.

Hvis vi f.eks. ser på en kriminalitetsform som indbrud, kan vi se, at man i strafudmålingen ikke vil kunne se forskel på, om gerningsmanden har begået 30 indbrud eller 300 indbrud. Der vil ingen forskel være. Det vil sige, at hvis man først er nået ud i at begynde at begå kriminalitet, så kan man sådan set lige så godt se at få begået al den kriminalitet, man nu overhovedet kan nå, inden man står foran dommeren, for rabatterne er så utrolig store, når der laves fælles udmåling af straffen. Så derfor er vi i princippet enige i, at vi bør se på den måde, man udmåler straf på, ikke nødvendigvis sådan, at man skal indføre en absolut kumulation, men det står der jo heller ikke nogen steder i forslaget at man skal. Det, man skal se på, er, om den modererede kumulation nu også er landet på den helt rigtige måde i dag.

Jeg vil så også sige, at i forhold til økonomien i forslaget her får vi jo en anden stor udfordring. Vi skal i første omgang ud at finde 10 mia. kr. og derefter et anseligt beløb årligt. Vi har jo i dag sådan set ikke råd til at gøre det. Vi har ikke den fængselskapacitet, der skal

Kl. 11:41

til, så derfor er den konservative tilslutning til forslaget her af mere principiel karakter. Vi kunne godt tænke os, at vi fik drøftet måden, man laver kumulation på, sådan at vi måske kunne komme videre i den retning.

Hvis vi nu havde råd, hvis vi nu havde en pose penge, hvis vi fandt nogle penge, så ville der, inden vi nåede til det her beslutningsforslag, være nogle andre steder, hvor vi fra konservativ side hellere ville bruge pengene i første omgang. Vi ville f.eks. hellere have, at man gik ind og sanktionerede væsentlig hårdere, når en kriminel igen stod foran dommeren. For når man igen står foran dommeren, er man i hvert fald ikke i tvivl om, at det, man har gjort er strafbart og ulovligt, og at man får en straf for det. Der kunne vi godt tænke os at der i strafudmålingen var en højere grad af synlighed af, at nu er man altså oppe hos dommeren igen og genere domstolene. Der bør man have en markant hårdere straf, end vi ser i dag, hvor man i princippet starter forfra, hver gang man står foran dommeren. Sådan ser det i hvert fald ud, når vi kigger på de straffe, der bliver udmålt. Der kunne vi godt tænke os at der var mere konsekvens.

Vi kunne også godt tænke os, at vi fik strammet op på strafudmålingen for seksuelle overgreb. Vi har jo tidligere foreslået, at vi skulle fordoble straffen for overfaldsvoldtægt. Det vil den nuværende regering og et flertal i Folketinget ikke være med til, men det ville den tidligere regering. Det samme ser vi desværre med det lovforslag, som regeringen har fremsat. Så det var også et sted, hvor vi godt kunne tænke os, at man brugte noget energi og noget økonomi på at straffe hårdere.

Vi har også i den her folketingssamling fremsat forslag om, at der skal straffes hårdere i de sager med økonomisk kriminalitet, hvor man skynder sig at bortfjerne bevismaterialet, sådan at beviserne for kriminaliteten er væk og man dermed kan nøjes med at få en bødestraf, i stedet for at man skal ind og ruske tremmer for den økonomiske kriminalitet, man egentlig har begået. Så der er nogle steder, hvor vi godt kunne tænke os, at vi fik strammet op og skærpet straffene, og det ville vi i første omgang bruge pengene på, hvis vi sammen kunne finde nogle ekstra midler.

Hvis vi så derefter stadig væk vil kunne finde ekstra penge til det her område, er vi som sagt principielt enige i, at der er et skævt forhold i den måde, man laver strafferabatter på i dag. Det bliver jo sådan set værre og værre, jo mere kriminalitet man har begået, og det er ikke rimeligt, at man som kriminel faktisk har et incitament til at begå al den kriminalitet, man overhovedet kan nå, inden man står foran dommeren, for det betyder i praksis ingenting, om man har begået 30 indbrud eller 300 indbrud. Det er et uheldigt signal, vi sender til de kriminelle.

Så i princippet støtter vi beslutningsforslaget fra Liberal Alliance. Kl. 11:41

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 11:41

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå på hr. Tom Behnke, at der er rigtig meget i det danske retssystem, han gerne vil have lavet om. Så mit stilfærdige spørgsmål til hr. Tom Behnke er så bare: Hvorfor gjorde man det ikke i de 10 år, hvor vi havde en konservativ justitsminister? Var det Dansk Folkeparti, der forhindrede, at straffene blev skærpet, eller var det Venstre? Det kan jo ikke være Det Konservative Folkeparti, kan vi konstatere.

Kl. 11:41

Formanden:

Ordføreren.

Tom Behnke (KF):

Hr. Per Clausen har jo været medlem af det her Ting længe nok til, at han ved, hvad der foregik i de 10 år. Og det er jo lidt underligt, at Enhedslisten den ene dag kritiserer den borgerlige regering for, at vi strammede straffeloven 68 gange, og så i dag siger: Hvorfor gjorde man ikke noget, mens man havde regeringsmagten? Altså, begge udsagn kan jo ikke være rigtige.

Sagen er, at mens vi havde regeringsmagten, strammede vi op; vi sørgede for at lave en indsats. Og det betød bl.a., at risikoen for at blive udsat for vold i Danmark var den laveste i 40 år i 2010. Det kunne betale sig at sætte hårdt ind mod voldskriminaliteten. Ud over at vi strammede op, lavede vi også en historisk stor ungdomspakke, en forebyggende og præventiv indsats. Vi satte 700 mio. kr. af til det, og i dag kan vi se, at vi har den laveste ungdomskriminalitet nogen sinde.

Så det, vi gjorde, mens vi havde regeringsmagten, kunne betale sig, og det virkede. Og vi strammede også straffene. Det sidste, vi foreslog, var en fordobling af straffen for overfaldsvoldtægt, men vi nåede ikke at gennemføre det, for så kom der et folketingsvalg, og nu er der et nyt flertal, der ikke vil være med til det.

Kl. 11:42

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 11:42

Per Clausen (EL):

Nu har jeg jo ikke sagt noget om, at jeg støttede regeringens politik. Jeg spurgte bare hr. Tom Behnke, hvordan det kan være, at der er så meget, der ikke blev bragt i orden med 10 år ved regeringsposten, hvor der oven i købet var en konservativ justitsminister. Hvor lang tid skal De Konservative have justitsministerposten, før vi får et retssystem, som hr. Tom Behnke er tilfreds med?

Jeg synes, det er lidt underligt at stå og beskrive det, som om vi har enormt mange problemer, når nu man har haft regeringsmagten i 10 år. Det er det, jeg ikke forstår.

Kl. 11:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:43

Tom Behnke (KF):

Nej, men det kan også være svært. Men det er sådan, at når man er et ansvarligt parti, skal der være sammenhæng i tingene. Og ting tager tid. Man kan ikke fremsætte 6.000 lovforslag på en onsdag og så gennemføre dem på 3 måneder. Det kan ikke lade sig gøre. Forslagene skal sendes i høring, man skal overveje grundigt, hvad det er, man gør. Derudover skal man finde en finansiering til at gennemføre de ting, man gerne vil gennemføre, og man skal også finde et flertal til at gennemføre den politik, man står for. Og det sidste må hr. Per Clausen dog have oplevet nogle gange i sin karriere som parlamentsmedlem, altså at én ting er, at man har nogle holdninger, noget andet er, at man skal skaffe et flertal til at gennemføre den politik, man står for.

Det, jeg har redegjort for her, er, hvor Det Konservative Folkeparti står rent retspolitisk. Det andet, som jeg også redegjorde for, er – rent historisk – at vi jo også lige til det sidste forsøgte at skærpe straffene for voldtægtsforbrydelser. Det lykkedes ikke. Nu har vi en ny regering, der ikke vil være med til, at det skal straffes hårdere. Det er ærgerligt, men så må vi vente, til vi igen får flertallet, og så kan vi gennemføre de stramninger.

Så når vi har flertallet, gennemfører vi stramninger der, hvor det er rimeligt, og der, hvor det er retfærdigt, og hvor det giver mening. Og vi gør det, i takt med at vi kan få forslagene igennem og finde finansieringen til at gennemføre det.

Kl. 11:44

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance, som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 11:44

(Ordfører for forslagsstillerne)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Liberal Alliance har stillet forslaget om afskaffelse af strafrabatter, fordi vi rent principielt mener, det er forkert, at man kan begå en række forbrydelser, uden at få den straf, der burde tilfalde en ifølge straffeloven og ifølge det, man fra Folketingets side måtte synes var rimeligt.

Vi har i udgangspunktet ladet os inspirere af hr. Lars Løkke Rasmussens store landsmødetale fra 2010, hvor han gør op med ideen om strafrabat og også har det utrolig fine argument, at man overlader mere af ansvaret til domstolene i stedet for til Folketinget, når man fjerner disse strafrabatter.

Der er en række mere konkrete områder, man kan gå ind i. Jeg tænker f.eks. på bandekriminalitet. Vi ser, hvordan det kun er en fjerdedel af de bande- og rockerkriminelle, der i dag er i de danske fængsler. 75 pct. af dem er altså ude i gaderne og gøre København og andre byer utrygge. Vi ved, at politiet er ret gode til at fange de bande- og rockerkriminelle, og domstolene er sådan set også meget flittige til at følge op, men det, der så desværre sker, er, at vi har en lovgivning, der gør, at de ikke får særlig hårde straffe. I gennemsnit får de en straf på under 3 års fængsel. Det betyder, at de kommer alt for hurtigt ud i gaderne igen, kan begå ny kriminalitet og skabe ny usikkerhed og utryghed for danske borgere. Det synes vi ikke der er nogen grund til at støtte dem i, så vi synes, man må gøre noget fra Folketingets side for at sætte ind over for denne modbydelige form for kriminalitet.

Der er så nogle, der siger, at der jo også er andre end de bandekriminelle, der bliver ramt af det her. Det er ganske rigtigt, men vi har sådan set ikke tænkt os at holde hånden over nogen forbrydere i det hele taget. Dansk Folkepartis ordfører nævnte ganske korrekt sexforbrydere. Man kan godt blive forarget, når man ser, hvordan sexforbrydere, der mishandler børn og begår overgreb på børn, igen og igen laver overgreb og så får en strafrabat på voldtægt mod børn. Jeg synes, det er ulækkert, at det kan lade sig gøre med det nuværende system. Det kan vi ikke være bekendt, hverken over for de børn, det er gået ud over, eller de kommende ofre.

De forskellige ordførere har – sjovt nok – forholdt sig forskelligt til det her. Jeg takker Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti for en utrolig velvillig modtagelse. Jeg er noget overrasket over, at Venstre ikke går lidt mere konstruktivt ind i diskussionen om, hvordan vi kan sørge for, at forbryderne kommer til at være lidt længere i fængsel, så vi kan skabe noget mere tryghed for de danske borgere. Det er jeg især på baggrund af, at det netop er hr. Lars Løkke Rasmussens tale, der har inspireret os til, at der skal gøres noget på det her område.

Straffelovrådet har været kørt i marken igen. Det er sådan set et af de argumenter, der er sådan lidt på den ene side og på den anden side-spøjst her i Folketingssalen, for der er det helt generelle princip, at er en politiker enig med en anbefaling fra Straffelovrådet, siger man: Jamen prøv at høre her, det her er det, Straffelovrådet siger, så det må vi gøre. Når den samme politiker og det samme parti så på et andet område mener noget, der er imod, hvad Straffelovrådet måtte anbefale, er det ikke noget, man tager så alvorligt. Vi så det i prostitutionsdebatten for nylig. Her siger justitsministeren på den del, hvor

regeringen er enig med Straffelovrådet: Jamen det er, fordi Straffelovrådet siger det. Og på den del, hvor regeringen så er uenig med Straffelovrådet, fejer man det lidt til side og glemmer at tale om det, for så var det ikke så vigtigt med det der Straffelovråd. Lad os huske på, at Straffelovrådet jo bare er nogle – eksperter godt nok – vi beder om at komme med nogle vurderinger, men det er ikke politisk sandhed. Vi vil i Liberal Alliance stadig være imod racismeparagraffen og blasfemiparagraffen, lige meget hvad Straffelovrådet måtte komme frem til, og jeg er sikker på, at der er andre partier, der vil være for, lige meget hvad Straffelovrådet måtte komme frem til. Derfor er det lidt noget, man kan sige, når man ikke har så mange argumenter på banen.

Der er så nogle, der mener, at finansieringen skulle være et problem. Som jeg har prøvet at redegøre for, er det jo egentlig ikke en finansiering, der er meget anderledes end den, der blev brugt i den vækstpakke, som lige er blevet aftalt af et ualmindelig bredt flertal i Folketinget. Jeg går ud fra, at regeringen anerkender, at de finansieringsmetoder, de må bruge, når de laver aftaler med Liberal Alliance, må Liberal Alliance så også bruge, når vi fremsætter forslag. Der vil i hvert fald være en vis symmetri og rimelighed i, at man kan gøre det på den måde. Hvis man gerne vil have noget mere konkret, kan jeg da sige, at vi altid står til rådighed med masser af eksempler på ikke alene et dæmpet offentligt forbrug, men også konkrete besparelser. Man kan jo sige, at alene det med at bygge fængslerne, koster en tiendedel af, hvad det koster om året at lave aktivering i Danmark. Hvis vi bare sparer en tiendedel i et år, har vi bygget de fængselspladser, der skal til, så det er jo ikke meget. Derefter er der fremadrettet en driftsudgift på omkring 1 promille af det samlede offentlige budget. Det kan man vel heller ikke sige er stort og voldsomt. Det er nok mere viljen, der sætter grænser, end det er de økonomiske rammer, der sætter grænser.

Det, der så er interessant, er, at der alligevel er nogle sprækker rundtomkring, i forhold til hvad partierne mener. Jeg forstår, at Venstre måske alligevel lukker lidt op i det spørgsmål, hr. Jan E. Jørgensen stillede til hr. Jeppe Mikkelsen, for: Uh, det kunne da godt være, at man ligesom kunne lade stigningsgraden i de her straffe være lidt anderledes. Og det lyder jo spændende, for så kan det være, at alle fire borgerlige partier – og ikke kun de tre – kan bakke op om det initiativ, som hr. Lars Løkke Rasmussen tog i 2010. Da hr. Jeppe Mikkelsen skulle svare på hr. Jan E. Jørgensens spørgsmål, blev der heller ikke afvist. Måske kan man alligevel.

Flere af partierne bebrejdede Liberal Alliance, at vi ikke havde lavet et bandespecifikt forslag. Jo, jo, hvis enigheden er, at det her og ikke resten - kun er noget, vi må se på med hensyn til bandekriminalitet, vil jeg da sige, at jeg synes, vi skal lave en fælles beretning i Folketingets Retsudvalg, hvor vi kommer frem til, at vi vil gøre noget ved bandekriminaliteten og straffen på det område. For det lød, som om det nærmest var et bredt ønske, og at det var helt forfærdeligt, at vi brugte det som eksempel, for der kunne man jo godt argumentere for det, mens resten var noget fy, fy, og det skulle man ikke gøre. Så vi glæder os selvfølgelig til, at vi kan gøre noget ved straffene på bandeområdet, så ordførernes taler ikke bare er noget, de står og holder som festtaler her i Folketinget, men faktisk også er noget konkret, de mener, når vi nu skal diskutere det i Retsudvalget senere. Måske var der også en anden sprække i forhold til overgreb af seksuel karakter mod børn. Der var man måske alligevel også åben over for at gøre lidt. Og hvis vi kan gøre noget der specifikt, er vi også parate til at gøre det.

Hvis vi er for ambitiøse i forhold til at nedbringe kriminaliteten og straffe forbryderne, beklager vi selvfølgelig, men hvis man kan blive specifikt enige om det, når det gælder bandekriminalitet og seksuelle forbrydere, der begår overgreb mod børn, er vi meget åbne over for det.

Tak for indsparkene.

Kl. 11:52

Formanden:

Der er tre til korte bemærkninger, og dem vil vi prøve at nå, inden vi holder pause. Det gør ikke noget, at man ikke bruger hele taletiden. Hr. Per Clausen.

Kl. 11:52

Per Clausen (EL):

Noget, hr. Simon Emil Ammitzbøll sagde til sidst, var, at alt det, han talte om, ikke var det, der lå i det her beslutningsforslag, fordi det, der ligger i beslutningsforslaget, er alt det, Venstres ordfører talte om. Jeg vil bare stille et enkelt lille spørgsmål til hr. Simon Emil Ammitzbøll: Er det endt med at være Liberal Alliances retspolitik, at så stor en del af befolkningen skal sidde så lang tid i fængsel som muligt for at undgå kriminalitet?

Kl. 11:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:52

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nej.

Kl. 11:52

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 11:52

Per Clausen (EL):

Men hvad er pointen så? Hr. Simon Emil Ammitzbøll taler hele tiden om, hvor kort tid folk sidder i fængsel, som om det ville være bedre, hvis de sad lang tid i fængsel. Derfor må hr. Simon Emil Ammitzbøll jo i grunden drømme om at få amerikanske tilstande, hvor en rigtig stor del af befolkningen sidder rigtig lang tid i fængsel, uden at det dog har afskaffet kriminalitet.

Kl. 11:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:53

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Der kan jeg berolige hr. Per Clausen fuldstændig. Det, vi taler om her, er strafferabatter. Når man begår flere forbrydelser, skal man så have den straf, som de forbrydelser egentlig lægger op til, eller skal man have en rabat? Enhedslisten er for, at man skal have rabat, og vi er imod, at man skal have rabat. Så er der det mere konkrete, hvor man kan sige, at for vold og voldtægt og den slags, synes vi, at man skal hæve straffene, mens vi synes for nogle af de mindre forbrydelser, førstegangsforbrydelser osv., at straffene skal være alternative straffe i stedet for fængselsstraffe. Så livet er mere kompliceret, end spørgeren ønsker at gøre det til.

Kl. 11:53

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:53

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg er glad for, at Liberal Alliance her i sit sidste indlæg – hvad skal vi sige? – modererer sin absolutisme og ikke længere siger, at det enten er sort eller hvidt, men at vi måske godt kan gå ind og finde et eller andet kompromis. For det var netop den debat, vi ønskede at rejse, nemlig om den rabat, man får, nødvendigvis skal være så stor,

men at der skal være en eller anden rabat, hvis folk har begået mange forbrydelser, hører jeg også nu ordføreren sige, at det skal der jo nok.

Kl. 11:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:54

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Der sker jo tit det, når man står på Folketingets talerstol, at man får lyst til at købe aktier i høreapparatvirksomheder, fordi folk hører, hvad de vil, lige meget hvad man siger. Det, som jeg har sagt, var, at hvis der er områder, vi kan blive enige om, vil vi da gerne lave aftaler der, men det betyder da ikke noget som helst med hensyn til, at vi mener noget andet end det, vi mente for en time siden. Vi mener præcis det samme, som vi mente for en time siden, og i øvrigt næsten det samme som hr. Lars Løkke Rasmussen mente i 2010, og som jeg kan forstå en anden jurist i Venstres folketingsgruppe, hr. Jan E. Jørgensen, så har modereret kraftigt siden.

Kl. 11:55

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 11:55

Jan E. Jørgensen (V):

Så jeg skal forstå det sådan, at hvis Liberal Alliance havde 90 mandater her i Folketingssalen, mener man, at en indbrudstyv, der har været op og ned ad to villaveje, og som har været inde i 20 villaer, skal have 20 gange så lang fængselsstraf som den indbrudstyv, der – i citationstegn – kun har begået et indbrud.

Kl. 11:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:55

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan bekræfte, at alle de kroner, der måtte være blevet brugt af offentlige midler på hr. Jan E. Jørgensens juridiske uddannelse, ikke har været spildt. Forslaget er læst hundrede procent korrekt.

Kl. 11:55

Formanden:

Hr. Jeppe Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:55

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg står her og bliver en smule sådan forvirret, for i hr. Simon Emil Ammitzbølls besvarelse af hr. Per Clausens anden korte bemærkning lød det egentlig til, at man så er imod sit eget forslag. For hvis man ikke ønsker at indføre det i forhold til førstegangskriminelle eller småkriminelle, så skulle man jo have det stående her i forslaget. Men mig bekendt er det sådan set over en kam, at den såkaldte strafferabat skal afskaffes. Er det forkert forstået af mig?

Kl. 11:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:56

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Forudsætningen var forkert, konklusionen var rigtig – forstået på den måde, at vi mener det, der står i forslaget. Det, jeg sagde, var, at det her forslag alene handler om, at vi ønsker at afskaffe strafferabatten.

Det betyder jo ikke noget, i forhold til hvad vi i øvrigt måtte mene om straf konkret på forskellige områder, og jeg forklarede så, at når det handler om vold, voldtægt, overgreb på børn og trusler, ønsker vi højere straffe, men at vi generelt ønsker et system, hvor man i forhold til nogle af førstegangsforbrydelserne eller mindre kriminalitet sørger for at lave alternative straffe i stedet for fængselsstraf. Det havde jeg egentlig også forstået at Det Radikale Venstre går ind for, men det kan hr. Jeppe Mikkelsen selvfølgelig redegøre for.

Kl. 11:57

Formanden:

Hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 11:57

Jeppe Mikkelsen (RV):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll må have mig undskyldt, men en anden gang vil jeg anbefale at man skriver det i forslaget, så det sådan fremgår af forslaget, og så vi ved, hvad det er, vi debatterer, og hvad vi eventuelt skal stemme om i sidste ende. For ellers er det svært som folketingsmedlem at være oplyst.

Det andet, jeg gerne vil spørge til, er finansieringen af det her. Hr. Simon Emil Ammitzbøll taler en smule om det i sin ordførertale. Det, jeg godt kunne tænke mig at spørge om, er, om vi mere fremadrettet kan forvente, at når Liberal Alliance nu udarbejder et nyt økonomisk udspil, en økonomisk plan, eller hvad vi skal kalde det, så indgår det her faktisk som et element i det, for ellers er det jo en gratis omgang, så er det ikke en del af en overordnet økonomisk politik.

Det, man jo må sige, er, at i de beregninger, som Straffelovrådet har lagt frem, og som hr. Simon Emil Ammitzbøll egentlig også kommenterede lige før, er det trods alt temmelig mange milliarder, det handler om, også selv om det måske er promiller i forhold til statens samlede budget. Men det er temmelig mange milliarder, vi snakker om, som man kunne bruge på mange andre ting: bandekriminalitetsbekæmpelse eller skattelettelser eller noget i den stil.

Men kan jeg forvente, at det fremadrettet vil indgå i Liberal Alliances økonomiske ideer og planer, at vi skal bygge flere fængsler?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:58

Kl. 11:58

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hr. Jeppe Mikkelsen kan forvente, at samtlige de beslutnings- og lovforslag, som Liberal Alliance fremsætter i denne valgperiode, vil fremgå af den samlede økonomiske plan, Liberal Alliance går til valg med, forhåbentlig allerede i år, men senest i 2015. Det kan jeg love, for vi er ikke sådan nogle, der bare svinger om os med tilfældige løfter, som jeg har set at de nuværende regeringspartier har gjort utrolig meget, og så fører en anden politik, når vi kommer lidt længere frem.

Alle de forslag, vi fremsætter mellem valget i 2011 og indtil næste valg, vil indgå finansieret i den plan, vi går til valg på. Sådan arbejder vi nemlig i Liberal Alliance, og andre må gerne lade sig inspirere af den arbejdsmetode, for det tror jeg vil bringe en større ærlighed ind i politik og dermed mindske politikerleden i det her samfund og sørge for, kan man sige, et bedre forhold mellem politikere og befolkning. Det tror jeg alle vil blive glade for.

Kl. 11:59

Formanden:

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut-

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages kl. 13.00. Mødet er udsat. (Kl. 11:59).

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 94: Forslag til folketingsbeslutning om harmonisering af aldersgrænser.

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl. (Fremsættelse 02.04.2013).

Kl. 13:00

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Vi skal have genoptaget mødet.

Forhandlingen er åbnet. Den første taler er justitsministeren.

Kl. 13:01

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand.

Nu skal vi så behandle, rigtignok, B 94, som er et beslutningsforslag om harmonisering af aldersgrænser. Beslutningsforslaget pålægger regeringen inden udgangen af i år, altså 2013, at fremsætte forslag til en harmonisering af lovgivningens forskellige aldersgrænser, så der bliver færre forskellige aldersgrænser, og så det ud fra et princip om, at flest muligt aldersafhængige handlinger afkriminaliseres, så der bliver en logisk sammenhæng mellem de aldersgrænser, der fortsat består.

I beslutningsforslaget gennemgås der en række eksempler på forskellige aldersgrænser, herunder bl.a. aldersgrænser for køb af henholdsvis pornografisk materiale, alkohol, cigaretter, spil og også håndkøbsmedicin. Der er ifølge forslagsstillerne ikke logisk sammenhæng mellem de forskellige aldersgrænser, hvorfor der som sagt bør gennemføres en harmonisering heraf.

Jeg kan oplyse, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget. Som det er beskrevet i beslutningsforslaget, findes der på en række områder aldersgrænser for en bestemt handling eller adfærd. Der kan også nævnes en række andre eksempler end dem, som man har valgt at nævne i beslutningsforslaget, og lad mig med det samme understrege, at jeg ikke forestiller mig, at vi her i dag skal gennemgå samtlige forskellige aldersgrænser. Jeg går ud fra, at beslutningsforslaget drejer sig om, hvorvidt der generelt er behov for at foretage en harmonisering af aldersgrænser.

Generelt er det vigtigt at holde sig for øje, at der af hensyn til den mindreårige og også ud fra samfundsmæssige hensyn kan være behov for at have aldersgrænser for en bestemt type af adfærd eller handling. Herudover kan der inden for forskellige områder jo være behov for også at have aldersgrænser, der afviger fra andre aldersgrænser.

I første omgang skal en aldersgrænse naturligvis ses i lyset af, hvilke områder der er tale om. F.eks. kan det at få lavet en tatovering jo ikke sammenlignes med det at købe en øl eller en lottokupon i et supermarked. Dernæst kan en afvejning af de konkrete beskyttelseshensyn, der gør sig gældende, jo også variere fra område til område. Forslagsstillerne nævner eksempelvis, at der findes forskellige aldersgrænser for spil. Nu er reglerne for spil jo ikke mit ressortområ-

de, men jeg kan forstå på Skatteministeriet, at disse aldersgrænser er fastsat ud fra en afvejning af karakteren af de forskellige spil og risikoen for ludomani.

Forslagsstillerne nævner også, at det virker ulogisk, at man skal være 15 år for at købe næsespray, mens man skal være 18 af for at købe en pakke Panodiler. Reglerne om køb af håndkøbsmedicin hører som bekendt heller ikke under mit ansvarsområde, men Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har oplyst, at 18-årsgrænsen for køb af smertestillende håndkøbsmedicin blev indført i marts 2011 som følge af – og den debat husker vi temmelig sikkert alle sammen – et stigende antal selvmordsforsøg med smertestillende medicin blandt unge. De her eksempler illustrerer, at der inden for forskellige områder kan gøre sig forskellige beskyttelseshensyn gældende.

Der kan sikkert konstrueres rigtig mange konkrete eksempler, hvor det ud fra en helt umiddelbar betragtning kan synes påfaldende, at der findes forskellige aldersgrænser. Det er imidlertid vigtigt at fastholde de saglige grunde, der er til at have forskellige aldersgrænser for forskellige typer af adfærd eller handlinger, og de eksempler, jeg her har nævnt, synes jeg illustrerer, at der kan være tale om også endog meget væsentlige beskyttelseshensyn. Jeg mener derfor ikke, at det kan være et mål i sig selv at have ens aldersgrænser på alle områder. Det vil på nogle områder kunne føre til, at en mindreårigs handlefrihed indskrænkes unødigt, mens det på andre områder vil kunne føre til, at hensynet til den mindreårige ikke varetages tilstrækkeligt.

Afgørende må således være, om man har den rette aldersgrænse for den konkrete handling eller adfærd. Det er klart, at man løbende ved fastsættelse af aldersgrænser inden for de enkelte ressortområder bør overveje behovet for dem. Man bør i den forbindelse selvfølgelig også overveje sammenhængen mellem aldersgrænser på sammenlignelige områder. Når det er sagt, er der efter regeringens opfattelse ikke grundlag for at gennemføre en generel og omfattende udredning af den eksisterende lovgivning, der indeholder aldersgrænser, med henblik på at foretage en harmonisering heraf. Så regeringen kan på den baggrund ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er et enkelt spørgsmål fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:05

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg ved ikke, om jeg havde forventet, at regeringen bare havde sagt ja. Det havde jeg nok ikke. Men jeg havde nok heller ikke forventet, at regeringen bare ville sige nej. Jeg synes sådan set, at det er en forholdsvis rimelig problemstilling, vi rejser, nemlig at man ved tilfældigheder og knopskydninger i lovgivningen har fået fastsat en række forskellige aldersgrænser, hvilke ministeren selv siger, på denne ministers område og på en række andre ministres områder. Pludselig er man kommet i den situation, at der ikke er en indre logik imellem de her aldersgrænser, og man kriminaliserer måske også nogle mennesker, som ikke bør være kriminaliseret.

Er det slet ikke en problematik, som regeringen synes er relevant? Er det sådan, jeg skal forstå justitsministerens tale, altså at alt er i den skønneste orden?

Kl. 13:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:06

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det, som jeg sagde, var, at det er klart, at man løbende ved fastsættelse af aldersgrænser også inden for de enkelte ressortområder jo selvfølgelig bør overveje behovet for lige nøjagtig den aldersgrænse,

man falder på. Derfor bør man selvfølgelig også i den sammenhæng overveje sammenhængene mellem aldersgrænserne. Jeg tror, man skal passe på med at blande tingene for meget sammen og sige, at der bør være behov for, om ikke en total harmonisering, så i hvert fald en meget stor grad af grovharmonisering, hvis jeg må bruge det udtryk. Derfor skal der i det her også ses på, at der ud fra de enkelte aldersgrænser, der er fastsat, jo har været en saglig begrundelse for det. Det synes jeg sådan set er et helt legitimt hensyn at lægge ned over det her beslutningsforslag.

Kl. 13:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:07

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Undskyld, at det bliver sådan lidt firkantet sagt, men det lyder jo som noget, en fuldmægtig, der aldrig har været andre steder end i Justitsministeriet og på universitetet, har skrevet. Der er jo ikke noget politisk indhold i det, der bliver sagt, ud over at det lyder meget godt.

Har man ikke en holdning til det? Vi kom med en række eksempler – og ministeren gentog stort set alle sammen – hvor der ikke er en særlig logisk sammenhæng. Det kan være svært at se. Har man ikke en holdning til, at mennesker kan få lov til at få mere personlig frihed også stigende med alderen? Har man ikke en holdning til, at man kunne se på det her område, gennemgå det, måske ikke på den måde, vi har foreslået, men alligevel se, om noget af det måske også er smuttere, som er sket i politiske debatter i en ophidset situation, hvor man lige skulle mene noget smart og komme videre i livet? Vi er jo til grin, ikke kun mig og justitsministeren, men dette hus risikerer at være til grin i befolkningen, hvis man laver nogle regler, som intet menneske kan forstå. Vi prøver faktisk at invitere justitsministeren til – gerne på den måde, ministeren måtte foretrække – at sætte et arbejde i gang om det, så befolkningen kunne få lidt mere respekt for det, der sker herinde.

Kl. 13:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:08

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Da vi havde debatten før frokost om et tidligere beslutningsforslag, også af Liberal Alliance, sagde hr. Simon Emil Ammitzbøll heroppe fra talerstolen, at nogle gange, når man står heroppe, kan man godt fristes til at købe aktier i høreapparatselskaber, fordi man nogle gange godt kan få opfattelsen af, at folk ikke lytter til, hvad der bliver sagt heroppefra. Et af de eksempler, som er nævnt i beslutningsforslaget, handler om, at man skal være 15 år for at købe en næsespray, mens man skal være 18 år for at købe en pakke Panodil. Det synes ulogisk ifølge beslutningsforslagsstillerne. Der har jeg argumenteret for at der er gode grunde til, hvorfor 18-års grænsen for at købe smertestillende håndkøbsmedicin er, som den er. Fordi det jo bl.a. hang sammen med den debat, der var om det stigende antal selvmordstilfælde, der var. Det er derfor, at den er, som den er. Det synes jeg er helt legitimt.

Det, at jeg ikke har forholdt mig til de enkelte eksempler og de ubalancer, der er, passer jo ikke. Men som sagt skal man være opmærksom på det, og man skal som sagt inden for sammenlignelige områder se, om det passer og andet. Men jeg tror, at man, når man ser på det, vil se, at der bestemt er saglige hensyn, som taler for den ene grænse frem for den anden.

Kl. 13:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 13:10

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare spørge justitsministeren, om jeg skal forstå hans indlæg sådan, at Justitsministeriet ikke har tænkt sig at indgå i en konstruktiv drøftelse af, om der kan være nogle ting, som ikke hænger sammen her. Vi kan jo gå til det her på forskellige måder. Folketinget kan vedtage Liberal Alliances forslag; det har vi nok ikke tænkt os. Vi kan også vedtage forskellige krav til regeringen. Men vi kunne også indgå i en dialog med regeringen, hvor noget måske er mere tvivlsomt end andet og prøve at få løst nogle af de åbenlyse urimeligheder. Nu nævnte justitsministeren et godt eksempel, nemlig noget af det, Enhedslisten har stemt for. Det synes vi selvfølgelig er rigtig klogt, der er andre ting, vi synes er mindre kloge. Men man kunne jo godt gå ind i den her debat og sige, at det, der ikke virker logisk, kunne vi måske godt overveje om er logisk, og om det kræver nogle ændringer.

Kl. 13:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:10

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som altid stiller vi beredvilligt op, hvis der er ønske om, at man gerne vil have en forklaring på, om det, man mener, er ulogisk eller måske er bundet i en logik, som kunne komme frem ved en nærmere drøftelse, eksempelvis i Folketingets Retsudvalg. Det bidrager vi selvfølgelig gerne til, men det at lave sådan en generel, kæmpestor gennemlysning af det her område, en kommission, eller hvad man kunne finde på, mener vi ikke, der er begrundelse for at gøre. Vi mener, at der er ganske gode og saglige argumenter for de aldersgrænser, der nu engang er. Men hvis der er nogle, der vil rejse spørgsmål om logikken i den ene aldersgrænse frem for den anden, deltager vi selvfølgelig gerne i det.

Kl. 13:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen? Ikke mere. Så siger vi tak til ministeren. Så går vi over til ordførerrækken, og den første ordfører er fru Mette Reissmann.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Mette Reissmann (S):

Jeg skal på vegne af Socialdemokraternes ordfører, som desværre er forhindret i at være til stede i dag, læse følgende op:

Med dette forslag ønsker Liberal Alliance, at aldersgrænser i lovgivningen harmoniseres, så der bliver færre forskellige aldersgrænser i det hele taget, og at flest mulige aldersafhængige handlinger afkriminaliseres. I bemærkningerne nævnes en række aldersgrænser: seksuel lavalder på 15 år, aldersgrænse for at købe alkohol, tobak, medicin m.v., den kriminelle lavalder, alderen for abort uden forældrenes samtykke m.fl. Lad det være sagt med det samme: Socialdemokraterne kan ikke støtte forslaget, først og fremmest fordi forslaget sigter til en hel masse, som er svært at sammenligne. Der kan jo på nogle områder være gode argumenter for en bestemt aldersgrænse, som slet ikke gør sig gældende på andre områder. Derfor mener vi også, at det ville være meget bedre, hvis Liberal Alliance var kommet med et forslag til, hvilke aldersgrænser de ønskede at ændre. Intentionen med forslaget er klar nok, netop den principielle dis-

kussion af aldersgrænser, men det bliver meget let diffust, hvis ikke der er et håndfast forslag om at hæve eller sænke den ene eller den anden aldersgrænse. Den diskussion tager vi til gengæld meget gerne.

Hvis vi tager den seksuelle lavalder som eksempel, fremgår det ikke, om Liberal Alliance ønsker den hævet, sænket eller bevaret; det er blot en debat i lyset af andre aldersgrænser. Men der er jo andre vinkler, man skal se den seksuelle lavalder fra end ved kun at sammenligne den med andre aldersgrænser. På samme måde har vi det med alle de andre aldersgrænser. Det er relevant at sammenligne aldersgrænser med hinanden, men en beslutning om at ændre en konkret aldersgrænse skal efter vores mening hvile på andet og meget mere end blot den simple sammenligning.

Det handler om det substantielle, og når Liberal Alliance kommer med et forslag om det, så får vi diskussionen om både det konkrete og det principielle. Er det vigtigt at have de diskussioner samtidig? Ja, det mener Socialdemokraterne, for principielle betragtninger bliver meget mere spændende, når det er, man kan se, hvad de konkret betyder, og hvilke fordele og ulemper de har for det enkelte individ og for samfundet i øvrigt. På den baggrund skal vi afvise forslaget.

Kl. 13:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti, som ordfører.

Kl. 13:14

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Her behandler vi et beslutningsforslag om harmonisering af aldersgrænser, og formålet er jo, at der skal være en mere logisk sammenhæng imellem de forskellige aldersgrænser.

Men noget af det, jeg synes er lidt underligt ved forslaget, er, at der slet ikke står noget i forslaget om, hvad aldersgrænsen så skal harmoniseres til, for det er det, der er det væsentlige. Der nævnes en masse eksempler i beslutningsforslaget, bl.a. at den seksuelle lavalder er på 15 år, men skal man have en abort uden at få samtykke fra sine forældre, så skal man være 18 år, og så står der 16 år for at kunne købe pornografisk materiale. I og med at der ikke står, hvad der skal harmoniseres til, kunne det være interessant at få at vide af Liberal Alliance, om der så menes, at man skal kunne få en abort som 15-årig, eller skal man først have lov til at dyrke sex som 18-årig. Hvis det er tilfældet, tror jeg da i hvert fald, man lægger sig ud med mange af de unge mennesker, for jeg tror ikke, de synes, det ville være specielt godt.

Der står også i beslutningsforslaget, at den kriminelle lavalder er på 15 år, men at man skal være 18 år for at få en tatovering. Og der går jeg jo ikke ud fra, at Liberal Alliance mener, den kriminelle lavalder skal hæves til 18 år, så man mangler lidt at sige noget konkret. Hvis man ønsker en harmonisering, ja så kunne det være rart at vide, hvad der skal harmoniseres til.

Der står også, at man ifølge fyrværkeriloven skal være 15 år for at kunne købe stjernekastere eller knaldperler, men at man skal være 18 år for at kunne købe nytårsraketter og store batterier. Og det synes jeg egentlig er en ganske fornuftig skelnen, for det kan altså have større konsekvenser, når man køber store batterier og fyrværkeriraketter, end det kan have, hvis man køber, hvad hedder det, stjernekastere og knaldperler. Og der tror jeg ikke man kan forestille sig, at vi skal have 15-årige til at købe de store, farlige batterier.

Men hvis man læser forslaget, ses det, at der faktisk ordret skrives fra Liberal Alliances side:

»Forslagsstillerne ønsker endvidere, at harmoniseringen af aldersgrænserne foretages ud fra et princip om, at flest mulige aldersafhængige handlinger afkriminaliseres.«

Kl. 13:18

Jeg går ikke ud fra, at Liberal Alliance mener, at det med en aldersgrænse skal helt væk, så vi måske skal have det sådan, at 8-årige skal kunne købe pornografisk materiale eller købe store raketter. Nu kan jeg se, hr. Simon Emil Ammitzbøll sidder og smiler; det kunne jo godt være, man mener det. (Munterhed).

Jeg vil i øvrigt sige, at vi i Dansk Folkeparti ikke har noget imod, at nogle af de her aldersgrænser harmoniseres, hvor det giver mening, for det kan være godt, at der er nogle fælles regler på nogle områder. Der er jo en god grund til, at man har lavet så mange af de her regler; netop fordi de i de enkelte tilfælde giver god mening. Og det kan som sagt ikke afvises, at der kan ske en harmonisering nogle steder, men en stor forkromet løsning synes vi ikke umiddelbart er løsningen her og nu.

Som ministeren nævnte, vil jeg også godt fremhæve eksemplet med Panodil. Der er jo en grund til, man har sat den grænse til 18 år, og det går netop på, at der har været en tendens til, at rigtig mange unge mennesker jo har prøvet på at begå selvmord, og for at gøre ting som f.eks. Panodil mindre tilgængelige, har man sat en forholdsvis høj aldersgrænse der. Og det synes jeg da der er god mening i, og sådan er det jo sådan set faktisk med mange af de punkter om aldersgrænser.

Men vi vil som sagt ikke afvise, at vi kan kigge på, om der kan være nogle områder, hvor man kan sige, at det er tåbeligt at have aldersgrænser, men generelt ligger der forhåbentlig en god begrundelse bag ved dem.

Så i udgangspunktet kan vi ikke støtte beslutningsforslaget, men er da villige til i udvalgsarbejdet at kigge på, om der er nogle enkelte tilfælde rundt omkring, hvor det ikke giver mening, at der er forskel på aldersgrænserne.

Kl. 13:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning. Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:17

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg skal jo passe på med ikke at smile, men det skal man ikke lægge noget særligt i.

Det er fair nok, at Dansk Folkeparti ikke vil støtte beslutningsforslaget, som det foreligger, og så kan man jo altid diskutere eksemplerne. Det er jo altid sådan en ting, man er i tvivl om, når man fremsætter et beslutningsforslag. Jo flere eksempler, der kommer med, jo nemmere er det at finde et hår i suppen, og så siger man, man er imod. Og hvis der ikke kommer nogen eksempler, siger folk: Jamen hvad er det så egentlig, det drejer sig om? Så det kan altid være sådan et vist dilemma.

Det, jeg egentlig vil sige til ordføreren, er: Vores ønske er jo ikke, at man i dag eller i udvalget skal træffe beslutning om, at det er en bestemt aldersgrænse, der skal ske noget med, eller en anden aldersgrænse, der skal ske noget med. Det, vi godt kunne tænke os, er, at man får lavet et arbejde, hvor man ser på, om der er en logisk sammenhæng i de aldersgrænser, der er vedtaget, om der er nogle ting, som godt kunne justeres, sådan at der kom lidt mere logik i det, og at man også var lidt mere parat til at give frihed lidt tidligere på nogle punkter, end man gør i dag. Vi vil ikke sætte noget op, bare rolig.

Så kunne Dansk Folkeparti ikke være med til, at sådan et arbejde blev sat i værk? Det kunne jeg godt tænke mig at høre.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for spørgsmålet. Jeg synes faktisk også, at jeg åbnede lidt op for det i min ordførertale, hvor jeg sagde, at den store forkromede løsning, hvor man harmoniserede aldersgrænserne bare for at harmonisere dem, tror jeg ikke er en god idé, fordi der på mange områder kan være en god idé i, at man har sat aldersgrænsen der. Men jeg kan ikke afvise, at der kan være nogle områder, hvor det giver god mening, og hvor man så også gør det, men ikke sådan som en stor forkromet løsning. Så jeg synes helt klart godt, at vi i udvalgsarbejdet kan kigge på, om man kunne finde en eller en model for at få undersøgt de steder, hvor det så giver mening.

Kl. 13:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Jeppe Mikkelsen, Radikale.

Kl. 13:19

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for det. Jeg vil ikke tordne helt så meget mod dette forslag som mod det, vi havde tidligere før frokost, omend konklusionen nok er den samme, nemlig at vi ikke kan støtte dette beslutningsforslag. Jeg synes sådan set, at det er en meget sympatisk tanke at ønske enklere systemer, men trods det kan vi ikke støtte forslaget. Det hænger sammen med, at vi synes, at der generelt set er gode argumenter for de forskellige aldersgrænser. Jeg synes, at de tidligere ordførere glimrende har fremhævet nogle eksempler.

Det er jo ikke noget, man bare tilfældigt fastsætter. Der ligger ofte et langt arbejde forud for det, og mange af de ting, vi har at gøre med her, og som er nævnt i beslutningsforslagets bemærkninger, er jo resultatet af mange og meget lange forhandlinger, der er endt med kompromiser. Af og til er nogle af dem jo også bundet i forlig.

F.eks. kan vi nok alle sammen huske diskussionerne om den kriminelle lavalder, og jeg synes, at hr. Dennis Flydtkjærs eksempel med tatoveringer og den kriminelle lavalder er glimrende, for det er nok noget, vi kunne have store diskussioner om, hvis de ting skulle harmoniseres. Det er måske bare mig, er en smule pessimistisk på det punkt.

Så må jeg sige, at jeg finder det svært at stå og diskutere det her forslag, fordi det er meget lidt konkret. Det er sådan set bare at til-kendegive nogle intentioner, men jeg ved faktisk ikke, hvad der skulle ske, hvis det her forslag blev vedtaget, og derfor kan vi fra radikal side ikke støtte det.

Kl. 13:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det den næste ordfører, og det er fru Mette Boye, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Mette Boye (SF):

Tak for ordet. Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg taler på vegne af SF's retsordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, som ikke kunne være her i dag.

Liberal Alliance vil gerne harmonisere aldersgrænser, og jeg må indrømme, at vi fra SF's side ikke rigtig kan se den større mening med det forslag. Der er blevet nævnt en række argumenter for det, bl.a. fra Radikale Venstre, som vi støtter. En harmonisering vil betyde, at der på nogle områder vil blive en højere aldersgrænse, som vil begrænse mulighederne i forhold til i dag, og på andre områder vil det medføre en lavere aldersgrænse, hvilket kan indebære, at eksem-

pelvis mindreårige bliver udsat for unødvendige risici. Så det vil ikke være hensigtsmæssigt set med vores øjne. Det skal også slås fast, at der er meget stor forskel på de områder, hvor der *er* aldersgrænser, og derfor giver det ikke mening med den samme aldersgrænse for alle områder.

Vi mener i SF, at man bør tage et pragmatisk og ansvarligt hensyn til, hvad det er, det drejer sig om. Vi kan godt tage et specifikt beskyttelseshensyn i forhold til en bestemt adfærd eller handling, som er forbundet med en mulig risiko, f.eks. for unge. Men det udelukker ikke, at når vi beslutter os for aldersgrænser inden for forskellige områder, bør vi altid overveje den saglige begrundelse for den pågældende aldersgrænse. Vi bør selvfølgelig også overveje sammenhængen mellem forskellige aldersgrænser på sammenlignelige områder.

En harmonisering vil altså i vores optik ikke være ansvarligt, og vi mener i SF, at vi fra samfundets side bør tage et ansvar for fællesskabet og sætte forskellige aldersgrænser baseret på saglige begrundelser. Vi kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:23

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu synes jeg i grunden, at historien om, hvordan jeg blev ordfører på det her beslutningsforslag, i sig selv er illustrativ for den vanskelighed, vi befinder os i. Det foregik på den måde, at metroXpress ringede til mig og spurgte, om jeg syntes, det var fornuftigt, at man som 16-årig godt kunne gå ned og købe en kasse elefantøl og drikke dem sammen med en af sine venner og blive stinkende fuld – og jeg kan bekræfte, at hvis man deler en kasse elefantøl med nogle, bliver man stinkende fuld, selv om man er blevet lige så gammel som mig; ikke fordi jeg nogen sinde har prøvet det, men jeg har været tæt på – men at de samme to 16-årige derimod ikke kunne gå ned på den lokale bodega og give en suveræn overpris for at købe en eller anden økologisk Thyøl, som de kun ville have råd til at drikke én af, for så var deres penge brugt.

Jeg blev spurgt, om jeg syntes, det var logisk, og jeg måtte jo sige, at det syntes jeg ikke var logisk. Og her burde jeg jo have lagt røret på og sagt, at det ikke er mit område, at jeg er sundhedsordfører og aldrig har været retsordfører og ikke har noget med det at gøre. Men alligevel spurgte journalisten, om jeg så ville støtte Liberal Alliances beslutningsforslag, der vil løse det problem. Nja, sagde jeg så, hvis jeg kender hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance godt nok, smugler de nok noget mere ind i det også, f.eks. at den seksuelle lavalder bliver helt fjernet eller noget andet, som kunne hensætte Dansk Folkeparti i panikstemning. Så det ville jeg jo ikke sige ja til.

Jeg mener også, at det er rigtigt nok, at de her aldersdefinitioner og aldersgrænser godt kan virke vilkårlige, men jeg ved jo, hvor seriøst man har arbejdet med dem, inden man fastlagde dem. Jeg har i min tid som sundhedsordfører deltaget i rigtig mange forhandlinger om, hvorvidt det var 17½ år, man skulle være, før det ikke var så skadeligt at ryge, eller om det var 17¼ år, og så lander man jo på et eller andet tal, som i virkeligheden, må man sige, er en politisk studehandel, og som derfor, fordi man laver politiske aftaler med forskellige partier, kommer til at se lidt forskelligt ud. Men derfor kan der jo godt være logik og fornuft bag det, også selv om det er forskelligt. Altså, jeg tror sådan set, at det med Panodil er et godt eksempel på en konkret problemstilling, som vi forsøger at løse, og det skal man jo ikke undlade at gøre ud fra nogle abstrakte principper.

Men min pointe er sådan set bare, at jeg i al stilfærdighed gerne vil give udtryk for, at vi i Enhedslisten gerne vil støtte, at man prøver at gennemgå de her aldersgrænser og ser på, hvor der er nogle områder, hvor det umiddelbart virker fuldstændig ulogisk med de grænser, der er, og hvor man så overvejer, hvad de saglige grunde egentlig var til, at det blev på den måde. Og jeg tror, jeg personligt har det ligesom Liberal Alliance, altså at jeg mest er tilhænger af, at de bliver sat ned, men der skal nok være nogle i mit parti, der har en anden opfattelse af det. Så det kan vi sikkert få nogle spændende diskussioner om internt.

Men jeg synes, det er umuligt at afvise Liberal Alliances forslag, uden at man fremstår sådan en lille smule dum. For så skal man faktisk sige, at det er rigtig klogt og logisk, at en 16-årig godt kan købe en kasse elefantøl og dele den med sine venner – sin *ven*, man må ikke drikke alene, og derfor skal der mindst én ven med – men ikke kan gå ind og købe en fadøl. Altså, det er svært at argumentere for, at det er logisk og fornuftigt, og i hvert fald kunne jeg godt tænke mig at få genfortalt historien om, hvordan vi i Folketinget er nået frem til dette indlysende og logiske standpunkt.

Kl. 13:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører for De Konservative.

Kl. 13:26

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Tak til Liberal Alliance for at fremsætte det her beslutningsforslag. Det gav for mit eget vedkommende god anledning til lige at vende oppe i hovedet, hvilke aldersgrænser man i øvrigt kan komme i tanke om, for Liberal Alliance nævner jo kun nogle ganske få. I virkeligheden er der jo mange, mange flere, og jeg tror ikke engang, at jeg selv er nået rundt om dem alle sammen.

Men det har jo været interessant at gøre den øvelse for sig selv lige at tænke igennem, hvad vi egentlig har af aldersgrænser i det her samfund, og hver gang lige gøre sig en overvejelse om, hvorfor der lige præcis er den aldersgrænse, eller om der overhovedet burde være en aldersgrænse. Det kunne jo godt være, at man skulle fjerne nogle af dem og sige, at der ikke skulle være nogen aldersgrænse. Det har forslagsstillerne ikke taget stilling til i deres beslutningsforslag, og det er lidt ærgerligt. Forslagsstillerne siger alene, at der skal foretages en harmonisering, dvs. en ensretning, hvilket vil sige, at der er for mange forskellige alderskategorier. Dermed må man så også mene, at der skal være nogle færre, men der bliver ikke angivet, hvilke der så skal væk, og hvor de skal hen, når de forsvinder.

Hvad angår alt det, man må og ikke må som 16-årig, hvad skal der så stå i stedet for, hvis man fjerner tallet 16? Skal det være 18 år, 15 år, eller skal aldersgrænsen helt væk? Det savner jeg i beslutningsforslaget her. Det har været lidt nemt at skrive det her beslutningsforslag. Man gør lidt grin med de aldersgrænser, der er, og jeg er enig i, at noget af det er latterligt. F.eks. må man som 16-årig købe en lottokupon til 40 eller endda 50 kr., men man må ikke købe et lod i Oddset for 10 kr., for der skal man være 18 år gammel. Altså, der er noget af det, som ikke giver mening, og det ville vi gerne være med til at se på, men så må man være mere konkret med, hvor man gerne vil hen. For hvis man vil have færre end de tre aldersgrænser, som er nævnt her i forslaget, eller i virkeligheden færre end de ti forskellige aldersgrænser, jeg har kunnet komme i tanke om, må man jo også angive, hvilke af dem der skal forsvinde.

Det, der også er lidt ærgerligt med forslaget, er, at man kun nævner de 15-, 16- og 18-årige, men fuldstændig glemmer alle de aldersgrænser, der er, når vi kommer de 18 år. For der er jo tilsvarende nogle aldersgrænser der. Der er f.eks. en aldersgrænse på 21 år for at få kørekort til stor motorcykel, stor lastbil eller andre større køretø-

Kl. 13:31

jer; der er en aldersgrænse på 21 år, hvis man vil søge ind i politiet; der er en folkepensionsalder; der er en efterlønsalder, som er noget helt andet. Man kan spørge, om vi så skal ophæve dem. Skal vi fjerne folkepensionsalderen, fordi vi gerne vil harmonisere de aldersgrænser, der er, i al den lovgivning, vi har, og hvor gammel skal man så være? Skal man som 18-årig kunne gå på folkepension? Næppe. Jeg tror ikke, det er det, forslagsstillerne foreslår, men man siger jo, at man vil harmonisere aldersgrænserne.

Vi har også en SU-alder på 18 år, og nogle gange er det 19 år, alt efter om man er hjemmeboende eller ej; vi har børnebidrag, der skal betales, indtil barnet er 24 år gammelt; vi har familiesammenføringsregler og 24-årsregel; vi har en ny regel vedrørende kontanthjælp, hvor aldersgrænsen er 30 år; vi har en regel, der fastslår, at præster skal gå af, når de bliver 70 år. Vi har en lang række aldersgrænser for folk, der er over 18 år. Skal de tages med i arbejdet her?

Hvis vi går den anden vej og ser på dem, der er under 18 år, kan vi se, at der jo er mange flere aldersgrænser end dem, som forslagsstillerne har nævnt. Det, jeg lige har kunnet komme i tanke om, er, at EU f.eks. har bestemt, at man ikke må have lov til at gå med reklamer en gang om ugen, hvis man er under 13 år gammel, hvilket er et fuldstændig vanvittigt forslag. Men sådan er det, og den lov gælder så også i Danmark. Man skal være over 13 år for at få lov til at gå med reklamer; man skal være 6 år gammel for at komme i folkeskolens børnehaveklasse, altså det, der hedder 0. klasse; man skal være 3 år gammel for at komme i børnehave; man skal være 16 år gammel for at få et traktorkørekort.

Det forholder forslagsstillerne sig slet ikke til. Hvis vi vil harmonisere og fjerne nogle af de her aldersgrænser, hvor er vi så henne? Skal man så som 3-årig både have lov til at gå i børnehave og tage et traktorkørekort? Nej, næppe. Nu nævner jeg bare det her for ligesom at skære det meget firkantet ud, at det ikke er så nemt med et fingerknips eller et trylleslag at pålægge regeringen, at vi lige må få harmoniseret de her aldersgrænser. Det kan man ikke bare gøre.

Efterhånden som grænserne er blevet fastsat, har man haft særskilte debatter og diskussioner om, hvor de skulle ligge, og aldersgrænsen på 16 år for at tage traktorkørekort er jo sat ud fra, at det er en fravigelse fra den normale regel, der fastslår, at man skal være 18 år for at få et kørekort, og man satte den aldersgrænse ned, for at specielt unge, som vil tage en uddannelse i landbruget, skal have en mulighed for rent faktisk at gennemføre deres uddannelse. Og sådan har der været begrundelser for det hele. Så kan det selvfølgelig diskuteres, om aldersgrænsen skulle have været 16, 17, 15 eller 12 år, men dengang man havde den debat, landede man på, at det skulle være 16 år.

Så hvis man vil lave det om, bør man jo så vurdere punkt for punkt, om man vil ændre nogle af de aldersgrænser, der er i dag, til noget andet, og argumentere for hvorfor. For at sige, at man vil harmonisere bare for at harmonisere, fordi det er alt for forvirrende med alle de der forskellige aldersgrænser, vi har, og at vi derfor nu bliver nødt til at harmonisere det, men samtidig ikke vide, hvilke man vil fjerne, eller hvor det skal bevæge sig hen – man vil bare have nogle færre – er for nemt.

Når det så er sagt, vil jeg gerne afslutningsvis sige, at jeg synes, det kunne være interessant i det hele taget at gå det her område igennem og se på, om de aldersgrænser, vi har i dag, anno 2013, som måske er vedtaget længe før årtusindskiftet, stadig væk er relevante. Den proces vil vi gerne være med i fra konservativ side.

Kl. 13:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Karsten Lauritzen som ordfører for Venstre.

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak, formand. Jeg skal beklage, at jeg ikke var her i starten, hvor det egentlig var min plads i ordførerrækken. Jeg var lidt forsinket, og så er det jo sådan, at justitsministeren plejer at udfylde sin taletid, men det gjorde ministeren ikke i dag. Det kan være meget godt for dem, der hører på, men det var så skidt for mig, da jeg ikke nåede herned til tiden. Det skal jeg selvfølgelig beklage, men der er jo ikke noget, der er så skidt, at det ikke er godt for noget. Det kan nu også være ganske glædeligt at få lov til at komme til til sidst, når der skal diskuteres et beslutningsforslag, for så har man mulighed for at høre, hvad de andre siger.

I Venstre er vi glade for, at Liberal Alliance har fremsat det her beslutningsforslag. Vi er sådan set langt hen ad vejen enige i deres principielle begrundelse for at diskutere det. Altså, vi har en lang række forskellige aldersgrænser, som jo måske hver for sig – som hr. Tom Behnke også var inde på det – er velbegrundede, men det kan også være en god idé og fornuftigt med lidt sammenhæng. Det er nogle aldersgrænser, der er blevet til over en lang årrække, så derfor kan der være ræson i at se på dem samlet.

Ud over de eksempler, der er blevet givet i beslutningsforslaget, og som er kommet her fra Folketingets talerstol, kan jeg sige, at jeg i forrige weekend også selv blev opmærksom på en besynderlig aldersgrænse. Det er sådan en lille ting, men måske er det illustrativt. Jeg er ved at tage jagttegn i øjeblikket, og der skal man jo på et obligatorisk kursus, og på det kursus bliver man undervist i, hvad lovgivningen er. Der er det sådan, at man som 16-årig må få jagttegn, og at man som 16-årig må gå på jagt i følgeskab med en voksen på 18 år, men man må ikke regulere vildt; det er man udelukket fra. Og sådan rent faktuelt er der ikke nogen forskel på de to ting. Der er forskel på, hvilke lovgivningsmæssige paragraffer man henholdsvis går på jagt og regulerer vildt efter, men der er ikke nogen forskel på, hvordan man rent praktisk, faktuelt gør det. Det er altså også en aldersmæssig forskel, som sikkert er kommet ind i lovgivningen for mange år siden, men som det kunne være fint at få set på: Er det nu også fornuftigt anno 2013?

Derfor støtter vi i Venstre ikke beslutningsforslaget, som det ligger, for vi synes, at der er givet alt for stor mulighed for at fortolke til justitsministeren. Vi synes sådan set, at den her sag skal forankres i Folketingets Retsudvalg, og derfor vil vi gerne bakke op om det forslag, som vi kan forstå at hr. Per Clausen fra Enhedslisten er kommet med, nemlig at vi skriver en beretning i udvalget - det kan jeg se at der er flertal for, i hvert fald hvis Venstre er med – hvor vi pålægger justitsministeren at lave en undersøgelse. Og så kan vi i Retsudvalget diskutere, hvor man skal prøve at justere nogle af de her ting henne. Hvad skal det næste skridt være? Det synes vi sådan set er en bedre løsning end det, man lægger op til i beslutningsforslaget, nemlig at pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag om harmonisering. Med al den frihed til at bestemme, hvor man så skal harmonisere henne, synes vi, det er bedre at pålægge regeringen at lave en undersøgelse, og så kan vi i fællesskab i Folketingets Retsudvalg lave et flertal for, hvor man skal regulere nogle af de her aldersgrænser. Det tror jeg vil være den bedste og i virkeligheden også mest liberale løsning.

Men med de ord har jeg gengivet Venstres holdning til beslutningsforslaget, som vi er glade for er fremsat.

Kl. 13:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til Venstres ordfører. Det var måske også godt at høre, hvad ministeren havde at sige om et beslutningsforslag som det her.

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance.

Kl. 13:35

(Ordfører for forslagsstillerne)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Når man fremsætter beslutningsforslag om at ændre dele af lovgivningen, som umiddelbart kan virke latterlige, er der altid en risiko for, at man selv kan blive til grin, for eksemplerne kan være så groteske, at det kan svært at holde masken, når man taler om det.

Vi er kommet med eksempler i bemærkningerne, andre er kommet med deres tilføjelser. Men når jeg står og smiler fra Folketingets talerstol, er det ikke af grin, det er af glæde. Aldrig har jeg været så glad for, at et beslutningsforslag fra Liberal Alliances side er blevet mødt af et samlet nej fra Folketingets side, for det ser jo ud til, at der er et flertal i Folketingets Retsudvalg, et flertal bestående af samtlige af partier uden for regeringen, der er enige om, at vi kan gøre noget, der endnu bedre end det, vi har stillet forslag om. Og så skulle man jo være et skarn, hvis man synes, det var en dårlig idé.

Vi kan nu gøre det, som var intentionen, nemlig at få undersøgt de her aldersgrænser. Det har regeringen ikke villet være med til, og det tror jeg sådan set der er grund til at takke både ministeren og de tre regeringspartiordførere for, for så havde vi fået en model, hvor der var kommet et par dårlige forslag fra Justitsministeriet, som der plejer at gøre. I stedet for kan Folketingets Retsudvalg sidde og arbejde med tingene, finde ud af, hvad det er, vi vil have undersøgt, og hvordan det er, vi vil komme videre med at få ændret tingene i den virkelige verden.

Så jeg vil gerne takke hr. Per Clausen fra Enhedslisten, hr. Dennis Flydtkjær fra Dansk Folkeparti, hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti og hr. Karsten Lauritzen fra Venstre for den positive tilkendegivelse for det videre arbejde med at se på de her spørgsmål om aldersgrænser. Så det bedste nederlag og den største glæde herfra.

Kl. 13:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 97: Forslag til folketingsbeslutning om en konsekvent linje over for asylansøgere, der begår kriminalitet i Danmark.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl. (Fremsættelse 03.04.2013).

Kl. 13:38

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 13:38

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Det beslutningsforslag, vi her skal behandle, vedrører håndteringen af asylansøgere, der begår kriminalitet i Danmark. Efter forslagsstillernes opfattelse formår det nuværende sy-

stem ikke at håndtere udfordringerne med asylansøgere, der begår kriminalitet

Jeg vil gerne starte med både at indlede med og også gentage, hvad jeg flere gange tidligere har tilkendegivet, nemlig at regeringen ser med stor alvor på, at nogle asylansøgere kommer her til landet for at begå kriminalitet under dække af at være på flugt. Det skal vi selvfølgelig ikke finde os i. Regeringen har derfor også et både målrettet og vedvarende fokus på at løse de problemer, der opstår. Jeg er derfor også grundlæggende uenig med forslagsstillerne i, at det nuværende system ikke kan håndtere udfordringerne med asylansøgere, der begår kriminalitet.

Jeg har ved flere lejligheder redegjort for de mange tiltag, der senest er gjort for at bekæmpe kriminalitet blandt asylansøgere, men jeg vil selvfølgelig gerne lige her gentage et par stykker af dem.

Eksempelvis har Nordsjællands Politi etableret et særligt samarbejde med Københavns Politi, der har ført til, at de to politikredse har gennemført flere fælles koordinerede politimæssige operationer i Center Sandholm, som jo har været centrum for diskussionerne om kriminelle asylansøgere. Desuden har de relevante myndigheder – dvs. Udlændingestyrelsen, dansk Røde Kors, Nordsjællands Politi og Rigspolitiet – aftalt, at der skal afholdes hyppigere møder mellem ledelsen på Center Sandholm og politiet.

Nordsjællands Politi har endvidere besluttet at iværksætte en række politifaglige initiativer, herunder eksempelvis som sagt intensivering af beredskabsafdelingens tilsyn med lejren. Det betyder, at Nordsjællands Politis lokalpoliti er til stede i Center Sandholm flere timer dagligt. Det andet er undervisningsmæssig bistand til dansk Røde Kors om indgivelse af anmeldelser til politiet om hændelser på Center Sandholm. Og eksempelvis for det tredje fokus på hurtigere afgørelser i alle kriminalitetsforhold, hvor asylansøgere er sigtet.

Herudover er det aftalt, at Røde Kors skal føre en mere konsekvent adgangskontrol med personer, der ønsker at komme ind på Center Sandholm, således at det sikres, at alle personer, der får adgang til lejren, har et lovligt ærinde der. Røde Kors – og vi taler stadig om Center Sandholm – vil også øge sin kontrol på fællesarealerne og aktivt forholde sig til, om der er personer, der antræffes på stedet, og om de har ret til at være der eller ej. Til det formål har Røde Kors allerede øget sin bemanding i ydertimerne, dvs. om natten og i weekenderne. Det betyder, at de mange lovlydige beboere i Center Sandholm vil få nemmere ved at indberette kriminalitet til personalet.

Ud over det, der er sket på Center Sandholm, som jo har præget debatten, kan jeg endelig nævne, at Københavns Politi sammen med Københavns Byret har lavet en såkaldt fast track-ordning for sager om asylansøgere, der er taget for handel med narkotika. Det betyder, at sagerne berammes hurtigere. Det klare udgangspunkt er, at asylansøgere, der dømmes for narkotikakriminalitet, også bliver dømt til udvisning. Hvis asylsagen ikke er afsluttet, vil denne ligeledes blive hastebehandlet, således at spørgsmålet om udrejse kan afgøres hurtigst muligt.

På bundlinjen står altså, at der er gjort rigtig meget for at styrke indsatsen mod kriminalitet blandt asylansøgere, og jeg er sikker på, at de initiativer, der er sat i værk, er vejen frem i forhold til at reducere kriminaliteten i asylcentrene og samtidig sende et klart signal om, at vi selvfølgelig ikke vil tolerere, at kriminelle misbruger asylsystemet til skade for dem, som asylsystemet rent faktisk er skabt for.

Når det er sagt, vil jeg vende mig mod de konkrete forslag i beslutningsforslaget. For det første vil jeg gerne understrege, hvilket jeg også tidligere har tilkendegivet i forbindelse med behandlingen af det beslutningsforslag, der hed B 36, at regeringen lægger stor vægt på, at Danmark lever op til sine internationale forpligtelser. Det gælder ikke mindst på asyl- og menneskerettighedsområdet, og det gælder også i forhold til asylansøgere, der begår kriminalitet. Des-

uden skal der heller ikke herske nogen tvivl om, at regeringen som en selvfølge lægger afgørende vægt på at værne om de danske retsprincipper såsom princippet om den dømmende magts uafhængighed og domstolenes organisation samt behandling af straffesager i dansk ret.

Det her forslag indeholder flere vidtgående elementer, der efter regeringens opfattelse ikke vil kunne gennemføres inden for rammerne af vores internationale forpligtelser og med respekt for grundlæggende danske retsprincipper.

Kl. 13:4:

Forslagsstillerne ønsker at gøre det til en betingelse for påbegyndelse af asylbehandlingen, at asylansøgeren først underskriver en kontrakt om ikke at ville overtræde dansk lovgivning. Jeg vil først tillade mig at bemærke, at det er lidt naivt at tro, at en kontrakt skulle gøre en forskel og afholde personer, der kommer til Danmark for at begå kriminalitet, fra rent faktisk at gøre det.

Desuden er Danmark efter flygtningekonventionen forpligtet til at sikre, at flygtninge ikke må sendes tilbage til forfølgelse. Derfor kan det ikke i alle tilfælde lade sig gøre at sende kriminelle asylansøgere ud. Det er med andre ord ikke muligt inden for rammerne af vores forpligtelser efter flygtningekonventionen at gøre det til en betingelse for at behandle en asylansøgning, at asylansøgeren først underskriver en kontrakt med et nærmere bestemt indhold.

Regeringen kan derfor af de grunde ikke støtte forslagets punkt 1. Det samme gælder derfor også forslaget om, at asylmyndighederne skal indstille behandlingen af en asylsag, i det øjeblik politiet meddeler, at asylansøgeren er grebet på fersk gerning i at begå kriminalitet.

Forslagsstillerne ønsker som en del af beslutningsforslaget, at mulighederne for administrativ udvisning udvides betragteligt, således at asylansøgere, der gribes på fersk gerning i at begå kriminalitet, straks administrativt udvises, uden at vedkommendes kriminelle handling undergives en behandling ved en dansk domstol.

Det er et grundprincip i udlændingeloven, at en afgørelse om udvisning på grund af kriminalitet træffes af den domstol, der behandler straffesagen og i forbindelse med afgørelsen i straffesagen. Af samme grund er adgangen for udlændingemyndighederne til administrativt at udvise udlændinge, der har begået kriminalitet, meget snæver og begrænset til udlændinge, der kun har været her i landet i kortere tid, og som har begået mindre alvorlig kriminalitet. Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget om at udvide mulighederne for administrativ udvisning.

Oprettelsen af en særlig asyldomstol vil betyde et brud med helt væsentlige og grundlæggende danske retsprincipper. Udgangspunktet i den danske retstradition er, at alle retssager behandles ved de almindelige domstole, dvs. byretterne, landsretterne og Højesteret. Den foreslåede asyldomstol savner de grundlæggende kendemærker for en domstol. Der lægges bl.a. op til, at det ene medlem skal være en jurist udpeget af Justitsministeriet. En sådan ordning mener jeg vil kunne rejse spørgsmål om domstolenes uafhængighed.

Det er også et grundlæggende dansk retsprincip, at man som udgangspunkt har mulighed for at anke sin sag til en højere instans. Det er det, der hedder toinstansprincippet; et retsprincip, som man fra Dansk Folkepartis side med det her beslutningsforslag lægger op til at fravige, når man foreslår, at asyldomstolen skal behandle straffesagerne i både første og anden instans. Så regeringen kan derfor heller ikke støtte forslagets 3. punkt.

Med forslaget lægges der også op til at udvide adgangen til administrativ frihedsberøvelse af kriminelle asylansøgere. Politiet har allerede i dag i vidt omfang adgang til at frihedsberøve kriminelle asylansøgere. Det gælder både asylansøgere, der begår grov kriminalitet, og asylansøgere, der begår mindre forseelser. Det er min opfattelse, at de eksisterende regler om frihedsberøvelse fuldt ud tilgodeser behovet for at kunne frihedsberøve kriminelle asylansøgere, og at

mulighederne for frihedsberøvelse anvendes i videst muligt omfang – selvfølgelig inden for lovens rammer og i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Forslagsstillerne lægger som nævnt også op til, at personer på tålt ophold skal frihedsberøves, indtil de kan sendes hjem, og at afgørelsen om frihedsberøvelse ikke skal kunne ankes, før der er gået mindst 2 år. En frihedsberøvelse som den foreslåede ligger imidlertid langt ud over, hvad vi som en demokratisk retsstat vil, og langt ud over, hvad vi kan efter vores internationale forpligtelser. Men samtidig er det dog regeringens klare opfattelse, at personer på tålt ophold er uønsket her i landet, og at de skal rejse hjem. Derfor er det også med vedtagelsen af L 130, som blev vedtaget her for få dage siden, fastslået, at der skal etableres et udrejsecenter, og at personer på tålt ophold skal tage ophold i udrejsecenteret. Af de grunde kan regeringen heller ikke støtte den del af beslutningsforslaget.

Forslagets punkt 5 om et nyt kontrolnævn vedrørende kriminelle asylansøgere bygger på, at dette nævn skal være en kontrolinstans i forhold til de nye beføjelser, som politiet og udlændingemyndighederne med forslaget tillægges efter forslagspunkterne 1-4. Og da jeg lige har gennemgået dem og man har hørt, at vi ikke kan støtte punkterne 1, 2, 3 og 4, kan det heller ikke komme som nogen overraskelse, at vi heller ikke kan støtte punkt 5.

Overordnet set er der således to hovedårsager til, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget. Dels har vi allerede et stort fokus på indsatsen mod kriminalitet blandt asylansøgere, og som jeg bl.a. har gennemgået, har vi iværksat en række initiativer i forbindelse hermed; dels er det regeringens opfattelse, at forslaget indeholder en række elementer, der vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser og også med de grundlæggende retsstatsprincipper. Det er baggrunden for, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:49

Martin Henriksen (DF):

Tak. Man får jo en gang imellem en tanke, når vi diskuterer tiltag på udlændingeområdet: Gad vide, hvad man kunne gøre, hvis ikke der var de der snærende bånd om Danmark med hensyn til i hvert fald visse artikler og visse internationale konventioner.

Når nu det forholder sig sådan, at justitsministeren og regeringen ikke kan bakke op om Dansk Folkepartis forslag, er det jo nærliggende at spørge: Hvad så? Hvad har regeringen så tænkt sig at gøre? For jeg synes jo godt, man kan tillade sig at konkludere, at den indsats, der indtil videre har været, ikke har været tilstrækkelig. Det er jo sådan, og det er meget naturligt, at når der kommer flere og flere asylansøgere til Danmark – og jeg kan forstå, at man forventer, at antallet, der kommer til Danmark i løbet af 2013, er endnu højere end først antaget – kommer de her problemer også. Det er ikke, fordi at alle, der kommer hertil, er kriminelle, men der vil komme nogle, og de problemer vil også vokse i omfang. Så hvis ikke man vil støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag, må man jo have nogle nye initiativer på bedding fra regeringens side. Så kan vi få dem oplyst?

Kl. 13:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:50

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det var de initiativer, som jeg bl.a. brugte min indledning til at gennemgå. Jeg ved ikke, om hr. Martin Henriksen lyttede til, hvad jeg

sagde, eller om han ikke ville høre, hvad jeg stod og sagde heroppe-fra

Men der er taget en hel række af initiativer, som målrettet sætter ind der, hvor problemerne er. Center Sandholm har været i særlig fokus. Hr. Martin Henriksen ved fra de par samråd, som vi har været i sammen om det, at der er sat en hel række initiativer i gang. Og så har vi eksempelvis sikret, at der er blevet lavet en såkaldt fast trackordning mellem Københavns Politi og Københavns Byret, som sikrer, at sagerne, som eksempelvis kan handle om handel med narkotika, kan berammes hurtigere, således at asylansøgere, som dømmes for narkokriminalitet, hurtigst muligt kan komme ud af landet.

Jeg tror sådan set ikke, at vi er uenige i det grundlæggende synspunkt, nemlig at vi skal tage så stærk afstand som muligt fra personer, der kommer til landet under dække af at være på flugt for at begå kriminalitet. Det tror jeg ikke vi kan være uenige om. Det mener regeringen i hvert fald at vi skal gøre, og derfor har regeringen også iværksat en hel række initiativer målrettet de problemer, som vi har set der har været. Det er helt uacceptabelt, og derfor har vi sat ind, som vi har gjort.

Kl. 13:5

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:51

Martin Henriksen (DF):

Jeg hørte jo godt, at ministeren opremsede en række initiativer, som er taget. Jeg synes jo så bare, at det er for lidt, og at det ikke har den ønskede effekt. Jeg husker også, at jeg har været i samråd med justitsministeren, og samtidig med det har der været nye eksempler på, at asylansøgere har begået kriminalitet. Jeg kan da mindes, at justitsministeren har været på tv og sagt, at nu sætter man ind over for det, og at vi ikke finder os i mere. Så går der en dag eller to, og så kan vi se, at det stadig væk foregår. Så derfor vil jeg tillade mig at konkludere, at den indsats, der er nu, ikke er tilstrækkelig.

Så derfor kunne jeg godt tænke mig at høre noget. Når man nu ikke kan bakke op om Dansk Folkepartis forslag, har man så ikke nogen nye initiativer og tiltag? Det er ikke alt det, som ministeren allerede har gjort rede for, men er der nye tiltag på vej fra regeringens side? Det kunne også være – det er bare en tanke – at hvis vi er enige om, at vi skal være bedre til at udvise kriminelle asylansøgere, så kunne det være, at justitsministeren skulle indkalde til politiske drøftelser for at se, om der kunne være nogle ting, vi kunne blive enige om, hvis ikke vi kan blive enige om det beslutningsforslag, der ligger her.

Kl. 13:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:52

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hvis hr. Martin Henriksen efterspørger initiativer, der skal være med til at sikre hurtigere udvisning af kriminelle asylansøgere, synes jeg, han skal tale positivt om og bakke op om det initiativ, som regeringen rent faktisk allerede har taget. Det handler om, at sagerne bliver behandlet hurtigere, således at folk kan komme ud af landet hurtigere. De skal ikke være her. Hvis de begår kriminalitet, er det ud. Det har vi taget initiativ til. Det synes jeg at Dansk Folkeparti og hr. Martin Henriksen skulle tage at rose. Så det er såmænd ikke, fordi der mangler initiativer.

Vi følger selvfølgelig hele tiden løbende udviklingen på området og sætter ind der, hvor der har været behov. Der har været behov for at lave en hel række initiativer for Center Sandholm. Det er blevet iværksat. Der har været behov for at skærpe opmærksomheden på en

sikring af, at tempoet i sagsbehandlingen speedes op, således at dem, der kommer under dække af at søge asyl, misbruger systemet, begår kriminalitet, ikke skal være her, de skal ud. Så laver vi som sagt som følge af den aftale, vi har lavet, et nyt stort udrejsecenter, der også vil betyde, at eksempelvis personer på tålt ophold – ud over, at de skal ud og faktisk kan og skal rejse selv – kommer til at sidde i det her udrejsecenter. Så alt i alt har regeringen faktisk taget en hel række initiativer. Jeg tror ikke, vi er uenige om, at det er helt uacceptabelt, at folk kommer til landet og misbruger vores system. Det er til skade for dem, der har behov for asyl. Derfor er konsekvensen også meget klar: Kriminelle asylansøgere hører ikke hjemme i Danmark.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Så går vi til ordførerrækken, og den første er fru Fatma Øktem, Venstre.

Kl. 13:54

(Ordfører)

Fatma Øktem (V):

Tak, formand. Jeg vil starte med at takke Dansk Folkeparti for at fremsætte dette relevante og meget aktuelle beslutningsforslag om kriminelle asylansøgere. Hensigten med beslutningsforslaget er, at regeringen skal fremsætte en række lovforslag og foretage en række ændringer. Dette skal samlet sikre en konsekvent linje for asylansøgere, som begår kriminalitet, mens deres asylsag er under behandling i Danmark.

I Venstre synes vi, at forslaget har et fornuftigt og meget væsentligt formål. Vi er fuldstændig indforstået med problematikken, der er på området. I Danmark byder vi hvert år hundredvis at asylansøgere velkommen i vores land. Med åbne arme tilbyder vi dem ly fra krig, forfølgelse eller andre rædsler, de må have mødt i deres hjemland. Sådan skal det være.

I Venstre er vi stolte af, at Danmark påtager sig dette ansvar. Men netop derfor er det også fuldstændig uacceptabelt og et kæmpe tillidsbrud, når mennesker, som vi har budt velkommen til vores land, ikke opfører sig ordentligt. Som asylansøger og i mange tilfælde kommende dansker skal man vise lysten og viljen til Danmark. Det gør man først og fremmest ved at følge love og regler, vi har her. Følger man ikke landets love, er det både en krænkelse for det Danmark, der har budt dem velkommen, og en krænkelse over for alle de andre asylansøgere, der opfører sig ordentligt, og som oprigtigt har brug for Danmarks hjælp. Det må og skal vi ikke acceptere. Det er Venstre fuldkommen enig i.

Desværre er der dele af beslutningsforslaget, som Venstre ikke kan støtte. Der er tre elementer i beslutningsforslaget, som vi særlig har bidt mærke i.

Som det første element foreslås det, at asylansøgere skal underskrive en kontrakt, hvori der står, at de udvises straks og deres asylsag afbrydes, hvis de begår kriminalitet. Venstre er som sagt enig i, at det er fuldstændig uacceptabelt, at asylansøgere begår kriminalitet. Men der kan være asylansøgere, som begår kriminalitet, som helt åbenbart kan få asyl, og som, hvis de sendes tilbage, vil blive udsat for tortur eller risikerer dødsstraf. Disse udlændinge kan vi ikke udvise.

Det andet element i beslutningsforslaget går på, at asylansøgere skal udvises for kriminalitet, uden at asylansøgeren er dømt for den kriminelle handling ved en domstol. Venstre er skeptisk over for dette forslag. Danmark er et retssamfund, hvor alle er lige for loven. Begår man kriminalitet, skal man stilles for en dommer, og det gælder, uanset om man er statsborger, om man er turist, eller om man er asylansøger.

Det tredje element i beslutningsforslaget drejer sig om, at asylansøgere, der ikke kan udsendes, administrativt skal kunne frihedsberøves i længere tid for mindre forseelser. Derudover skal afgørelsen

om frihedsberøvelse ikke kunne ankes, før der er gået mindst 2 år. Venstre har den holdning, at dette forslag er for vidtgående. En administrativ frihedsberøvelse skal altid iværksættes efter en konkret vurdering, være professionel og så i så kort tid som overhovedet muligt.

Men som jeg startede med at sige, er der ingen tvivl om, at vi har at gøre med et udfordrende og omfangsrigt problem, som der bør tages hånd om, men i stedet for at foreslå ny lovgivning er det mere på sin plads at udnytte den eksisterende lovgivning mere effektivt, og derfor vil Venstre gerne opfordre justitsministeren til at stramme op på området. Lovgivningen er der, men der er ingen tvivl om, at den skal håndhæves bedre.

Så selv om Venstre er enig med Dansk Folkeparti i målet om at mindske antallet af kriminelle asylansøgere, er vi ikke enige i midlerne til at nå målet. Derfor kan Venstre ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:58

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil sige for god ordens skyld, at der jo er en række områder i dag, hvor man i forvejen udviser udlændinge administrativt. Jeg går ikke ud fra, at de partier, som taler imod administrative udvisninger ved det her forslag, så vil rulle den eksisterende lovgivning tilbage på alle mulige andre områder. Det ville jeg da være lidt ked af.

Jeg har jo flere gange hørt, at Venstre sådan set bakker op om den kritik, som vi har fra Dansk Folkepartis side, i forhold til justitsministerens indsats osv., og derfor undrer det mig lidt, at Venstre så ikke kan bakke op om Dansk Folkepartis beslutningsforslag eller i hvert fald så bare dele af Dansk Folkepartis beslutningsforslag, for vi har brug for nye tiltag. Den eksisterende lovgivning kan på nogle områder udnyttes bedre, ja, men jeg synes nu også godt, man kan tillade sig at konkludere, at når vi har en regering, der fører en politik, der gør, at der kommer flere og flere asylansøgere til Danmark, hvorfor man også må antage, at problemets omfang stiger, så er der også behov for nye tiltag.

Så hvis ikke Venstre vil støtte det her, har Venstre så nogen forslag, som Venstre selv vil komme med?

Kl. 13:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:59

Fatma Øktem (V):

Altså, jeg startede med at sige, at vi er fuldstændig enige i målet, og det, vi har været vidne til det seneste stykke tid især, er jo ikke acceptabelt. Det er ikke acceptabelt, at vi byder nogle, som kommer her for at begå kriminalitet, velkommen i vores land. Det tror jeg vi alle sammen er enige om, så der er jeg fuldstændig enig med hr. Martin Henriksen.

Med hensyn til hvordan vi kan være enige og alligevel ikke bakke op, vil jeg sige, at jeg ikke tror, det er første gang, hr. Martin Henriksen har oplevet det. Vi er jo også to forskellige partier, så det er ikke, fordi Venstre er enig med Dansk Folkeparti i alt med hensyn til udlændingepolitikken. Og det, som vi i Venstre synes man kunne gøre, kunne jo først og fremmest være at sende et meget kraftigere signal.

Et andet område, som jeg også er ordfører på, er spørgsmålet om kriminalisering af købesex. Da vi havde debatten, kunne jeg forstå på de prostituerede ude på gaden, at bare det, at vi havde debatten, og at der var noget omkring, at der muligvis kom en kriminalisering, kunne de mærke. At der blev sendt så kraftigt et signal på området, kunne de faktisk mærke i politiets arbejde. Jamen er det så ikke et område, hvor vi skal sende et meget, meget kraftigt signal om, at det her skal prioriteres højere, og at loven skal håndhæves?

Kl. 14:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:01

Martin Henriksen (DF):

Jeg tror bare, at nogle gange er det ikke nok kun at sende signaler i politik. Nogle gange kan det være fornuftigt at sende signaler, og jeg synes da også, det er ganske udmærket, når justitsministeren og Venstre siger, at kriminelle asylansøgere skal sendes ud. Jeg ville da være mere utryg, hvis de sagde det modsatte, så ville det være rigtig galt. Men nogle gange er signaler ikke nok, og derfor synes jeg, det ville være godt, hvis Venstre, som jo ved mange forskellige lejligheder siger fornuftige ting, også blev lidt mere konkrete, i forhold til hvordan man så rent faktisk vil føre det ud i livet. Så det er egentlig mere en opfordring end et spørgsmål.

Kl. 14:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:01

Fatma Øktem (V):

Tak for opfordringen. Jeg synes jo ikke, vi er helt uenige, for jeg synes da helt klart godt, at vi med justitsministeren i spidsen kan gøre meget mere. Der, hvor jeg så ikke er enig med hr. Martin Henriksen, er, at jeg ikke tror, at vi har fået det ud af vores lovgivning, som vi kan få, for det er jo allerede ulovligt at begå kriminalitet. Så det skal håndhæves i højere grad. Vi skal være bedre til at følge op på det, og som sagt synes jeg, at justitsministeren skal iværksætte de initiativer, som også er blevet nævnt her. Lad os nu prøve at se på, om vi har udtømt de muligheder, vi har. Har vi udtømt de muligheder, vi har? Det tror jeg så ikke at vi har.

Kl. 14:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:02

Christian Langballe (DF):

Jeg synes, det er meget optimistisk af ordføreren at tro på, at de skåltaler, der bliver holdt fra Folketingets talerstol, har nogen indflydelse på det problem, vi står over for. Jeg tror faktisk ikke, der er ret meget af det her, der trænger ud. Men lad det nu ligge.

Det, jeg synes er afgørende, er, at det, hvis man mener noget med sagerne, jo ikke er symbolpolitik fra Folketingets talerstol, så er det jo konkret lovgivning. Så er det at sige, at folk, der kommer her til landet for at søge asyl og begår kriminalitet, ikke skal have asyl, de skal bare ud. Det er sådan set det, der ligger bag det her meget, meget konkrete og, vil jeg også sige, meget velgennemarbejdede forslag, og jeg synes, der er taget højde for også retssikkerheden. Jeg synes, det er et utrolig godt forslag – for nu at rose Dansk Folkeparti lidt.

Men jeg vil bare spørge: Kan ordføreren forstå, at jeg bliver lidt bekymret, når man fra Venstres side mener, at det er skåltaler, der virker, når jeg vil sige, det er konkret lovgivning? Så kunne man jo stemme for det her.

Kl. 14:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:04

Fatma Øktem (V):

Jeg håber ikke, det kun er skåltaler, vi holder her fra talerstolen, og jeg håber i hvert fald ikke, det er skåltaler, folk opfatter det som udefra. Som jeg også sagde til den tidligere ordfører, tror jeg på, at vi kan gøre meget mere i den lovgivning, vi har i dag, men på den anden side – det sagde jeg også min ordførertale, men det kan godt være, ordføreren ikke lige hørte det – er alle for os lige for loven i Danmark. Om en turist begår kriminalitet, om en dansk statsborger begår kriminalitet, eller om det er en asylansøger, det begår kriminalitet, så skal de for en dommer. Vi synes, der er nogle enkelte initiativer her, der går fuldstændig imod de grundlæggende retsprincipper i Danmark.

Kl. 14:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:04

Christian Langballe (DF):

Jeg mener altid, at politiske holdninger, hvis man mener noget med dem, skal komme til udtryk gennem lovgivning, som det også sker, og uden al den symbolpolitik. Når nu Venstre ikke vil gå med til det fantastiske forslag, som ligger her, hvad er det så Venstre vil gøre? Man har et konkret forslag her, der egentlig er meget enkelt og enkelt at forholde sig til. Jeg vil mene, at de asylansøgere, der kommer herop, og som danskerne betaler for, så siger tak for det ved at begå kriminalitet, og jeg mener simpelt hen ikke, det hører til i Danmark. Det er for at sige det ærligt. De er jo ikke kommet for at søge asyl, så er de kommet for at berige sig på andres bekostning, og det synes jeg ikke er rimeligt.

Kl. 14:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:05

Fatma Øktem (V):

Det glæder mig da, at ordføreren er enig med sin partifælle og synes, at forslaget er godt. Det synes jeg er rigtig godt, og det er den, der har fremsat det, sikkert også meget glad for.

Hvis det er sådan, der er nogen, der kommer til Danmark og begår kriminalitet, er det helt klart også Venstres holdning, at så skal de for en dommer, og så skal de have en udvisning, i det omfang det er muligt. Jeg tror ikke, der er nogen, der er interesseret i, at vi skal have nogen i landet, som systematisk begår kriminalitet og kun er her for at begå kriminalitet. Det er ikke kun en hån imod Danmark, det er det også over for de mennesker, som er her på en reel baggrund. Så vi er helt enige i det.

Hvad er det Venstre gerne vil? Vi vil gerne være med til at holde ministeren op på, at der konstant bliver fulgt op på de her sager, og at vi ser, hvordan lovgivningen virker, når den bliver håndhævet.

Kl. 14:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er fru Trine Bramsen fra Socialdemokratiet.

Kl. 14:07

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Tak for det. Forslagsstillerne ønsker med dette beslutningsforslag at sikre en konsekvent linje over for asylansøgere, der begår kriminalitet i Danmark.

Lad mig derfor starte med at slå fuldstændig fast, så det ikke er til at misforstå, at kriminalitet begået af asylansøgere i Danmark er fuldstændig uacceptabelt. Det er et område, som vi Socialdemokrater tager dybt alvorligt. Vores asylsystem er til for mennesker, der er personligt forfulgt, ikke for mennesker, som kommer for at begå kriminalitet. Når mennesker, der opholder sig i Danmark som asylansøgere, handler med narko eller begår anden kriminalitet, så går det ud over dem, der reelt har et beskyttelsesbehov, og som godt ved, hvordan man skal opføre sig.

Intentionen i forslaget om en konsekvent linje over for asylansøgere, der begår kriminalitet i Danmark, deler vi derfor til fulde i Socialdemokratiet. Der skal sættes hårdt ind over for kriminelle asylansøgere, og der bliver sat hårdt ind over for kriminelle asylansøgere med en meget konsekvent politik fra regeringens side.

Siden vi overtog regeringskontorerne for blot 1½ år siden, har vi styrket politiet og udlændingemyndighedernes indsats over for kriminelle asylansøgere med både razziaer, skærpet adgangskontrol på asylcentrene og langt hurtigere sagsbehandling af sager, der vedrører kriminelle asylansøgere, og ikke mindst har vi besluttet at etablere et udrejsecenter, således at kriminelle asylansøgere isoleres fra ansøgere fra de øvrige asylcentre. Værd at bemærke er jo, at Dansk Folkeparti ikke ønskede at være en del af den aftale, der netop sikrer dette udrejsecenter.

Som nævnt er der sket en markant opprioritering af indsatsen over for kriminelle asylansøgere, og set med socialdemokratiske briller er beslutningsforslagets initiativer til yderligere stramninger dybt problematiske. Grundlæggende vil retssikkerheden for asylansøgere nemlig svækkes i en grad, der ikke er et retssamfund værdigt, og flere elementer i forslaget strider direkte imod Danmarks internationale forpligtelser. Det gælder særligt for forslaget om flerårig frihedsberøvelse uden domstolsafgørelse; det gælder for den manglende ankeinstans for asylansøgere; og det gælder for forslaget om, at selv mindre forseelser skal kunne udløse flerårig frihedsberøvelse. Det synes altså at stride imod proportionalitetsprincippet.

Vi skal føre en hård og konsekvent linje over for asylansøgere, der begår kriminalitet, og som dermed udnytter den danske velvilje til at hjælpe personer, der er forfulgte. Men regeringen har strammet markant op på indsatsen, og vi skal også huske, at det er et mindretal af de mennesker, der søger asyl, der kommer hertil for at begå kriminalitet.

Vi Socialdemokrater fører sammen med den øvrige regering en meget konsekvent linje over for kriminelle asylansøgere, men vi vil ikke gå på kompromis med grundlæggende retsprincipper og retssikkerhed, og derfor kan vi ikke støtte forslaget her.

Kl. 14:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning eller to. Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:10

Christian Langballe (DF):

Det lyder jo sådan meget indladende, og jeg kan egentlig også godt lide, når ordføreren siger, at regeringen har strammet og strammet. Det er sådan noget, der bare ved, at det bliver sagt, bliver sandt i sig selv. Altså, jeg vil sige, at hvis der er nogen, der virkelig har slækket og lempet, så er det da regeringen på alle områder, hvad angår flygtninge- og integrationspolitikken.

Der er en illusion, der trives i Socialdemokratiet, fordi man jo godt ved, at statsministeren, før statsministeren blev statsminister, sagde, at der overhovedet ikke ville blive lempet. Men så har man ikke lavet andet siden end at lempe og atter lempe. Der siger vi bare, at vi gerne vil imødegå problemet med de kriminelle asylansøgere, ved at der indføres en ordentlig og kontant lovgivning på området, så de folk, der kommer herop for at begå kriminalitet, holder sig væk,

og så de folk, der begår kriminalitet, kommer ud af vagten så hurtigt som muligt. Det er sådan set ...

Kl. 14:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:11

Trine Bramsen (S):

Den eneste illusion, der lever, er vist den hos Dansk Folkeparti, der konstant beskylder regeringen for at lempe udlændingepolitikken. Der er ikke ændret et komma i forhold til muligheden for at få asyl i Danmark, og det ved spørgeren også godt. Det er altså korrekt, lige meget om spørgeren prøver at benægte det, at vi har sikret forbedrede adgangsforhold på asylcentrene, så det kun er dem, der bor der, der kan komme ind. Vi har strammet sagsbehandlingen, så det er langt hurtigere at få behandlet sager, der vedrører kriminelle asylansøgere. Vi har indført et øget antal razziaer, og vi har ikke mindst indgået en aftale, der sikrer oprettelse af udrejsecentre.

Det er altså os, der har strammet politikken over for de mennesker, der kommer til Danmark og begår kriminalitet. De her stramninger blev ikke foretaget, før den nuværende regering kom til. Jeg ved godt, at spørgeren gerne vil opretholde den her illusion om, at vi har en regering, der lemper udlændingepolitikken, men der er ingen tvivl om, at vi har strammet markant op, når det kommer til kriminelle asylansøgere.

Kl. 14:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:12

Christian Langballe (DF):

TV 2 har i hvert fald dokumenteret det modsatte i-hvad hedder det nu? – de optagelser, der var om handel med stoffer og alt muligt andet ude i Center Sandholm. Jeg vil bare advare ordføreren imod at bilde sig selv ind, at regeringen har strammet på noget som helst område. Det er jo altså helt fuldstændig ude i skoven at sige det.

Starthjælpen blev afskaffet, og kontanthjælpsloftet blev afskaffet, hvilket nu betyder, at der er en øget tilstrømning til Danmark af folk, der søger asyl. Jeg ved ikke, hvor ordføreren har det fra, at man skulle have strammet. Det har været en slap omgang af lempelser.

Kl. 14:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:13

Trine Bramsen (S):

Spørgeren prøver jo at klamre sig til en flanke ved at sige, at vi har en regering, der ikke er interesseret i at gøre noget over for kriminelle asylansøgere. Det er simpelt hen ikke korrekt. Eksemplet med TV 2-dokumentaren, som spørgeren nævner, er jo netop et eksempel på, at vi konsekvent gik ind og strammede op på adgangsforholdene på asylcentrene og lavede razziaer, hvor der var handel.

Det er da helt korrekt, at vi ikke kan undgå, at der vil være nogle mennesker, der ikke ved, hvordan man opfører sig. Der vil altid være nogle brodne kar, der ikke kan finde ud af at overholde rigets regler. Men lige præcis på det her punkt har vi altså sat en massiv indsats i værk for at jagte de kriminelle folk, der ikke ved, hvordan man opfører sig her, for at deres sager kan blive behandlet, så de kan blive sendt tilbage, hvor de kom fra, hvis det er det, der er udfaldet.

Men jeg må også sige, at det her handler om noget andet. Det handler jo om, hvorvidt Dansk Folkeparti mener, at vi skal have et retssamfund i Danmark, hvor der gælder retssikkerhedsprincipper for alle mennesker, der opholder sig i Danmark. Det mener vi Socialdemokrater, og derfor er vi altså ikke villige til at gå på kompromis, hvad angår lige præcis de elementer, som Dansk Folkeparti foreslår.

Kl. 14:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:14

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg går ud fra, at ordføreren er opmærksom på, at der jo allerede i dag er bestemmelser i lovgivningen, der giver mulighed for, at man administrativt kan frihedsberøve, og at man administrativt kan udvise. Så med den svada, som ordføreren kom med der, må man jo også antage, at Socialdemokratiet og regeringen mener, at de allerede gældende bestemmelser er i strid med grundlæggende dansk retspraksis. Det ville jo være ret vildt, hvis man ville til at rulle det tilbage – det håber jeg ikke at man vil.

Jeg bemærkede, at den socialdemokratiske ordfører sagde, at kriminelle asylansøgere skal isoleres, og så vil jeg høre, om det skal forstås sådan, at regeringen vil udvide bestemmelserne om administrativt at kunne frihedsberøve kriminelle asylansøgere.

Kl. 14:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:15

Trine Bramsen (S):

Nej, det gør det ikke. Det betyder, at vi opretter et asylcenter, der særligt er beregnet til afviste mennesker, altså dem, der ikke skal have asyl i Danmark, og kriminelle asylansøgere. Vi mener ikke, at man, som det er sket de seneste 10 år, skal blande alle mennesker sammen og lade de afviste asylansøgere og de kriminelle sidde i de samme asylcentre som dem, der godt ved, hvordan man opfører sig. Så det, vi opretter, er et udrejsecenter for folk, der skal ud, og for kriminelle asylansøgere.

Kl. 14:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:15

Martin Henriksen (DF):

Det tror jeg da godt at nogle af de fredelige asylansøgere vil være glade for, så de slipper for at bo side om side med sådan nogle kriminelle asylansøgere. Det tror jeg sådan set de bliver meget glade for.

Men det, som ordføreren også bekræfter i sit svar, er jo, at de ikke bliver isoleret, selv om ordføreren sagde det modsatte i sin ordførertale. De bliver jo ikke frihedsberøvet, så de kan jo stadig væk rende frit omkring i det danske samfund og begå kriminalitet. De får et center for sig selv; de kan så bare gå ud af centret.

Det synes jeg jo er lidt problematisk for nu at sige det mildt. Og jeg synes, at ordføreren glemmer noget – det er nok med vilje, for ordføreren forholder sig i hvert fald ikke til, at når der kommer flere og flere asylansøgere til Danmark, og når vi i forvejen ved, at asylansøgere er 23 gange så kriminelle som danskere, så ligger det forholdsvis lige for at antage, at problemets omfang også bliver større.

Så når nu ordføreren ikke vil være med til den strammere kurs, der ligger i Dansk Folkepartis beslutningsforslag, vil ordføreren så begrænse problemet på den måde, at man simpelt hen bare generelt begrænser den asylpolitik, som man i øvrigt har lempet, ved simpelt hen at gøre det vanskeligere at komme til Danmark, ved simpelt hen at gøre det mindre økonomisk attraktivt at komme til Danmark, søge og få asyl, for så vil problemet jo blive mindre?

Sidste år kom der det højeste antal asylansøgere i 10 år. Rigspolitiet siger, at tallet i år bliver højere end sidste år. Så vil man generelt stramme den asyl- og udlændingepolitik, som man jo – uanset hvad man siger – har lempet?

Kl. 14:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:17

Trine Bramsen (S):

Jamen det er jo korrekt, at der bliver flere og flere flygtninge i hele verden. Ikke kun i Danmark, men også i landene omkring os, stiger antallet af flygtninge. Og det er også helt korrekt, at antallet af flygtninge i verden er det højeste siden 2003.

Jeg har Dansk Folkeparti lidt mistænkt for at være sådan lidt misundelige over, at vi har fundet på den her løsning med udrejsecentre, for man må jo sige, at det er en aftale, der først er blevet til, efter at den nye regering er kommet til. Det er jo ikke noget, Dansk Folkeparti hverken foreslog eller fik igennem, da de selv havde muligheden for det. Derfor kan det også undre mig, at de ikke har været interesseret i at bidrage til den her aftale.

Så må jeg sige: Nej, vi har ikke lempet mulighederne for at få asyl i Danmark, det er jo ikke korrekt. Der er ikke ændret et komma i forhold til mulighederne for at få asyl i Danmark, siden den her regering kom til. Så når ordføreren spørger, om vi vil rulle lempelser tilbage i forhold til muligheden for at få asyl i Danmark, må jeg bare spørge: Hvad er det for lempelser, for vi har ikke ændret noget som helst i forhold til det?

Kl. 14:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Zenia Stampe, Radikale, som ordfø-

Kl. 14:18

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Forslagsstillerne er meget optaget af kriminelle asylansøgere. Det er vi faktisk også. Det er vi, fordi de skaber utryghed i asylcentrene. Det er et sted, hvor nogle af de allermest udsatte mennesker bor. Det er mennesker, der er flygtet fra forfølgelse, død og ødelæggelse, og det er jo ikke meningen, at det helle, som de finder i Danmark, skal forvandles til et helle for kriminelle.

Vi er også optaget af kriminelle asylansøgere, fordi de skaber en generel mistillid til og modvilje mod asylansøgere. Det er synd for alle de uskyldige asylansøgere, for dem er der altså flest af. Men det er også synd for de lokale beboere og de lokalområder, som vi gerne vil have skal engagere sig i integrationen af asylansøgerne.

Når vi alligevel ikke kan støtte forslaget, er det, fordi regeringen og myndighederne i forvejen har fokus på problemet og efter vores overbevisning også har nødvendige og tilstrækkelige redskaber til at håndtere det. Men vi er også imod, fordi forslaget bryder med grundlæggende retsprincipper og vores internationale forpligtelser. For os at se er det fuldstændig afgørende og den svære, men nødvendige kunst at kunne håndtere den her type uundgåelige problemer inden for retssamfundet og ud fra retsstatens grundlæggende principper.

Vi, det vil sige Det Radikale Venstre, kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 14:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. (Zenia Stampe (RV): Er der ingen?) Nej, desværre!

Så er det fru Mette Boye fra Socialistisk Folkeparti som ordfører, værsgo.

Det er jo synd, at ordføreren er ked af, at der ingen spørgsmål er.

Kl. 14:20

(Ordfører)

Mette Boye (SF):

Tak for ordet. Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg taler på vegne af SF's retsordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, som ikke kunne være her i dag.

SF kan ikke støtte forslaget. Vores holdning er, at når mennesker kommer til Danmark for at få asyl, må vi som udgangspunkt forvente, at der er tale om mennesker, som bliver forfulgt i deres hjemland.

Selvfølgelig kan vi ikke leve med, at mennesker blot bruger asylsystemet som et påskud for at begå kriminalitet, og i så fald skal hammeren falde hårdt. Jeg har imidlertid fuld tillid til, at det også sker i dag med de muligheder, som lovgivningen faktisk giver os. Fra SF's side mener vi derfor ikke, at der er behov for at stramme reglerne yderligere.

En yderligere stramning i form af de forskellige tiltag, som Dansk Folkeparti foreslår, kan, som det har været fremme tidligere, medføre problemer i forhold til Danmarks internationale forpligtelser eller brud på grundlæggende danske retsprincipper. Vores holdning er, at Dansk Folkeparti med det her forslag simpelt hen går for

I SF's optik er eksempelvis oprettelse af en asyldomstol eller et særligt kontrolnævn for kriminelle asylansøgere for vidtgående. Det er i stedet blot med til at stigmatisere en udsat gruppe.

Det er afgørende, at mennesker på flugt ikke bliver yderligere nedbrudt, mens de venter på en afgørelse om asyl. Der er bl.a. tale om børn og unge, som har traumatiserende erfaringerne med sig i bagagen. Vi skylder dem en anstændig behandling, hvor vi hjælper dem bedst muligt med at komme på fode igen, mens de venter på deres afgørelse.

Det er derfor vigtigt, at vi formår at finde en balanceret tilgang til de asylansøgere, som kommer hertil. Vi skal give mennesker på flugt en anstændig behandling, samtidig med at der skal være en klar konsekvens, hvis man overtræder dansk lovgivning. Den balance synes jeg ikke er at finde i beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti, og SF kan derfor ikke støtte det. Tak.

Kl. 14:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen fra Enhedslisten som ordfører.

Kl. 14:22

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

I Enhedslisten støtter vi ikke Dansk Folkepartis forslag. Dansk Folkeparti skriver, at asylansøgere skal skrive under på, at de ikke vil begå kriminalitet. Tænk, hvis man kunne fjerne kriminalitet så let, så kunne vi få alle borgere i Danmark til at skrive under på: Jeg vil ikke begå kriminalitet. Det ville være smart. Jeg tror nu nok, det er en sådan lidt - hvad hedder det? - naiv tilgang til det område.

Men det er nu ikke det vigtigste. Den vigtigste grund til, at vi ikke stemmer for det her forslag, er bl.a., at Dansk Folkeparti foreslår, at man skal kunne frihedsberøve mennesker i årevis, uden at de no-

gen sinde kommer for en dommer. Det må jeg nok sige – det hører da ingen steder hjemme, i hvert fald ikke i et demokrati.

I Enhedslisten mener vi i øvrigt også, at man skal overholde flygtningekonventionen. Det vil sige, at man som asylansøger selvfølgelig har krav på at få sin asylsag behandlet.

Så Enhedslisten støtter ikke Dansk Folkepartis forslag om, at mennesker skal frihedsberøves i årevis, uden at de kommer for en dommer

K1 14:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance, som ordfører.

Kl. 14:24

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi skal her behandle et forslag om en konsekvent linje over for asylansøgere, der begår kriminalitet i Danmark. Man kan sige, at den sætning er det jo svært at være imod, og vi er i hvert fald hundrede procent for den. Liberal Alliance har det synspunkt, at man jo skal have en indvandringspolitik, hvor folk skal være velkomne, hvis de kan klare sig selv og ikke begår kriminalitet.

Det er selvfølgelig klart, at det er lidt anderledes for flygtninge; for dem handler det om, at man kan få mulighed for at få asyl, og at man kan få mulighed for at få beskyttelse ved at komme til Danmark, og her slækker vi lidt på de økonomiske krav. Men vi har ikke nogen intention om at slække på kravet om fravær af kriminalitet. Det er jo klart, at vi ikke ønsker, at borgere, der kommer til Danmark, kommer for at begå kriminalitet, og gør de det, er det vores holdning, at de skal tage hjem til det land, de måtte komme fra.

Der kan der så være eksempler på, at det af forskellige årsager og på grund af forhold i hjemlandet ikke kan lade sig gøre, og det må man jo så forholde sig til på flere måder. Man kan forholde sig til det på den måde, at der selvfølgelig kan være en periode, hvor der kan være en straf, og hvor de er i fængsel. Man kan også forholde sig til det på den måde, at man måske godt kunne tolke nogle af konventionerne anderledes eller justere dem; det har vi været åbne over for ved flere lejligheder, og det er vi sådan set stadig væk.

Så har Dansk Folkeparti en række forslag her. Hvad angår det ene, ligger det der måske allerede lidt i dag, altså det her med, at man får det her udrejsecenter, hvor man i hvert fald adskiller dem, der skal ud, og dem, der stadig skal have deres sag behandlet. Vi synes, det er ret positivt, at man får det udrejsecenter, så de, der ikke skal være i Danmark, ligesom bliver afsondret og er for sig selv. Man er jo også begyndt at gøre en større indsats for rent faktisk at få folk til at tage hjem, når de får afslag på asyl, og det synes vi også er positivt.

Jeg tror, at vi, hvis vi skal gå ind i det her med at finde ud af, hvad vi kan gøre i forhold til asylansøgere, der begår kriminalitet, så ikke kan klare det, ved at vi bare fortæller, om man skal stemme ja eller nej til det forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat her. For vi kommer ikke til at kunne støtte det i alle dets enkeltheder.

Men jeg tror godt, vi kan gå ind i en diskussion, også i udvalget og fremadrettet, og se på, om der er nogle initiativer, der mangler, og i så fald hvilke, og se på, hvad vi så kan gøre. Jeg tror, at problemet er, at nogle af dem er vi måske ikke helt enige i, og at det med hensyn til resten kræver, at vores fælles ønske om at se på en fortolkning af konventioner er noget, man kan gå ind i.

Men der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi Liberal Alliance ikke ønsker, at udlændinge kan komme til Danmark og begå kriminalitet; det ligger fuldstændig fast.

Kl. 14:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er en enkelt, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:27

Martin Henriksen (DF):

Jamen det er jo altid bedre at få nogle positive ord med på vejen end at få negative ord med på vejen, også selv om Liberal Alliance ikke ender med at kunne støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt mere ind til nogle af de enkelte elementer i vores forslag.

Jeg tror, det bedste vil være, at der generelt bare føres en strammere asyl- og udlændingepolitik, og det ved jeg så godt at der ikke er flertal for i Folketinget. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til det element, der handler om en kontrakt med de udlændinge, der påberåber sig asyl ved ankomsten til Danmark, sådan at man, inden asylsagen går i gang, simpelt hen skal skrive under på, at man er indforstået med, at hvis man begår kriminalitet, afbrydes asylbehandlingen, for så er der ingen grund til, at den del fortsættes – og det skal selvfølgelig ske, med henblik på at man skal sendes ud af landet. Kan Liberal Alliance støtte den del af beslutningsforslaget?

Kl. 14:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom): Ordføreren.

Kl. 14:28

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil sige det på den måde, at jeg ikke tror, at man skal nære en illusion om, at man ændrer på folks adfærd alene ved en underskrift, men derfor kan der jo dog godt være mening med forslaget.

Det, som er pointen, er, at vi i udvalgsbehandlingen skal spørge ind til, hvordan det ligger lige præcis med det her punkt, også i forhold til nogle af de konventioner, Danmark har skrevet under på, for det tror jeg vil være et led i det arbejde, der handler om, hvordan man fortolker konventioner, og hvilke grænser der skal være også for at ændre dem eventuelt på et større plan end bare på et dansk.

Så det handler nødvendigvis ikke om intentionen i det enkelte forslag, men også om, i hvilken rækkefølge vi tager det. Jeg har i hvert fald hørt – og jeg kan ikke huske, om det var hr. Martin Henriksen selv eller en af hans partifæller her i Folketinget, der har sagt det – at så længe Danmark er med i de aftaler, vi er med i, synes Dansk Folkeparti, man skal overholde dem, og der har Liberal Alliance et lignende synspunkt.

Derfor vil jeg gerne være sikker på, at det også forholder sig sådan, at det er inden for de aftaler, vi er med i, før vi går med på det konkrete forslag.

Kl. 14:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:29

Martin Henriksen (DF):

Jo, men hvis vi spørger Justitsministeriet, kan jeg garantere hr. Simon Emil Ammitzbøll, at justitsministeren vil svare, at det hele formentlig er i strid med en eller anden international konvention. Lur mig, om ikke det vil være det, som justitsministeren vil svare. Det kan der være forskellige juridiske vurderinger af, vil jeg bare sige.

I forhold til det, som jeg spurgte ind til, er ideen med, at man skal lave en kontrakt med udlændingen, inden man begynder på sagsbehandlingen, sådan set ikke bare, at folk skal skrive under, den er jo også, at udlændingen skal være klar over og indforstået med, at hvis vedkommende har skrevet under og bryder kontrakten, altså begår kriminalitet, så har udlændingen sådan set allerede selv sagt god for, at konsekvensen er, at vedkommende bliver udvist. Så det er jo ikke bare et spørgsmål om at skrive under på et stykke papir, og så skal der ikke ske mere.

Så mit spørgsmål er: Hvis det følges op af en konsekvent handling, altså udvisning, og hvis ikke det kan ske, så af en administrativ frihedsberøvelse, synes Liberal Alliances så, at det lyder som en fortræffelig idé?

Kl. 14:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:30

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil sige, at så langt var jeg med. Jeg havde godt forstået, hvad ideen med forslaget var, og jeg vil sige, at jeg ikke er utilbøjelig til at give hr. Martin Henriksen ret i, at man nok med en vis sandsynlighed kan forudsige, hvilket svar man vil få fra Justitsministeriet – ikke kun på det her område, men på en lang række områder får man jo altid de svar, som er til fordel for regeringen, lige meget hvem der så i øvrigt er i regering.

I forhold til det konkrete var min pointe, at det sådan set godt kunne være noget, man kunne gå ind i, i hvert fald første del af det – hvordan det så skal blive, hvad konsekvensen skal være, må vi jo diskutere i detaljer – for vores udgangspunkt er jo sådan set, at kriminelle udlændinge intet har at gøre i Danmark. Det er sådan set vores politik.

Kl. 14:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Tom Behnke.

Kl. 14:31

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Også fra konservativ side skal der lyde opbakning til beslutningsforslagets overskrift, nemlig en konsekvent linje over for asylansøgere, der begår kriminalitet i Danmark. Det burde jo være indlysende logisk for enhver, ikke mindst fordi de asylansøgere, der kommer til Danmark med det formål at begå kriminalitet, altså under dække af at ville søge asyl, måske oven i købet ved, at det er helt udsigtsløst at få asyl i Danmark. Men de benytter så tiden, mens de sidder og venter på, at sagen bliver behandlet, til lige at rende rundt og begå kriminalitet i Danmark. Det er stærkt, stærkt ødelæggende for alle, og derfor bør man selvfølgelig skride hårdt og konsekvent ind over for dem, der benytter muligheden, når de nu er i Danmark, til at begå kriminalitet, og set med konservative øjne kan man sådan set ikke være for konsekvent.

Det er som sagt ikke alene for selvfølgelig at beskytte potentielle ofre i Danmark, men også af hensyn til asylsystemet i det hele taget og de asylansøgere, der har et reelt behov for at få asyl i Danmark, for det er jo dem, man ødelægger det for, når man kommer rendende her under påskud af at ville søge asyl, men i virkeligheden kommer, fordi man gerne vil begå kriminalitet. Så vi er enige i beslutningsforslagets intentioner om, at der skal strammes op.

Man kan så diskutere de enkelte punkter, som Dansk Folkeparti har slået ned på, ja, det kan vi vel gøre, hvis det er sådan, at der er enighed om, at det er den vej, vi vil. Nu har jeg hørt, at regeringen og regeringens støtteparti ikke vil den vej, og så giver det jo ikke den store mening at gå helt ned i at begynde at sætte kommaer i beslutningsforslaget her.

Jeg vil dog godt understrege allerede nu, at vi sådan set synes, at det under punkt 1 kan være ganske glimrende, altså at man, når der kommer en asylansøger her til landet, starter med lige at gøre det fuldstændig lysende klart, at her i landet skal lovgivningen overholdes. Der er nogle spilleregler, og vi forventer, at de bliver overholdt. Der laves en kontrakt, som man skriver under på. Det kan i sig selv have en præventiv effekt, at man lige bliver vågen og opdager dette: Hov, nå ja, der er lige noget, man skal leve op til her. Jeg tror også, det kan have en effekt i forhold til, at det sådan lige indskærper, at der altså er en grund til, at man har søgt asyl, og nu har man at opføre sig ordentligt, mens ens asylansøgning bliver behandlet.

Jeg tror på, at det kan have en effekt – ikke over for alle, selvfølgelig vil det ikke have det. De, der helt målrettet kommer for at begå kriminalitet, har det ingen betydning for, men dem skal vi så sørge for hurtigst muligt at få skubbet ud af landet igen, for de har ikke noget at gøre her. Så enkelt må det være.

Vi er ikke helt med på, at der skal være egentlige asyldomstole. Vi mener egentlig, at de eksisterende domstole må være dem, der kan håndtere det her, men vi er enige i, at der skal være en særlig hurtig behandling af de her sager, for kommer asylansøgere her under påskud af at ville søge asyl, men i virkeligheden vil begå kriminalitet, gælder det om, at den sag, lige så snart de bliver pågrebet for at have begået kriminalitet, bliver hastebehandlet, og at vi sørger for, at de forlader landet igen, så de ikke fortsætter med at begå kriminalitet her.

Man kan godt diskutere punkt 4 omkring en udvidet adgang til administrativ frihedsberøvelse af kriminelle asylansøgere. Der skal vi så huske at have proportionalitetshensynet med ind og sådan noget, men man kunne godt diskutere, om der kunne strammes op på det punkt.

I flerårsaftalen for Kriminalforsorgen er forligspartierne jo blevet enige om, at vi laver sådan en særlig udsendelsesproces og -procedure, og at vi laver særlige centre, der er beregnet til dem, der skal udvises af Danmark. Og jeg tror egentlig godt, de kunne håndtere den her opgave. Der behøver ikke at blive lavet de store, nye politiske aftaler af den grund.

Men på bundlinjen står der, at vi fra konservativ side er enige med forslagsstillerne i, at der selvfølgelig skal være en konsekvent linje over for kriminelle asylansøgere, de skal ikke komme her og begå kriminalitet under dække af at ville søge asyl. Så langt er vi enige.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:35

(Ordfører for forslagsstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Det, vi ønsker i Dansk Folkeparti – og det burde jo sådan set være et fælles ønske her i Folketinget og også ude blandt almindelige danskere, og det tror jeg sådan set også det er, altså ude blandt almindelige danskere – er jo sådan set, at man gør meget mere for at komme af med de kriminelle asylansøgere, som vi desværre har rendende rundt i det danske samfund.

Hvis nu det går sådan – det gør det jo nok ikke, det kan jeg godt fornemme – at Dansk Folkepartis beslutningsforslag bliver vedtaget, så vil det pålægge regeringen inden udgangen af 2013 at fremsætte de nødvendige lovforslag og få foretaget de fornødne administrative ændringer, som samlet set kan sikre en konsekvent og mere målrettet indsats over for asylansøgere, som vælger at begå kriminalitet, mens deres asylsag er under behandling i Danmark.

Det her beslutningsforslag indeholder jo en række elementer. Det første punkt, som er blevet diskuteret et par gange her, er jo, at man skal indgå en kontrakt med udlændinge, der påberåber sig asyl ved ankomsten til Danmark. Alle udlændinge skal, inden behandlingen af deres asylsag påbegyndes, underskrive en aftale om, at de på ingen måde agter at overtræde dansk lovgivning. Det burde man jo kunne bakke op om.

Det andet punkt vedrører, hvad der så sker, hvis man ikke overholder den kontrakt. Der skal være et stop for behandling af asylsagen ved begået kriminalitet og udvidede muligheder for administrativ udvisning af kriminelle asylansøgere. Sagsbehandlingen skal ganske enkelt afbrydes i det øjeblik, en asylansøger gribes på fersk gerning i at begå kriminalitet, og vedkommende skal herefter udvises administrativt. Det kan f.eks. være, hvis politiet pågriber udlændingen i at begå kriminalitet; det kan være, hvis der er fuldstændig klokkeklar dokumentation for, videoovervågning af, at vedkommende har begået kriminalitet.

Punkt 3 i beslutningsforslaget drejer sig om oprettelse af en asyldomstol for kriminalitet blandt asylansøgere. Der oprettes en domstol, som i tvivlstilfælde – hvor det altså ikke er klokkeklart, at asylansøgeren har begået kriminalitet – skal gå ind og vurdere, om der er tilstrækkeligt grundlag for udvisning eller for frihedsberøvelse.

Punkt 4 omhandler udvidet adgang til administrativ frihedsberøvelse af kriminelle asylansøgere. Kriminelle asylansøgere, som ikke kan udvises på grund af f.eks. risiko for tortur og forfølgelse i hjemlandet, frihedsberøves i særlige centre, hvor de overvåges, indtil udvisning er mulig, eller indtil de udrejser frivilligt.

Hvis det var sådan, at vores beslutningsforslag blev vedtaget, ville der jo være tale om, at politiet og myndighederne – der ville også komme en ny domstol på området – fik en række øgede beføjelser. Derfor skulle der selvfølgelig også være en kontrolinstans, som løbende kunne følge, om man nu overholdt gældende principper og også overholdt gældende lovgivning og i øvrigt også kom med forslag til ny lovgivning, hvis der var behov for det.

TV 2 – andre har også gjort det, men især TV 2 har jo gentagne gange før nytår og efter nytår dokumenteret, at der er massive problemer med kriminalitet i de danske asylcentre, altså med asylansøgere, der kommer til Danmark og misbruger vores asylsystem. Vi har jo også kunnet se meget klart, at den indsats, som regeringen har gang i, og som myndighederne har gang i, desværre ikke er tilstrækkelig. Det ville jo være dejligt, hvis den var tilstrækkelig. Men uanset hvad regeringen påstår og hvad regeringspartierne ønsker at tegne af billeder og bilde folk ind, så er det jo bare sådan, at den asylpolitik, som man fører, har gjort det mere økonomisk attraktivt at komme til Danmark.

Man kan få kontanthjælp fra dag et, og man har nu lavet det sådan, at man også kan få børnecheck fra dag et, når man altså har fået opholdstilladelse. Man har et lovforslag, som lige er blevet vedtaget i Folketinget, og som gør, at det bliver nemmere at flytte ud af centrene. Det bliver nemmere at få en adgang til det danske arbejdsmarked, selv om man faktisk ikke har en lovlig opholdstilladelse i Danmark.

Alle de her ting er med til at gøre det mere attraktivt at komme til Danmark som asylansøger. Det har vi advaret imod fra Dansk Folkepartis side. Regeringen har sagt, at det ikke har nogen betydning for tilstrømningen af asylansøgere, men vi kan jo bare konstatere, at sidste år var der det højeste antal asylansøgere i 10 år, og at sidste år var antallet af asylansøgere, der havde fået opholdstilladelse, det højeste i 9 år. Og rigspolitiet har været ude at sige, at fra 2013 forventer man faktisk, at antallet af asylansøgere, der kommer til Danmark, bliver højere end sidste år.

Når man så ved, at asylansøgere er 23 gange så kriminelle som danskere, og vi kan se, at der kommer flere til Danmark, så tror jeg også, det er meget logisk at nå frem til den konklusion, at det nuværende regelsæt altså ikke er tilstrækkeligt i forhold til at gribe ind over for kriminelle asylansøgere.

Så det er Dansk Folkepartis klare holdning, at der skal slås hårdt ned på mennesker, der under dække af at være på flugt kommer til Danmark for at begå kriminalitet. Ikke blot er denne kriminelle adfærd skadelig for det danske samfund og i den grad krænkende for vores retsfølelse, den er sådan set også en hån imod de reelle flygtninge, når grupper af kriminelle på groveste vis udnytter et asylsystem, som oprindelig havde til hensigt at hjælpe mennesker i nød. Jeg ville jo ønske, at regeringspartierne, men også meget gerne andre partier i Folketinget, kunne forstå, at der er behov for at gøre mere end bare at sende signaler; det er altså ikke tilstrækkeligt.

Jeg kan forstå på debatten, at regeringen og Enhedslisten siger nej; de siger bare nej. Man opretter nogle nye centre, hvor bl.a. kriminelle asylansøgere, der skal udvises, bliver placeret, men de kan stadig væk gå frit omkring i det danske samfund, og det synes jeg jo er rigtig ærgerligt.

Jeg noterer mig, at Venstre havde nogle positive bemærkninger, men jeg må sige, at jeg er lidt skuffet over, at Venstre ikke er mere konkret, i forhold til hvad vi skal gøre på det her område, og jeg noterede mig jo også, at Venstre endte med at sige nej til beslutningsforslaget.

Liberal Alliance var enig i intentionen – det kan man jo altid være – men kunne altså ikke støtte forslaget.

Jeg bemærkede at Konservative var positiv og i hvert fald lidt mere konkret, med hensyn til hvilke dele af beslutningsforslaget man sådan set godt kunne støtte, og det vil jeg meget gerne kvittere for. De kunne ikke støtte det samlede billede, men det er vel rimeligt at sige, at Konservative var mest positiv, så tak for det.

Men vi vil selvfølgelig fra Dansk Folkepartis side blive ved med at presse på over for regeringen, for den indsats, der er på nuværende tidspunkt, er ganske enkelt utilstrækkelig. Jeg mener simpelt hen ikke, vi kan være tjent med, at vi har et asylsystem, som bliver misbrugt af udlændinge, der kommer til Danmark. De siger, de er forfulgte og har brug for beskyttelse, og så misbruger de danskernes gæstfrihed til at begå kriminalitet. Jeg ville ønske, at både regeringen og flere partier i Folketinget ville gøre lidt ved det.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 213:

Forslag til lov om ændring af lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. (Muligheder for at afbryde uddannel-

sen, optag af elever, ændret visitation, afklaringsforløb, praktik m v)

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 25.04.2013).

Kl. 14:41

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører i rækken er fru Anni Matthiesen fra Venstre.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Anni Matthiesen (V):

Tak for det. Lovforslaget, L 213, som vi behandler her i dag i Folketingssalen, er en ændring til loven om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, en lov, som faktisk blev vedtaget helt tilbage i 2007.

Den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse, som man også kalder for STU i daglig tale, har faktisk fungeret rigtig godt i mange kommuner. Men der har også været nogle forskellige knaster og nogle forskellige ting, som det har været nødvendigt at tilpasse, og det er så det, man har taget fat på her i selve revisionsarbejdet.

Vi har i Venstre i selve revisionsarbejdet lagt rigtig stor vægt på flere forskellige punkter. Det er punkter, som bl.a. både har skullet sikre de unge med særlige behov en bedre visitering og et bedre uddannelsesforløb. Vi har i Venstre derfor også valgt at gå foran og har fået udarbejdet en fælles stemmeaftale mellem regeringen og Venstre, og den har Dansk Folkeparti og De Konservative også tilsluttet sig

Således har vi sikret vores indflydelse på bemærkningerne til lovforslaget, men også på selve udmøntningen af loven. Vi har bl.a. i aftalen sikret, at regeringen og KL vil se nærmere på, hvordan ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov kan tilrettelægges på en mere hensigtsmæssig måde. Der skal derudover ses nærmere på også at give kommunerne nogle bedre økonomiske værktøjer, så tingene ikke løber løbsk for kommunerne på det her område. Desuden sikres det, at unge med særlige behov får en endnu bedre mulighed for, at uddannelsen tilpasses netop deres behov, og at den enkelte unge dermed forhåbentlig jo også får et endnu større udbytte af uddannelsen.

Der har desværre gennem de senere år været eksempler på, at der er unge mennesker, som er blevet tilbudt en STU-plads, også selv om det måske har været et ungt menneske, som faktisk måske godt har kunnet klare en ganske almindelig ungdomsuddannelse, eventuelt med nogle særlige hjælpeforanstaltninger. Vi må sige, at vi der håber, at revisionen af loven her kan være med til at ændre på det, så der strammes op på selve visiteringsdelen. Unge mennesker, som kan klare en almindelig ungdomsuddannelse, skal ikke placeres på STU. Vi tror nu på, at en bedre visitering til STU samt et øget fokus på inklusion i de ordinære ungdomsuddannelser vil være med til sammenlagt at bidrage til, at STU-pladserne anvendes til de rette.

Samtidig har man i den netop indgåede kontanthjælpsreform sikret, at unge på STU, som får hjælp, alene skal stå til rådighed for uddannelse og ikke stå til rådighed for job. STU-eleverne tvinges heller ikke fremadrettet til at skulle anvende deres børneopsparing, inden de kan modtage kontanthjælpen.

Vi har rigtig mange unge mennesker, som via en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse kan hjælpes godt på vej til at komme til at deltage aktivt på arbejdsmarkedet. Det er derfor vigtigt, at alle unge får en uddannelse, der svarer til deres evner, og dermed får muligheden for at udvikle deres personlige, sociale og faglige kompetencer til en så selvstændig og aktiv deltagelse i voksenlivet som muligt. Den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse skal altså helst udgøre en ny start i den unges liv, hvor muligheder og færdigheder bliver afprøvet og giver de her unge mennesker et springbræt og et godt fundament til voksentilværelsen.

I Venstre mener vi, at man med den her revision af loven for den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse har taget et skridt i den rigtige retning. Vi har dog også i selve stemmeaftalen sikret, at man vil følge selve STU-uddannelsen, og at man igen om 4 år vil se den efter i sømmene for at se, om der stadig væk kan være nogle enkelte knaster og nogle enkelte ting, som skal rettes til.

Uddannelse er vigtig for alle, også for de unge, som er udviklingshæmmede eller har andre særlige behov. Det er nemlig vigtigt, at alle unge får muligheden for at bruge deres fulde potentiale og for at få et godt voksenliv. Derfor håber vi med revisionen her, at endnu flere unge får en uddannelse, der svarer til deres evner, og eventuelt hjælpes på vej til at kunne deltage aktivt på arbejdsmarkedet til gavn for dem selv, men så sandelig også til gavn for det danske samfund.

Derfor kan Venstre også støtte forslaget.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Troels Ravn.

Kl. 14:47

(Ordfører)

Troels Ravn (S):

Lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, STU, trådte i kraft den 1. august 2007. Unge med særlige behov efter undervisningspligtens ophør har et retskrav på en 3-årig ungdomsuddannelse, der er tilpasset deres særlige forudsætninger og behov.

Vi tager nu loven op til revision. Som grundlag for revisionen er den blevet evalueret, og evalueringen viser overordnet, at kommunerne har begrænsede muligheder for at styre og prioritere uddannelsen hensigtsmæssigt. Samtidig står det faktisk også klart, at STU er et attraktivt tilbud for udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse. Og det er rigtig positivt, at uddannelsen er attraktiv.

Jeg mener, det er vigtigt, at vi går ind og ser på, om der grundlæggende er grund til at ændre på uddannelsens indhold, og det mener vi ikke der er. Vi tilslutter os lovforslaget, men vi mener, at rammerne for uddannelsen skal justeres, særlig med henblik på at sikre, at kommunerne får bedre mulighed for en mere hensigtsmæssig styring og tilrettelæggelse af uddannelsestilbud. Derfor er det positivt, at vi nu kan styrke rammerne for at sikre et bedre forhold mellem uddannelse og praktik, at det bliver konkret afstemt efter den enkelte unges situation og behov, og at den gældende grænse for praktik ophæves, så mulighederne for beskæftigelse til den unge forøges.

Uddannelse og beskæftigelse er nøgleordene. Vi skal have alle med. Vi vil give alle unge mulighed for at uddanne sig, og det er regeringens målsætning, at 95 pct. af en årgang gennemfører mindst en ungdomsuddannelse i 2015. Det gælder også for dem, der ikke umiddelbart har forudsætningerne for at gennemføre en almindelig ungdomsuddannelse.

Uddannelse er vigtigt både for den enkelte og for samfundet som helhed. Uddannelse sikrer viden, sikrer oplevelser og beskæftigelsesmuligheder. Men lige så vigtigt er det, at uddannelse sikrer deltagelse i fællesskaber og forbereder den enkelte til at deltage som en kritisk og aktiv borger i demokratiet. Uddannelse er altså ikke kun et spørgsmål om at blive klogere, det handler også om at blive klædt på til at tage del i samfundet til glæde for os alle sammen.

En del af fællesskabet er et spørgsmål om ligeværd, og jeg mener, det er vigtigt, at der findes en bred vifte af uddannelsesmuligheder, som kan matche netop de behov, ønsker og interesser, som mål-

(Ordfører)

gruppen af unge i sårbare positioner har. Og vi må sige: Længe leve mangfoldigheden. Socialdemokraterne kan gå ind for lovforslaget, som det ligger her.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er fru Merete Riisager, Liberal Alliance.

Kl. 14:50

Merete Riisager (LA):

Tak. Jeg vil gerne høre ordførerens vurdering af, at den definition, der er af målgruppen til STU'en, er så relativt uklar, som det er tilfældet. Er det noget, der bekymrer ordføreren, at definitionen er så uklar, at der også kan havne unge på STU'en, som skulle have gennemført en helt almindelig ungdomsuddannelse?

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:50

Troels Ravn (S):

Jeg mener, at det er vigtigt, at vi giver kommunerne mulighed for at kunne visitere til STU'en, sådan at vi får en kvalificeret visitation. En af hensigterne med lovforslaget her er jo netop også, at unge, i det omfang det overhovedet er muligt, skal benytte sig af de ordinære uddannelsesmuligheder. Når ikke det er muligt for unge med særlige behov, jamen så er det, at STU'en kommer ind i billedet.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Merete Riisager.

Kl. 14:51

Merete Riisager (LA):

Nu er det jo ikke så meget kommunerne, jeg er bekymret for her, men mere de unge mennesker, som kunne have gennemført en ordinær ungdomsuddannelse, men som kan havne på STU'en, fordi definitionen er for uklar. Så er det noget, der bekymrer ordføreren, er det noget, man vil gøre noget ved og få strammet op, sådan at definitionen bliver mere klar?

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:51

Troels Ravn (S):

Jamen jeg anerkender bestemt, at spørgeren kan have en pointe om, at man i det omfang, det overhovedet er muligt, som ung får en ordinær ungdomsuddannelse, og at STU'en jo altså for kommunerne skal bruges i de tilfælde, hvor det ikke er muligt at få en ordinær ungdomsuddannelse, men hvor det er nødvendigt med en STU. Så sigtet med det er vi for så vidt enige i.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, fru Karina Adsbøl.

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Det her lovforslag en revision af STU, det særligt tilrettelagte uddannelsesforløb; en ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

Kl. 14:52

Dansk Folkeparti kæmpede for, at denne lov blev til, så unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov fik et retskrav på en ungdomsuddannelse. Det er ingen hemmelighed, at STU'en er Dansk Folkepartis barn, og når man har fået et barn, vil man også gerne se det vokse op.

Loven trådte i kraft den 1. august 2007 og skulle have været revideret senest i folketingsåret 2011-2012, men den blev så udsat. Regeringen udskød dette, da de mente, at de ikke havde viden nok til at revidere den på daværende tidspunkt. Der lå på daværende tidspunkt et udfærdiget stykke arbejde fra Foreningsfællesskabet Ligeværd i form af en evalueringsrapport, men regeringen ville undersøge det yderligere, og efter udskydelsen af STU'en forelå der allerede knap en måned efter, i april, en undersøgelse fra Epinion. Og det kan jeg selvfølgelig godt som ordfører undre mig lidt over, hvis ministeren vidste, at undersøgelsen var lige rundt om hjørnet.

Lovforslagets formål er, at unge med særlige behov får en uddannelse og opnår personlige, sociale og faglige kompetencer til at klare en så selvstændig og aktiv deltagelse i voksenlivet som muligt og eventuelt til at klare videreuddannelse eller beskæftigelse. Med denne revision af loven er det ikke længere nødvendigt, at alle unge gennemfører et obligatorisk forløb på 12 uger. Det bliver kommunalbestyrelsens opgave at beslutte, om det er nødvendigt, samtidig med at man med denne lov gør det mere fleksibelt, ved at 280-timersreglen for praktik ophæves.

Kommunalbestyrelsen skal fortsat lægge betydelig vægt på den unge, forældrene eller værgens ønsker med hensyn til den nærmere tilrettelæggelse af ungdomsuddannelsen. Klagenævnets kompetenceområde udvides til også at gælde kommunalbestyrelsens afgørelser om afslag på optagelse på en ungdomsuddannelse. Kommunalbestyrelsen kan dispensere fra aldersgrænsen grundet særlige omstændigheder som f.eks. barsel eller sygdom, så de unge for mulighed for at afslutte deres uddannelse.

Dansk Folkepartis ønske var, at unge ikke fik modregnet deres opsparing. Dette har været et emne, der har fyldt meget, og det er der nu blevet rettet op på. Dansk Folkeparti var også meget optaget af, at retskravet til uddannelsen bestod, og det har vi fået en bekræftelse på at det gør. Dansk Folkeparti har også lagt stor vægt på, at der ikke blev sat en nedre grænse for optagelse på STU.

Men i forhold til høringssvarene skriver Foreningsfællesskabet Ligeværd, at det er problematisk, at eleverne stadig er placeret mellem to lovgivninger; mellem uddannelseslovgivningen og beskæftigelseslovgivningen. De mener, det har nogle urimelige og uhensigtsmæssige konsekvenser, bl.a. at en ung på STU således fortsat skal til jobsamtale hver tredje måned i et jobcenter. Men det kan være, at ministeren vil bekræfte, at de ikke længere skal til jobsamtale hver tredje måned, altså om det er med i kontanthjælpsreformen. Foreningsfællesskabet Ligeværd mener nemlig, at den konstruktion kun bidrager til forvirring og kaos, fordi de unge på STU er unge, som i langt højere grad end andre unge under uddannelse har brug for tydelighed og overskuelighed. Cirka en tredjedel af STU-eleverne, som er på kontanthjælp, har ligeledes andre ferieregler end deres kammerater. Det er også noget, der problematiseres i høringssvarene. Men det kan være, at det bliver lavet om på de halvårlige optag, så kommunerne får mulighed for at optage hvert halve år.

Vi har fået ministerens ord på, at i forbindelse med den stemmeaftale, som Dansk Folkeparti også er med i, er der enighed om, at aftaleparterne inddrages i den nærmere udmøntning af lovændringerne. Og det vil også gælde ændringer i bekendtgørelse om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. For at få indflydelse på dette har Dansk Folkeparti sagt ja til forslaget. Men det er selvfølgelig ikke ensbetydende med, at vi ikke vil holde øje og følge med i, hvordan det hele kommer til at fungere i praksis. Og hvis der kommer et eller andet, kan vi selvfølgelig altid tage det op med partierne. Tak for ordet.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Selv tak. Der er ikke nogen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Radikale Venstre, fru Lotte Rod.

Kl. 14:56

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

I Radikale Venstre er vi optaget af, at der er gode uddannelsesmuligheder for alle unge, og den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse, STU'en, spiller en vigtig rolle i det. Uddannelsen har nu nogle år på bagen, og det giver derfor god mening at kigge på, om uddannelsen fungerer, som den skal.

Epinion har lavet en undersøgelse om, hvorvidt uddannelsen lever op til lovens formål, om målgruppen er rigtigt afgrænset, og om midlerne anvendes på en god måde i forhold til at få målgruppen i uddannelse eller beskæftigelse. Samtidig har vi også en evaluering fra HUG og undervisningsministerens årlige redegørelse at bygge ovenpå.

Den gode nyhed er, at den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse generelt fungerer tilfredsstillende. Uddannelsen er et vigtigt og relevant tilbud for unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov. Derfor peger evalueringen også på, at uddannelsen fortsat skal være individuelt tilrettelagt, men der er et potentiale for at løfte kvalitet og udbytte for den enkelte unge. Og kommunerne ønsker bedre mulighed for at styre og prioritere uddannelsen hensigtsmæssigt.

Det kommer til at ske i to etaper. Det ene skridt er lovforslaget her. Vi ændrer ikke grundlæggende på ungdomsuddannelsens indhold, men justerer rammerne for uddannelsen. For at give kommunerne et forbedret grundlag for at tilrettelægge ungdomsuddannelsen, får de mulighed for at indføre halvårlige eller årlige optag i stedet for løbende optag. Samtidig bliver der mulighed for at godkende midlertidige pauser og afbryde uddannelsen, hvis den unge ikke møder op. Visitationsrækkefølgen bliver også ændret, så der fremover skal laves en målgruppevurdering af den unge før den konkrete uddannelsesplanlægning.

Det andet skridt er at gøre de ting, som især HUG-evalueringen har peget på. Det drejer sig om problemstillingen omkring unge STU-elever, der er på kontanthjælp, og selve kvaliteten i uddannelsestilbuddene. Det er jo sådan, at da vi lavede STU-loven, regnede man med, at de fleste ville være på førtidspension og dermed have en sikker forsørgelse. Imidlertid har det vist sig, at mange af eleverne er på kontanthjælp og er kommet i klemme, fordi de skal møde op i jobcentret og stå til rådighed for arbejdsmarkedet, selv om de jo er under uddannelse, samtidig med at de i modsætning til andre elever har skullet bruge arv og formue først. Det har man løst i kontanthjælpssystemet, og det er vi meget tilfredse med i Radikale Venstre.

Derudover er vi også optaget af at sikre høj kvalitet i uddannelserne, så alle elever i alle kommuner får et godt tilbud. Derfor vil vi bruge de kommende kommuneforhandlinger til at se, om vi kan præcisere kravene til udbyderne, og inviterer derfor interessenterne til at hjælpe os med, hvordan vi kan gøre det på den bedste måde.

Radikale Venstre støtter forslaget.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er fru Merete Riisager, Liberal Alliance.

Kl. 14:59

Merete Riisager (LA):

Tak. Ordføreren siger, at det nu er slået fast, at STU'en fungerer, men samtidig er der jo i høringssvarene givet klart udtryk for, at uddannelsernes kvalitet ikke er noget, der er omfattet af dette lovforslag, og at det er ikke noget af det, der ligger på bordet lige nu. Så hvordan kan man sige, at man ved, at noget fungerer, når det, vi taler om her, udelukkende er nogle rammer og ikke kvaliteten af uddannelsen?

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:00

Lotte Rod (RV):

Som jeg også sagde i min tale, er lovforslaget det ene skridt. Det andet skridt bliver så i de kommuneforhandlinger, der bliver lige om lidt, at diskutere med kommunerne, om vi kan præcisere kravene til udbyderne, som jo er noget af det, som man i miljøet har efterspurgt, og som vi meget gerne vil invitere miljøet til at være med til.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Merete Riisager.

Kl. 15:00

Merete Riisager (LA):

Men når vi står her i Folketingssalen og skal godkende STU'en, bør vi så ikke i det mindste have nogle forestillinger om, hvad det er for en kvalitet, en sådan uddannelse skal indeholde? Hvilke bekymringer gør ordføreren sig om de kvalitetskrav eller mangel på samme, der er i dag til uddannelsen?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:01

Lotte Rod (RV):

Det tror jeg heldigvis at folk ude i miljøet er meget klogere på, end vi er herinde i Folketingssalen, for det, der er med STU'en, er jo, at det er et individuelt tilrettelagt forløb og derfor forskelligt fra elev til elev.

Man kan jo sikre kvaliteten på mange forskellige måder. Bl.a. ved jeg, at man i Aabenraa, hvor jeg selv kommer fra, har ret gode erfaringer med, at de, der sidder med STU'en, faktisk er en meget lille gruppe. I stedet for, at de samler eleverne på et center, sidder den her lille gruppe og koordinerer, at eleverne kommer ud i andre tilbud. Det er faktisk ikke specielt dyrt at gøre, men det oplever man som en rigtig god kvalitet lokalt. Det kan jo være en måde at gøre det på, andre steder kan der være andre måder at gøre det på.

Derfor synes jeg, at det vigtige i det her er at bruge kommuneforhandlingerne til sammen med interessenterne ude i miljøet at finde ud af, hvordan det er, vi kan præcisere kravene, sådan at alle, der udbyder STU'en, også udbyder et rigtig godt uddannelsesforløb.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for SF, fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 15:02

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

I dag har vi en uddannelse under behandling, som set med SF's øjne er en uddannelsespolitisk succes. Det er en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse, som giver ret til ungdomsuddannelse til unge, der har særlige behov. Det er vigtigt for de unge, at der er et sådant tilbud til dem. Erfaringerne fra den løbende evaluering af STU'en viser jo også, at ungdomsuddannelsen i almindelighed er velfungerende.

Evalueringen af uddannelsen viser, at størstedelen af de unge ikke kommer videre til en ordinær uddannelse, men det er vigtigt at holde sig for øje, at formålet med uddannelsen er at gøre de unge bedre i stand til at klare sig selv i voksenlivet og eventuelt fortsætte i videre uddannelse eller beskæftigelse. Det har aldrig været forventningen, at størstedelen af eleverne skulle kunne inkluderes i det ordinære system.

I det konkrete lovforslag tager vi fat på nogle konkrete ændringer af uddannelsens rammer. Med lovforslaget bliver det nemmere for kommunerne, og der fjernes unødigt bureaukrati, og kravet om obligatorisk afklaringsforløb fjernes fra loven. Der laves desuden en konkret forbedring af uddannelsen, og loftet over, hvor meget praktik må fylde, fjernes.

Til sidst vil jeg glæde mig over, som også andre ordførere har gjort det, at vi i forbindelse kontanthjælpsreformen fik sikret, at STU-eleverne ikke bliver modregnet i formue, som f.eks. en børne-opsparing på op til 100.000 kr., når de får kontanthjælp, mens de går på uddannelsen. Det er et problem, som rigtig mange har påpeget i høringssvarene og i diskussionerne, som vi har haft med interessenterne, og som vi er meget tilfredse med at der nu er taget hånd om. Konsekvenserne af den hidtidige regel var, at de unge var tvunget til at bruge deres opsparing og derved komme til at betale en del af deres uddannelse, hvilket andre unge ikke gør.

I SF er vi meget tilfredse med de ændringer af uddannelsens rammer, som foreligger, og vi stemmer naturligvis for lovforslaget.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Enhedslisten, fru Rosa Lund.

Kl. 15:04

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Det er jo et længe ventet lovforslag, vi behandler i dag. I hvert fald må man sige, at alle de, som arbejder med den her uddannelse, har ventet i lang tid på de her lovændringer. Det har vi sådan set også i Enhedslisten, og jeg må sige, at vi i Enhedslisten blev skuffet, da vi så det her lovforslag. Jeg synes, lovforslaget er en smule uambitiøst, da det er et lovforslag, som kun tager højde for rammerne omkring uddannelsen, som i den grad er på kommunalbestyrelsens præmisser. Ændringerne af særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse burde jo have været på elevernes præmisser, burde have været på de pårørendes præmisser og burde have været på dem, som arbejder med særligt tilrettelagt ungdomsuddannelses præmisser. Derfor synes vi ikke i Enhedslisten, at det her lovforslag er godt nok.

Det er også vores vurdering og bekymring, at det her lovforslag vil betyde, at særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse faktisk får dårligere vilkår efter det her lovforslags vedtagelse, end det har i dag, fordi lovforslaget betyder de ting, som de tidligere ordførere før mig har gjort fint rede for. Jeg vil bare fremhæve to ting.

Den ene er, at man nu med det her lovforslag lægger op til, at vejledningen kan ligge på andre hænder end UU-centrenes. Det er vi meget bekymret for, og vi deler LO's bekymring – en bekymring, som LO gør opmærksom på i deres høringssvar.

Den anden er, at vi også deler Danmarks Lærerforenings bekymring i forbindelse med, at afklaringsforløbene faktisk bør være obligatoriske for alle. For selv om kommunen i langt størstedelen af tilfældene vil kende de unge her, vil de unge jo være i en ny situation og i nogle nye rammer, når de starter på særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse, og derfor burde alle gennem et afklaringsforløb. Så der deler vi Danmarks Lærerforenings bekymring.

Ellers vil jeg bare til sidst sige, at det undrer mig, at man med det her lovforslag faktisk kører hen over det, der har været det største problem, ikke for kommunerne, men igen for eleverne, der går på den her uddannelse, nemlig forsørgelsesgrundlaget. Det er rigtigt, at man i kontanthjælpsreformen har sikret nogle ting, men jeg synes alligevel, vi skal overveje, om det er det rigtige at være på kontanthjælp, når man går på en uddannelse. Er det så ikke bedre at få en eller anden form for uddannelsesstøtte?

Vi er meget bekymrede for, hvad det her lovforslag fører med sig, og vi kan derfor ikke støtte lovforslaget.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er fru Anni Matthiesen fra Venstre.

Kl. 15:07

Anni Matthiesen (V):

Tak. Der er noget, jeg gerne vil have Enhedslistens ordfører til at forklare mig lidt nærmere. Når ordføreren siger, at ordføreren synes, at det er problematisk, at man ikke skal tvinge alle de her STU-elever igennem et afklaringsforløb, hvordan ser ordføreren så på, at der jo blandt de her unge mennesker faktisk er rimelig mange, om hvem man på forhånd faktisk godt ved hvilket handicap har? Skulle de så alligevel, som ordføreren siger, have været tvunget igennem et afklaringsforløb?

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:08

Rosa Lund (EL):

Som jeg sagde i min ordførertale, vil den unge jo, selv om man kender den unges handicap eller funktionsnedsættelse, eller hvad der nu er årsagen til, at den unge får lov til at starte på en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse, være i en ny situation, i en ny ramme, og det synes jeg er vigtigt at tage højde for, når vi taler om uddannelse. Det er sådan, at vi i Enhedslisten mener, at uddannelse i høj grad skal foregå på dem, som står for uddannelsens præmisser, altså hverdagens eksperter, og på elevernes præmisser. Derfor synes vi også, at det er fuldstændig afgørende, at man i de her afklaringsforløb, som Venstres ordfører kalder for tvang, inddrager eleven og især inddrager de pårørende. Man kan jo også undre sig over, at der ikke ligesom er blevet taget mere højde for de pårørendes rolle i forbindelse med de her lovændringer.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 15:09

Anni Matthiesen (V):

Jeg kalder ikke det her tvang. Jeg synes egentlig bare, at man nu giver en mulighed for, at alle ikke skal proppes ind i den samme silo, havde jeg nær sagt, altså at alle unge mennesker ikke er tvunget til at skulle igennem et afklaringsforløb. Rigtig mange af de her unge mennesker har jo i forvejen måske gået i specialskoler eller specialklasser, hvor kommunerne og netop dem med indsigt i deres hverdag godt har været klar over, hvad det er for handicap, de har. Derfor synes jeg jo egentlig, at det vil være urimeligt, hvis man fastholder, at alle, uanset om man kender deres handicap eller ej i forvejen, skal tvinges til at skulle igennem et afklaringsforløb, som jeg kan forstå at Enhedslistens ordfører ønsker.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:09

Rosa Lund (EL):

Nu nævner ordføreren fra Venstre jo ordet tvang igen, og at man bliver tvunget til noget, så jeg går da ud fra, at Venstre mener, at det er tvang. Det mener vi ikke det er i Enhedslisten. Vi mener, det er at give eleverne en rettighed, at man får mulighed for at forholde sig til den uddannelse, man skal starte på. Det synes vi er vigtigt i Enhedslisten. Det gør vi jo netop, fordi det at starte på en uddannelse gerne skulle handle om meget mere, end hvordan man er handicappet, eller hvordan ens funktionsnedsættelse er. Det skal jo gerne handle om meget mere, og det er derfor, at vi i Enhedslisten er så skuffede over det her lovforslag. Hvorfor tager det her lovforslag ikke højde for indholdet af uddannelsen? Hvorfor tager det ikke højde for, hvordan de elever, som får den her uddannelse, klarer sig?

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er yderligere et medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Peter Juel Jensen fra Venstre.

Kl. 15:10

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Nu sad jeg og lyttede til debatten her. Jeg synes ikke, at Venstres ordfører brugte ordet tvang. Men jeg tror, at det, der er pointen, er: Hvis man har unge mennesker, hvis udfordringer man allerede har et godt overblik over, altså hvis man har alle relevante informationer, hvorfor skal de så partout efter Enhedslistens mening puttes ind i afklaringsforløb? Jeg kender STU'en godt nok til at vide, at det her handler om at give unge mennesker sejre. Det handler om at lave en progression. Hvorfor skal man så sætte det unge menneske tilbage på et afklaringsforløb, hvor den unge netop bliver bekendt med alle de ting, vedkommende ikke kan?

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:11

Rosa Lund (EL):

Jeg må sige, at jeg er blevet en lille smule forvirret. Hvordan kan ordet tvang ændre sig, fra det kommer nede fra salen, og til det når herop? Jeg synes da, at jeg har hørt ordene tvunget og tvang. Det mener Venstre så ikke de har sagt. Det må vi jo så undersøge.

Jeg er enig med ordføreren fra Venstre i, at det handler om at give de unge mennesker sejre. Det er derfor, jeg undrer mig over, at Venstre stemmer for det her lovforslag, som jo ikke ændrer ved uddannelsens indhold, men som udelukkende går ind på kommunernes

præmisser eller i hvert fald tager udgangspunkt i disse. Det er sådan, vi i Enhedslisten læser lovforslaget. Jeg er enig i, at det handler om at give de unge mennesker nogle sejre. Hvorfor sikrer vi så ikke det med det her lovforslag?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 15:12

Peter Juel Jensen (V):

Jamen det gør vi i høj grad også. Forud for det her ligger der en politisk aftale, en såkaldt stemmeaftale, hvor de partier, som bakker op om det her, og som mener, at STU'en er vigtig, får en mulighed for at være med helt inde ved ministerens skrivebord. Men når det kommer til lovgivning, vil jeg sige, at lovgivning jo også er en firkantet størrelse.

Der, hvor vi skal ind og flytte det her, bliver i kommuneaftalen, og det bliver i bekendtgørelsen. De partier, som er positivt indstillet over for STU'en, får altså en mulighed for at komme med ind og sikre, at der bliver den nødvendige progression i uddannelsen osv. Det er det, som Venstre er med til at støtte i dag, nemlig at vi får en bedre STU, men det er det, som Enhedslisten af en eller anden uforklarlig grund åbenbart har fravalgt.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:13

Rosa Lund (EL):

Jamen hr. Peter Juel Jensen må da så hilse inde ved ministerens skrivebord, når han kommer derind.

Jeg vil sige, at vi mener, at STU'en er afgørende. Vi er meget positive over for den, og vi vil hjertens gerne være med til at sikre bedre vilkår for de elever, der går på den.

Men det her lovforslag tager ikke højde for de elever, der går på den, vil jeg sige til hr. Peter Juel Jensen. Der er ikke noget med om forsørgelsesgrundlaget. Der er ikke nogen sikring af, at der faktisk sker en progression i uddannelsen. Så jeg vil da bare sige til hr. Peter Juel Jensen, at han må hilse inde ved ministerens skrivebord.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om en kort bemærkning. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, fru Merete Riisager.

Kl. 15:13

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Vi behandler i dag L 213, som omhandler ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. Lovforslaget forholder sig ikke til uddannelsens kvalitet, og det er selvfølgelig meget beklageligt. Det er, som om vi i de her år diskuterer rigtig meget form i uddannelserne og ganske lidt indhold og alt, alt for lidt faglig ambition.

I forhold til det nærværende forslag har vi ellers haft tid nok, eftersom lovændringen blev udskudt med et år. Ministeren har selvsagt været meget optaget af alle de æblekindede unge børn, der har været lockoutet, og af den kommende folkeskolereform, men et ordentligt uddannelsessystem bør også indeholde et rigtig godt tilbud til de svageste unge.

Uddannelsen er tænkt som et tilbud til særlig svage unge, unge med særlige behov, og det er derfor ærgerligt, at der udestår en klar definition af, hvem der er målgruppen for uddannelsen, for på den måde risikerer vi, at der kommer unge i STU-uddannelsen, som skulle have været helt andre steder hen, unge, som skulle have været på de ordinære ungdomsuddannelser. Og vi risikerer også, at udgifterne til uddannelsen eksploderer, så der pludselig opstår et pres i kommunerne for at komme uddannelsen til livs. Begge dele vil have store menneskelige omkostninger.

Jeg vil derfor opfordre til, at der arbejdes videre med STU-uddannelsens indhold og kvalitet, og at det gøres tydeligere, at uddannelsen er rettet mod unge med særlige vanskeligheder og handicap, som ikke er i stand til at gennemføre en ordinær ungdomsuddannelse, heller ikke, hvis de får hjælp og støtte til det.

Samtidig bør STU'en afgrænses fra den kommende fleksuddannelse, som jo ikke skabes for unge med handicap, men snarere for unge, der er kommet forkert ind i tilværelsen, eller som ikke har de fornødne kundskaber til at gennemføre en anden ungdomsuddannelse.

Der er i det hele taget behov for at skabe større klarhed over, hvilke ungdomsuddannelser der retter sig mod hvilke unge. I misforstået hensyn bliver det hele ofte parkeret sammen, og det er svært for de enkelte unge at se, hvor det er, de hører hjemme.

STU skal være et lys i mørket til unge med særlige udfordringer – unge med handicap, unge med svære fysiske og/eller psykiske problemer, de, der gerne vil noget i livet, men som ikke kan finde vej i en af de uddannelser, der findes i dag. Og jeg vil derfor også gerne rose Dansk Folkeparti for at have taget initiativ til denne uddannelse. Det, vi behandler i dag, er ikke nogen sikring af, at STU'en fortsat vil være et rigtig godt tilbud, og jeg vil derfor også sige, at vi fra Liberal Alliances side vil følge STU'en nøje for at sikre, at der også er en faglig ambition for de unge med særlige udfordringer.

Det nærværende forslag indeholder nogle mindre justeringer, som hver især kan være udmærkede, men utilstrækkelige. Liberal Alliance bakker op om lovforslaget.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning, og det er hr. Troels Ravn fra Socialdemokraterne.

Kl. 15:16

Troels Ravn (S):

Ordføreren postulerer, at der ikke står noget om indholdet i evalueringen af den særligt tilrettelagte uddannelse. Men det er jo netop sådan, at der står højt og tydeligt, at uddannelsesplanen skal være individuel, og at der skal tages højde for progressionen, altså hvordan progressionen i uddannelsen kan sikres, og hvordan det samlede uddannelsesforløb sikrer kvalitet og et indhold for den enkelte, sådan at det tænkes ind i forbindelse med uddannelsen - og det fremtidige perspektiv i form af beskæftigelse osv. tænkes også ind. Har det ikke efter ordførerens opfattelse noget at gøre med indhold, og er det ikke en kvalificeret tilgang?

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:17

Merete Riisager (LA):

Det, jeg postulerer, er, at man i høringssvarene kan læse, at de organisationer, som ved rigtig meget om STU'en, siger, at lovforslaget ikke forholder sig til uddannelsens kvalitet, og det synes jeg sådan set er værd at lytte til. Det går jo på en helt konkret erfaring med, at der nogle steder i landet ikke er den fornødne kvalitet i STU'en, og jeg mener derfor, at man burde arbejde med, ligesom man gør på alle mulige andre uddannelser, at have en mere konkret faglig ambition, også for den her gruppe.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Troels Ravn.

Kl. 15:18

Troels Ravn (S):

Jamen jeg bliver så nødt til at spørge, om ikke det efter ordførerens egen opfattelse er en kvalitet, at uddannelsesplanen altså er individuel, og at den skal indeholde en beskrivelse af, hvordan det samlede uddannelsesforløb kan indebære progression, og at det netop sker af hensyn til en helhedsorienteret sikring af, at det her både peger mod uddannelse og senere beskæftigelse osv. Er det ikke kvalificeret?

K1. 15:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:18

Merete Riisager (LA):

Nej, det er det godt nok ikke. Det er da den mest tyndbenede faglige ambition, jeg nogen sinde har set for en ungdomsuddannelse. Altså, tænk på, hvor meget tid, vi som politikere bruger på netop den faglige ambition, det er jo den, vi som politikere skal være optaget af. Hvad kommer der ud i den anden ende? Så skal man ude lokalt finde ud af, hvordan man vil leve op til det.

Men for STU'en er det utroligt at se, hvor lidt man har beskæftiget sig med den faglige ambition sammenlignet med alle andre ungdomsuddannelser, jeg kan komme i tanke om. Det er tyndbenet.

KL 15:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Peter Juel Jensen, Venstre.

Kl. 15:19

Peter Juel Jensen (V):

Jeg vil gerne starte med at rose ordføreren for at bakke op omkring det her, for jeg synes netop, at STU'en er utrolig vigtig, og jeg er glad for, at Liberal Alliance vælger at stille sig positivt over for det her i stedet for som andre partier, f.eks. Enhedslisten, bare at stå uden for og råbe.

Nu er der blevet snakket om indhold i STU'en. Jeg tror, det er meget, meget vigtigt, at ordføreren er opmærksom på, at hvis man gik ind og lovfæstede et indhold, havde man skabt den samme ramme for alle kommuner, så havde man skabt et meget rigidt system, som ikke kan tage de der individuelle hensyn, som bør tages til hver STU-elev.

STU-elever er utrolig forskellige, og derfor har det måske være svært at fastlægge en form for progression, i og med at de har forskellige udgangspunkter. Det har man mulighed for at gøre gennem en kommunal visitation, men også gennem at få det sikret ikke bare i bemærkningerne til lovforslaget, men også i kommuneaftalen.

Nu kommer mit spørgsmål til ordføreren: Hvis ordføreren nu ikke er helt tilfreds med indholdet i lovforslaget, hvordan har ordføreren og ordførerens parti så prøvet at få den indflydelse på lovforslaget, som vi andre selv føler vi har haft stort held med?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det er en fordel, hvis spørgsmålet kommer, før tiden er gået. Ordføreren.

Kl. 15:20

Merete Riisager (LA):

Jamen Liberal Alliance har, lige siden vi hørte om den her uddannelse, lige siden vi kom i Folketinget, lige siden *jeg* kom i Folketinget, været optaget af den her uddannelse og været i løbende dialog med nogle af de parter, som er fuldstændig integreret med den uddannelse. Jeg har stillet en række spørgsmål til ministeren om lige præcis den uddannelse, så ja, vi har været meget beskæftiget med det her område

Jeg vil bare sige: Der er rigtig meget plads at bevæge sig på uden at gå ind i en detailregulering. Det handler om at definere en faglig ambition for den her uddannelse – ikke om detailregulering.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 15:21

Peter Juel Jensen (V):

Ja, men i Venstre har vi haft den samme ambition om at gøre STU'en endnu bedre, og vi greb da knoglen med det samme og fik ringet til ministeren og har været til gentagne møder hos ministeren. Vi har haft en mulighed for at mødes med organisationer og andre, som vil have gode input. Men jeg forstår det bare ikke: Hvis ordføreren mener, at man har fundet nogle guldkorn, hvorfor har man så ikke prøvet at løfte dem ind på ministerens bord og sat sig ned og taget en diskussion – også en diskussion med os andre? For vi har åbenbart alle sammen det samme mål, nemlig at vi skal have en forbedret STU, som ikke bliver for rigid i sin opbygning, men som giver nogle muligheder for at tage de individuelle hensyn, som vi ved at STU-eleverne har behov for.

Undskyld til formanden, hvis jeg gik over tiden.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:22

Merete Riisager (LA):

Jeg ved ikke, om det er så interessant, hvad ordføreren lige præcis mener at jeg skulle have gjort eller ikke gjort. Jeg har beskæftiget mig meget med den her uddannelse, og jeg vil bare sige: Hvis Venstre har haft en meget høj ambition, er det svært at se i nærværende lovforslag.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er ikke yderligere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, fru Vivi Kier.

Kl. 15:22

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Alle forældre ønsker det allerbedste for deres børn, og langt størsteparten af forældre i Danmark er så heldigt stillede, at når deres børn når til, at folkeskolen er slut, så sidder de og diskuterer med deres børn: Hvad er det så, du kunne tænke dig? Skal du på en erhvervsskole, skal du i gymnasiet, eller hvad skal du?

Men så er der en lille gruppe børn, som har nogle helt særlige behov, og som ikke bare sådan uden videre kan komme ind på en almindelig ungdomsuddannelse, og deres forældre er dybt bekymrede for, hvordan det lige skal gå deres barn. Her er det jo, at den såkaldte STU-uddannelse kommer ind i billedet, og den betyder rigtig meget for de her forældre. Derfor er den revision og de justeringer, ministe-

ren nu har foretaget, og som ligger i forslaget, som vi behandler, både gode og også de rigtige skridt for at målrette og forbedre loven om særlig tilrettelagt ungdomsuddannelse.

Rigtig mange forældregrupper har henvendt sig og påpeget fejl og mangler. En del af dem har vi kunnet følge op på. Bl.a. er jeg rigtig glad for, at vi i kontanthjælpssystemet har løst udfordringen med de elever, der er på kontanthjælp, og som ikke har kunnet få kontanthjælp, fordi de har haft en opsparing. Den udfordring har vi løst.

Men alt er måske ikke løst med den her justering, og derfor glæder det os Konservative rigtig meget, at man igen om 4 år får en revision af loven for at se, om man kan gøre det endnu bedre, end man har gjort det med de småjusteringer, der laves nu. Og når vi når til om 4 år, kunne jeg også godt tænke mig, at vi her i Folketinget prøver at kigge på, hvad der skal ske for de elever, som har gennemført sådan et særligt tilrettelagt ungdomsforløb.

Når det er slut, hvad så? Hvis nu de ikke lige kan komme ud på det helt almindelige arbejdsmarked, hvad kunne vi så gøre? Kunne vi tænke meget mere i socialøkonomiske virksomheder? Rigtig mange af forældrene til de her børn sidder og har masser af gode ideer til måden, hvorpå vi kunne få de unge ud på arbejdsmarkedet og være en del af hverdagen og samfundslivet som alle os andre.

Alt i alt kan vi Konservative tilslutte os lovforslaget, som det ligger her.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det børne- og undervisningsministeren, fru Christine Antorini.

Kl. 15:25

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil godt sige tak for den brede tilslutning, der er til revision og forbedring af en rigtig vigtig ungdomsuddannelse, nemlig STU'en for unge med særlige behov. Det har også været tydeligt at høre her fra talerstolen, at det er en uddannelse, som mange har et stort hjerte for – og med rette, fordi der er en gruppe af unge, som, hvis vi ikke havde STU'en, vil have rigtig svært ved at finde et uddannelsestilbud, der er skræddersyet til dem, sådan at de også får flest mulige livschancer bagefter.

Der har været rejst nogle konkrete spørgsmål, ikke mindst fra Enhedslistens side, som har gjort, at Enhedslisten som det eneste parti har valgt ikke at støtte lovforslaget. Jeg vil dog opfordre Enhedslisten til alligevel at genoverveje det, for som jeg hørte de spørgsmål, som Enhedslisten stillede, er det her faktisk noget, der er taget højde for.

Det drejer sig bl.a. om det spørgsmål, som fru Rosa Lund rejste om vejledning. Det er altså sådan, at den vejledning, der tilbydes, er fuldstændig den samme som tilbydes andre i vejledningsloven, og derfor vil jeg opfordre Enhedslisten til at stille udvalgsspørgsmål, sådan at det, man måtte være i tvivl om, kan blive præciseret. Det samme gælder det spørgsmål, som Enhedslisten rejste og var i debat om her fra talerstolen, nemlig om det nu er det rigtige, om man *kan* eller man *skal* afklares, altså om det er bedre også her at tage individuel stilling.

Jeg tror, at det, der i virkeligheden er nøgleordet for den her uddannelse, er, at det netop er en individuelt tilrettelagt ungdomsuddannelse, fordi den er for unge, der har mange forskellige udfordringer og støttebehov alt efter, hvor de er i livet, og hvad de har med sig af handicap. Og derfor er hele nøglen, hvordan man får skruet forløb sammen, sådan at de bedst muligt får en uddannelse, hvor der selvfølgelig også skal være progression, som der også blev spurgt til. For det her har nemlig det mål at klæde dem på til at klare sig bedre efter STU'en.

Det her er en uddannelse, som igennem årene er blevet fulgt tæt, både da den blev etableret og senere. Der er mange, der har interesse for den, og jeg mener, at det ville være fantastisk, hvis vi kunne nå i mål med, at der var en bred opbakning hele vejen rundt. Der skal dermed lyde en opfordring til dem, der har været i tvivl, om at spørge til det, for vi har gjort os umage og diskuteret det i en meget bred kreds af partier.

Dermed også en særlig tak til Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti for de drøftelser, der har været, om, hvordan vi kan følge loven helt til dørs sammen, sådan at der ikke alene kommer de konkrete forbedringer, som er blevet ridset op her fra ordførerne, men også de nye elementer, vi har tilføjet, nemlig det at sikre, at vi sammen med KL nu får igangsat en analyse af praksis i Klagenævnet for Specialundervisning i forhold til afgræsning af målgruppen, som der også er blevet spurgt til. For det er nemlig vigtigt, at der er en så præcis målgruppeafgrænsning som muligt.

Igen skal man huske, at det her er en gruppe af unge, som har meget forskellige forudsætninger. Men det er vigtigt med så præcis en afgrænsning som muligt, for kan en ung klare en ordinær ungdomsuddannelse, er det selvfølgelig det bedste tilbud for den unge. Som et led i den analyse, vi vil igangsætte med KL af praksis i Klagenævnet for Specialundervisning, vil vi også kigge på mulighederne for bedre dokumentation for, at den unge er i målgruppen for den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse.

Jeg vil også tage kontakt til KL for at drøfte, hvordan kvaliteten og udbyttet af de unges uddannelsesforløb kan højnes inden for de eksisterende rammer, for igen er det meget forskellige måder, man har valgt at skrue tilbud sammen på, som bl.a. også den radikale ordfører pegede på. Det er nemlig utrolig vigtigt, at vi får sikret højst mulig kvalitet – igen med udgangspunkt i de meget forskellige unge.

STU'en er jo et relativt nyt uddannelsestilbud, og derfor vil jeg også tage initiativ til, at den evalueres igen om 4 år, sådan at der kommer en evalueringsrapport den 1. august 2017, så vi igen har mulighed for at kigge på, om ikke alene de justeringer, som et bredt flertal i Folketinget bakker op om nu, men også de kvalitetsdrøftelser, vi tager med KL, og diskussionerne om en mere præcis målgruppeafgrænsning kan komme med i evalueringsrapporten.

Så vil jeg selvfølgelig – det er utrolig vigtigt i forbindelse med den her uddannelse – også sikre, at de relevante organisationer bliver inddraget, for det er jo dem, der har fingeren på pulsen i forhold til, at tilbuddet er så godt som muligt for lige præcis de unge, som de repræsenterer.

Så vil jeg også bare understrege – som jeg er utrolig glad for, og som flere har nævnt her fra talerstolen under diskussionen om forsørgelsesgrundlag – at man i en anden aftalekreds end denne i forbindelse med kontanthjælpsreformen har løst det, som en række af handicaporganisationerne har peget på med rette, nemlig at det har været et problem, at mange af de unge, som er på STU'en, er på kontanthjælp. Det har betydet, at de, når de var startet, skulle bruge deres formue, deres børneopsparing, før de kunne få den ydelse, de havde ret til.

Det er blevet ændret nu, sådan at det behøver de ikke at gøre, for det skal selvfølgelig være sådan, at når man er på STU'en, skal man have en mulighed for at være på den uddannelse på lige vilkår med andre unge, der er på en uddannelse. Og deres børneopsparing og formue bliver heller ikke fraregnet, før de kan modtage den SU, som man får på de øvrige ungdomsuddannelsesveje.

Men igen: Tusind tak for den brede opbakning; jeg tror nemlig, det er rigtig vigtigt, at vi i fællesskab vil følge den til dørs, fordi det er en rigtig vigtig uddannelse. Tak.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er fru Karina Adsbøl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:31

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ministeren for hendes meget flotte tale. Jeg har dog et spørgsmål om målgruppen, som ministeren taler om.

Vi har jo i Dansk Folkeparti stillet et spørgsmål om, hvorvidt der bliver sat en nedre grænse for, hvem der kan optages på STU'en, og vi har fået ministerens bekræftelse på, at der ikke kommer sådan en nedre grænse. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål drejer sig om de KLAP-projekter, LEV har kørt, som skal hjælpe udviklingshæmmede ud på arbejdsmarkedet. Var det en mulighed at udvide dem for, ligesom De Konservatives ordfører sagde, at hjælpe de her unge mennesker videre i en proces, hvor de ligesom kan blive hjulpet og guidet ud på arbejdsmarkedet?

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 15:32

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Tak for spørgsmålene. Det er korrekt, at der ikke er en nedre grænse for til retten til at kunne komme på STU, hvis man hører til målgruppen.

Med hensyn til spørgsmålet vedrørende KLAP-projektet, som LEV bl.a. har peget på som en overgang til at komme ud på arbejdsmarkedet, vil jeg foreslå, at ordføreren stiller det som et udvalgsspørgsmål, også hvis der er lignende projekter, for jeg synes, at det uanset hvad kunne være nyttigt at have det med som et samlet bidrag til, hvordan vi understøtter de unges vej videre.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 15:32

Karina Adsbøl (DF):

Tak, det vil jeg gøre.

Jeg har så en anden bekymring, og det er jo, fordi vi har hørt meget om, at kommunerne, kan man sige, hjemtager dem. Der er nogle rigtig gode steder, hvor de kører STU-forløb. Jeg ved, at Troldkærskolen i Jels, som jeg kommer fra, kører nogle rigtig gode tilbud også med forskellige værksteder. Jeg kan godt være bekymret over, om kommunerne så ikke vil, man kan sige benytte sig af de gode tilbud, der er derude, og så måske i stedet selv vil sætte et STU-forløb sammen.

Så ministeren vil måske fortælle lidt om, hvordan vi sikrer, at alle de gode tilbud, der er i forvejen, også bevares, og at vi ikke får nogle tilbud, som måske ikke helt passer til de unge, hvis de unge gerne vil gå et sted, hvor de kan bo, samtidig med at de også studerer.

Kl. 15:33

$\boldsymbol{Tredje\ næstformand\ (Camilla\ Hersom):}$

Ministeren.

Kl. 15:33

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Der er ingen tvivl om, at sådan som det er formuleret i loven, er udgangspunktet jo netop, at det er en individuelt tilrettelagt uddannelse, og at man derfor skal finde det bedst mulige uddannelsestilbud til de unge. Men det skal selvfølgelig også være sådan, at hvis der er flere tilbud, skal der være mulighed for en afvejning af tilbuddenes kvalitet, sådan at det ikke bare pr. automatik bliver et uddannelsestilbud, som måske ligger langt væk, og som måske har en rigtig høj omkostning, hvor der er andre tilbud, og som også kunne leve op til det.

Men jeg vil godt understrege, og det er vigtigt for mig at få sagt, at det står meget præcist i loven med hensyn til den videre opfølgning, som aftaleparterne skal lave, at man altid tager både den enkelte elev og de pårørende med i en tæt dialog, for det betyder nemlig rigtig meget også for valg af uddannelsessted. Men selvfølgelig skal der være en afgrænsning, så man kan sige, at der ikke er frit slag uanset hvad. Udgangspunktet er, at man tager afsæt i, hvad der er det bedste tilbud for den unge, i en tæt dialog med den unge og de pårørende, sådan at man forhåbentlig finder det rigtige tilbud for dem.

Hvis ordføreren er i tvivl, synes jeg, det kunne være en god idé at stille yderligere spørgsmål til det, for så kan det blive præciseret også i udvalgsarbejdet.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Dermed er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Børne- og Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 214:

Forslag til lov om ændring af lov om kolonihaver. (Udlejning af arealer til kolonihaveformål under markedsprisen og efter venteliste og ændring af ikke-varige kolonihaveområder til varige m.v.).

Af miljøministeren (Ida Auken). (Fremsættelse 25.04.2013).

Kl. 15:35

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er Venstres ordfører, fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 15:35

(Ordfører)

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak for det. Med det lovforslag, som vi behandler her, bliver det foreslået, at kommunale ejere af arealer til kolonihaveformål skal kunne udleje disse til en pris, der er lavere end markedsprisen. Med lovforslaget foreslår regeringen også, at statslige og kommunale ejere af arealer til kolonihaveformål pålægges at sikre, at havelodder udlejes efter en offentligt tilgængelig venteliste, som enhver skal kunne optages på. Derudover foreslås det, at der skal være mulighed for, at ikkevarige kolonihaveområder nu skal kunne indmeldes som varige kolonihaveområder.

I Venstre tror vi på de frie markedskræfter, de skal være gældende i det danske samfund. Og det gælder altså også på kolonihaveområdet. Af samme grund er Venstre også uenig med regeringen i forbindelse med lovforslaget om, at arealer til kolonihaveformål skal kunne udlejes til en pris, der er lavere end markedsprisen.

Vi mener, at kommunerne skal drives så effektivt som muligt hjemme lokalt, og det gør man ikke, ved at man i citationstegn sælger ud af kommunal ejendom til spotpris. Desuden kræver det jo ikke megen fantasi at forestille sig, hvad opfindsomme politikere, både herinde på Christiansborg – og dem har vi nogle stykker af – og i kommunerne, ellers godt kunne tænke sig at byde ud til under markedsprisen. Hvorfor lige stoppe ved kolonihaver? Der kunne jo være masser af andre anerkendelsesværdige formål, i forbindelse med hvilke man kunne tillade sig at dumpe prisen på kommunal ejendom. Det mener vi i Venstre principielt er forkert.

Vi har haft debatten tidligere, engang hvor vi diskuterede Ritt Bjerregaards 5.000 boliger til 5.000 kr., og hvor man også havde forslag om, at man så bare lige kunne dræne kommunekassen for at indfri urealistiske socialdemokratiske valgløfter.

I Venstre går vi altså fuldt og helt ind for, at kolonihaveområder fortsat skal være en væsentlig del af befolkningens mulighed for rekreation og beskæftigelse i fritiden. Vi ønsker bare, at det forhold, man har vedrørende den kommunale ejendom, er, at det foregår ved en handel til markedspris. Derfor bliver vi nødt til i Venstre at sige, at vi ikke kan bakke op om lovforslaget.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om ordet. Det er hr. Torben Hansen fra Socialdemokraterne.

Kl. 15:38

Torben Hansen (S):

Tak, fru formand. Jeg må sige, at jeg undrer mig over Venstres ordfører, for hvis man kører det her til ende, vil det betyde, at dele af grundtanken bag kolonihavetanken forsvinder, fordi der vil være rigtig mange, der så ikke har råd til det.

Kan Venstres ordfører ikke bekræfte, at det her er en mulighed, som bliver givet kommunerne, og ikke en pligt? Og kan Venstres ordfører ikke også bekræfte, at eksempelvis KL, Kommunernes Landsforening, står hundrede procent bag den her anbefaling?

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:38

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det er korrekt.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 15:38

Torben Hansen (S):

Jeg takker. Det var jo et forbilledlig kort svar.

Når det er korrekt – og det er jeg da glad for at Venstres ordfører siger – hvorfor er det så, man vil fratage kommunerne den valgfrihed, som de egentlig selv beder om? Det forstår jeg simpelt hen ikke. For det, der kommer ud af det, vil være, at vi risikerer, at man får nogle vanvittig høje priser eksempelvis i Københavnsområdet, nogle vanvidspriser, hvad man også kan forestille sig vil ske andre steder. Og så forsvinder en del af grundtanken, fordi der vil være nogle, der simpelt hen ikke har råd til at leje de her kolonihaver.

Kommunerne har bedt om at få den her mulighed. Den får de nu. Hvorfor er det, man ikke vil være med til det? Jeg forstår det simpelt hen ikke. Tror man ikke på kommunerne? Støtter man ikke op bag det kommunale selvstyre?

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:39 Kl. 15:41

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Teknikken er, at man her foreslår, at vi helt skal fjerne os fra den markedsværdi og de markedspriser, der er. Og den holder jo ikke, for det betyder, at man, hvis man har det rigtige politiske styre, bare kan give los og køre løs.

Det mener vi faktisk ikke er i orden. Så vi ønsker altså, at man her sørger for, at den lov, vi har, fungerer. Den vil vi gerne beholde, især fordi vi der er sikre på, at der kan man ikke sælge ud af den kommunale ejendom til spotpris.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 15:40

Per Clausen (EL):

Det er Venstres ordfører, der vil bevare lovgivningen, som den er; det er jo rigtigt nok. Men er Venstres ordfører ikke opmærksom på, at der er truffet en afgørelse, der betyder, at en række af de dispositioner, som kommunerne tidligere har gjort, nemlig at leje det ud til en lavere pris end markedsprisen, lige pludselig er blevet erklæret i strid med lovgivningen?

Vi går altså faktisk ind og ændrer lovgivningen, så man kan beholde den praksis, man altid har haft.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:40

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Vi ønsker, at der ikke er mulighed for, at kommunerne går og sælger ud til spotpris.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:40

Per Clausen (EL):

Nu handler det her jo om muligheden for at leje ud til et ganske bestemt formål. Og der vil Venstre altså sikre sig, at den praksis, man har haft i rigtig mange store kommuner tidligere, og for den sags skyld også i små kommuner, med, at man har lejet ud til kolonihaveformål til en lavere pris end markedsprisen, kan man fremover ikke bruge. Det vil sige, at de mennesker, som har fået kolonihave til en nogenlunde rimelig pris, kan se frem til, at Venstre sikrer, at det bliver en rigtig, rigtig dyr fornøjelse i fremtiden. Det er jo det, der er konsekvensen af Venstres standpunkt.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:41

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Hvis man vender det om og tager forholdet, som Frederikshavns Kommune drager ind, så siger man, at det f.eks. kunne betyde, at kommunen får nye sommerhuse, selv om den ikke ønsker det. Derfor ønsker kommunen, at vi er kritiske over for lovforslaget, og det er vi.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om en kort bemærkning. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Torben Hansen.

Kl. 15:41

(Ordfører)

Torben Hansen (S):

Foråret er en rigtig god tid for mange, og det tror jeg også det er for landets kolonihaveejere og -lejere. Der pusles, der graves, der regeres. For Socialdemokratiet har tilgængelighed til kolonihaver altid været meget vigtigt og afgørende. Det skal være en realistisk økonomisk mulighed for de fleste, og vel har sigtet og fokus, i forhold til da bevægelsen for alvor startede op for 100 år siden, jo flyttet sig fra frisk grøntforsyning og flugt fra trange og ikke særlig gode boliger til det mere rekreative, men ikke desto mindre er kolonihaverne i dag levendegørelsen af friluftslivet for de mere end 60.000 lejere og familierne til dem.

Kolonihavetanken synes jeg er en fantastisk tanke og en fantastisk mulighed, og derfor er Socialdemokratiet yderst tilfreds med det her lovforslag, for det betyder bl.a., at kommunerne kan fastsætte en lavere lejepris end markedsprisen. Det er uhyre vigtigt, da det netop kan være med til at sikre, at der er økonomisk mulighed for både at blive i haverne og senere hen erhverve dem.

Jeg synes også, at der er stor grund til at rose den arbejdsgruppe med bl.a. Kolonihaveforbundet og Kommunernes Landsforening og forskellige ministerier, der står bag arbejdsgruppens anbefalinger og udredning. Det er en arbejdsgruppe, der blev nedsat bl.a. foranlediget af Kolonihaveforbundet og andre, der påpegede, at udlejningspriserne ville komme til at give nogle problemer, efter at en afgørelse truffet af statsforvaltningen for hovedstaden i 2009 sagde, at det skulle være til markedslejen. Det ville ødelægge manges mulighed og også underminerer hele intentionen bag kolonihavetanken.

Socialdemokratiet synes også, at det er yderst positivt, at kommunalt og statsligt ejede haver skal udlejes gennem ventelister, som også bliver offentligt tilgængelige. Det sikrer både gennemskuelighed og fjerner forhåbentlig også nogle af de historier, der har været, om penge under bordet for at få en af de eftertragtede haver.

Sluttelig glæder vi os også over, at der med det her lovforslag bliver mulighed for, at det, man kalder for ikkevarige områder, kan indmeldes som varige og dermed sikres under kolonihaveloven og mod nedlæggelse.

Det her er tre rigtig gode fremskridt, som er blevet taget meget vel imod af dem, som det berører, som er i fuld overensstemmelse med kolonihavetanken, og som forhåbentlig også gør foråret en lille smule skønnere i kolonihaverne.

Socialdemokratiet kan varmt støtte forslaget. Jeg skulle hilse fra SF og sige, at det kan de også med de bemærkninger.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der ønsker korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 15:44

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Vi ser også det her som en meget god sag, men først vil vi da sige tillykke til ministeren med den nye titel. Det skal nok blive godt, det tror vi på, for med det forslag, der er lagt frem her, vil vi sige, at vi jo er glade for, at man ligesom giver flere valgmuligheder til kommunerne og viser dem, at man har tillid til, at de kan indrette deres område, som de ønsker det. Er der nogle, der skal have nogle

særlige tilbud, heriblandt kolonihavelejerne, så skal de også have de her muligheder – det ser vi som en god idé.

Man kan altid diskutere, hvor meget staten skal blande sig i. Skal det være billigere – der blev nævnt noget med boliger og den slags ting – og hvor meget statsstøtte skal der være? Vi mener, at kolonihaverne er vigtige for borgerne, så de kan komme ud og få lidt jord under neglene. Dermed kan man måske også få nogle af de ventelister væk, der har været til nogle af de her kolonihaver.

Vi synes også, at det er vigtigt, at man kan se, hvad det er for en pris, en kolonihave bliver solgt til, og hvem der står på ventelisten. Det er også et utrolig vigtigt skridt, at der er åbenhed omkring, hvem der er den næste, der får tilbudt en kolonihave. Så er det helt op til den enkelte at fravælge den mulighed, hvis det er, at man ikke ønsker at erhverve en bestemt kolonihavegrund med et meget dyrt hus på; så kan det gå videre til den næste.

Men der er også det med, at man ser på, om der er nogle forskelle, nogle særlige områder, det, man kalder varige områder, som skal have en særlig beskyttelse. Der kan man nu melde de områder ind, og det synes vi også er fint nok.

Men man kan sige, at det her ser ud, som om ministeren ligesom får en blankocheck til at kunne fastsætte nogle af de regler, og der vil vi i hvert fald gerne sige, at det synes vi ikke at ministeren egentlig burde have. Så der vil vi nok prøve at komme med et ændringsforslag eller få en diskussion af, om det er nødvendigt, at ministeren skal have den her beføjelse. For vi mener, at det er godt, at vi får diskussionen her i Folketingssalen om, hvad det er for nogle regler, der gælder.

Som vi nu kan se, er der tale om et, man kan kalde det meget lille forslag, og jeg tror gerne, at ministeren kommer i Folketingssalen og tager den diskussion. For det er en god sag, at vi kan give de her kolonihaver til alle de folk, der egentlig ønsker det, og jo også, at prisen er til at betale. Vi har jo nogle særlige områder, som udvikler sig, og hvor det er blevet utrolig dyrt – det har vi set særlig her i København – hvis man skulle tage en markedsleje. Dermed tvinger man nogle af de her folk væk. Det skulle nødig ende med, at det bliver så dyrt, at man lige så godt kan købe et sommerhus.

Så det skal være kolonihaver, som alle egentlig har mulighed for at erhverve, og det tror vi også på er ministerens intention med det her forslag. Så vi ser i hvert fald positivt på den videre udvalgsbehandling.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Radikale Venstre, fru Lone Loklindt.

Kl. 15:48

(Ordfører)

$\boldsymbol{Lone\ Loklindt\ (RV):}$

Tak, og også velkommen til den fungerende minister, og jeg glæder mig til samarbejdet.

Rundtom i de danske kommuner findes der områder med kolonihaver, hvor det summer af liv, når vejret er mildt, hvor der dyrkes grøntsager, bær og frugt, hvor Dannebrog vejer i vinden, og duften af kaffe blandes med snak over hækken. Nyttehaver og kolonihaver er et stykke danmarkshistorie, som heldigvis lever i bedste velgående, og det skulle det gerne blive ved med, og det er et af formålene med den kommende lovændring.

Med det her lovforslag, som jo bygger på den rapport, som den nedsatte arbejdsgruppe kom med i 2012, ændres loven om kolonihaver, så det nu bliver tilladt for kommunerne at udleje arealer til kolonihaveformål under markedsprisen, og dermed fortsat sikre kolonihaver som et realistisk fritidstilbud til alle indkomstgrupper. Det bliver *tilladt*, men det står stadig væk kommunerne frit for at disponere.

Med lovforslaget bliver det obligatorisk for offentlige ejere af arealerne at udlodde havelodderne på en offentligt tilgængelig venteliste. Hermed skulle vi gerne lukke af for handler med penge under bordet – noget, der blev efterlyst ved den seneste lovændring i 2004.

Sidst, men ikke mindst, bliver det nu også muligt for ejere af ikkevarige kolonihaveområder at indmelde disse som varige, så områderne får den beskyttelse mod nedlæggelse, som kolonihaveloven giver de varige kolonihaveområder.

Der er indkommet 17 høringssvar, og de er generelt positive over for lovforslaget. Undtagelser fra ventelistebetingelserne, som f.eks. at kolonihaven kan nedarves i direkte linje til nærmeste familie, er faktisk et eksempel på indvendinger, som lovforslaget imødekommer.

Radikale Venstre finder, at lovforslaget har det rigtige snit og kan tilslutte sig det. Jeg ser frem til det videre arbejde i miljøudvalget.

KI 15:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak, der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Enhedslisten, hr. Per Clausen.

Kl. 15:51

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

En af de ting, som jeg faktisk tror alle i Folketinget er enige om var en god bedrift, som nu afdøde hr. Svend Auken nåede at komme igennem med, var, da han fik lavet en kolonihavelov. Det var, fordi han med den lov fik sikret en række nye rettigheder for kolonihaveejerne i det her land, og dermed, kan man sige, fik skabt nogle rigtig gode betingelser for, at kolonihaver også kunne eksistere i fremtiden. Og det synes jeg faktisk var rigtig flot og godt.

Altså, jeg kan huske, at i sidste uge – var det vist – var det meget vigtigt for nogle politiske partier at få sommerhuse med som noget, man kunne få tilskud til, hvis der skulle laves renoveringer. Af en eller anden grund var der ingen, der tænkte på kolonihavehuse, og det er vi selvfølgelig mange der er kede af, selv om vi i øvrigt er imod den ordning. Men det siger bare lidt om, at kolonihaver måske kommer til som det sidste, og det gør de måske, fordi kolonihavehuse, selv om de ikke er, præcis hvad de var i min barndom – og heldigvis for det, når man skal bo i dem i nogle måneder om året – så nok alligevel er sådan noget, hvor den sociale balance, i forhold til hvem der har dem, alligevel peger meget på, at det er de økonomisk dårligt stillede.

Derfor var det jo også en så alvorlig sag, da statsforvaltningen i hovedstadsområdet nåede frem til, at man skulle opkræve markedsleje, for det havde man ikke gjort tidligere. Jeg ved ikke, om der er nogen kommuner, hvor man har gjort det, men jeg kender ikke nogen eksempler på det. Men hvis man skulle til at opkræve markedsleje, ville det jo betyde en markant fordyrelse, og dermed ville det formentlig betyde, at rigtig mange – særlig de økonomisk dårligt stillede – ville få meget svært ved at have kolonihaver. Og jeg ved godt, at det strider mod markedsprincipper og sikkert også mod en række liberalistiske dogmer, at kommunerne stiller noget til rådighed for borgerne billigere end det, det koster på markedet, men det er nu ikke helt usædvanligt. Altså, vi betaler jo heller ikke fuld pris for folkeskole og daginstitutioner og den slags, og sådan set synes jeg heller ikke, man skal det for kolonihaver.

Så jeg synes, at det lovforslag, som fremsættes her i dag, løser et akut problem, som jeg sådan set også mener jeg har været i en eller anden dialog med en tidligere miljøminister fra Venstre om skulle løses. Og der var ingen afvisning dengang. Der skete godt nok ikke noget, og det gik meget langsomt, men det troede jeg dengang bare var udtryk for, at det i al almindelighed gik langsomt, når noget skulle igennem Miljøministeriet under en Venstreminister. Nu kan jeg forstå, at det er, fordi man principielt er imod det, og det er der så

ikke noget at gøre ved. Men jeg synes i hvert fald, det er rigtig godt, at vi nu får det her lovforslag igennem.

Så sker der nogle andre, mindre ændringer, som jeg også synes er rigtig fornuftige. Det er klart, at når kommunen stiller noget til rådighed på nogle gunstige vilkår, skal man selvfølgelig sikre sig, at det tildeles borgerne efter nogle gennemskuelige regler og kriterier, og derfor er det med at have åbne ventelister jo en rigtig god idé. Jeg har forstået, at der fra nogens side har været noget beklagelse over, om det nu skulle være nødvendigt, og om det ikke gav unødvendigt bureaukrati. Og der kan man jo sige, at det er sådan, at kommunerne kan tilrettelægge det, som de vil, og at det nok i hovedstadsområdet er rigtig vigtigt at have åbne ventelister, for det er der, hvor der er meget, meget lange ventelister, og hvor man også godt kunne have en mistanke om at der en gang imellem sker noget betaling, som ikke er i helt i overensstemmelse med reglerne. Der er det godt at have åbne ventelister, og andre steder, hvor man ikke har de problemer, kan man måske spare det væk. Jeg synes også, at det med at få ikkevarige haver flyttet over som varige er en god ting at skabe nogle bedre vilkår for.

Så er der en enkelt ting, som ikke er med i det her lovforslag, og jeg ved heller ikke, om det hører hjemme her. Men det er i hvert fald en ting, som jo bliver diskuteret meget, og det er, hvordan man skal håndtere spørgsmålet omkring kloakering af kolonihaver. Det er jo en miljømæssigt væsentlig problemstilling, det er der overhovedet ingen tvivl om, og derfor skal det jo håndteres på forsvarlig vis, men økonomisk kan det også være en besværlig ting. Så jeg vil i hvert fald i udvalgsarbejdet spørge lidt ind til, om miljøministeren har nogen som helst tanker om, hvordan og hvorledes man kan være med til at løse det her problem, hvis man kan det ud fra en statslig synsvinkel.

Så skal jeg bare slutte af med at sige, at ministeren da kan være glad for, at hun er startet med at have en forholdsvis nem sag. Jeg har sjældent hørt hr. Jørn Dohrmann være så venlig i sin tale til miljøministeren i den nuværende regering, som han var i dag. Det lød næsten, ligesom det gjorde i gamle dage, når han skulle tale miljømilliarderne op. Men det er jo en god sag at starte på, synes jeg.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, hr. Villum Christensen.

Kl. 15:55

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Også velkommen herfra til ministeren i denne sag.

Lovforslaget, vi behandler, skal give mulighed for, at man udlejer kolonihaver til under markedsprisen og fastsætter regler for administration af ventelister m.v., som vi har hørt. Det kommer nok ikke bag på nogen, at Liberal Alliance ikke er tilhænger af sådanne systemer, hvor offentlige myndigheder skal kunne udstyres med nye muligheder for indgreb i den frie markedsdannelse. Sporene skræmmer, når man på den måde kan komme på lang afstand af den markedsmæssige pris. Vi vil herved lægge grunden til et styrket gråt – eller snarere sort – skyggemarked, ligesom der gives næring til mulighederne for vennetjenester og andre uvedkommende hensyn. De fleste husker nok, hvordan man handlede andelsboliger før krisen, nemlig at der i forbindelse med handeler jo altid fulgte en lille kuvert med.

Skulle man virkelig gøre noget for at sikre, at de dårligst stillede fortsat skal have adgang til disse kolonihavehuse, som vi synes repræsenterer et værdifuldt tilbud for mange bymennesker, skulle man hellere koncentrere sig om at begrænse offentlige indgreb.

I min egen kommune, Slagelse Kommune, barsles der jo med en kloakering af kolonihaveområderne, hvilket har en meget, meget stor økonomisk betydning, og som betyder, at man kan få udgifter på mellem 50.000 kr. og 100.000 kr. til tilslutningsbidrag, netop som Enhedslistens ordfører også var inde på. Det hører jo ingen steder hjemme i sådanne områder, som jo netop ikke skal bestå af nye parcelhuse – afledningerne er jo ofte meget beskedne i de her områder.

Kolonihaver er et rigtig godt aktiv, men lad dog haveselskaberne selv finde ud af, hvordan de vil administrere dem. Det er godt for lokaldemokratiet at få sådan nogle diskussioner og godt for engagementet i foreningerne.

Vi har ikke brug for mere stat og mere kommune, vi har brug for det modsatte, så Liberal Alliance støtter ikke forslaget.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, fru Vivi Kier.

Kl. 15:57

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Det Konservative Folkeparti har fuld forståelse for den historiske sammenhæng, vores kolonihaver indgår i. Det har bl.a. handlet om at sikre, at alle lag i samfundet havde mulighed for at få noget frisk luft, hvis man måske havde tilbragt 60 timer om ugen på en forurenet fabrik. Det har også handlet om at give fattige familier mulighed for at dyrke nogle grønsager, som familien kunne leve af.

Når regeringen nu vil give kommunerne mulighed for – i strid med fundamentale lighedsprincipper, som de bl.a. kommer til udtryk gennem kommunalfuldmagten – at give mere eller mindre tilfældigt udvalgte borgere mulighed for at leje kommunale grunde til en anden pris, en lavere pris, så kan det ikke begrundes i noget historisk hensyn. Det fremgår endda af lovforslaget, at alle borgere uanset indkomst skal have muligheden. Det vil jo i realiteten betyde, at kommunens svageste borgere, der har brug for et rimeligt kommunalt serviceniveau, kommer til at betale for, at langt mere velsituerede borgere kan få adgang til et ekstra hus, vel at mærke uden at det skaber nogen øvrige samfundsmæssige gevinster overhovedet.

Det vil altid være en urimelig behandling af skatteborgerne og kommunens beboere i det hele taget, hvis man favoriserer enkeltpersoner på den måde, som forslaget lægger op til. Hos De Konservative ser vi hellere, at kommunerne arbejder efter de markedsorienterede principper, når de skal sælge ejendom, og så ellers bruge skattekronerne på ældrepleje, folkeskole og alment tilgængelige fritidstilbud m.m.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi fra Det Konservative Folkepartis side bakker fuldt op om Danmarks kolonihaver og også muligheden for at anlægge flere nye kolonihaver. Forslaget kunne nemt deles, for vi synes jo, at tiltaget med at lægge åbne ventelister ud er et rigtig godt tiltag, som vi sagtens kan tilslutte os. Men vi har altså ikke lyst til at bane vejen for, at kommunerne på bekostning af de almindelige borgere skal sælge ud af deres ejendom til underpris til enkelte udvalgte personer.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det den fungerende miljøminister.

Kl. 15:59

(Miljøministeren (fg.))

Pia Olsen Dyhr (fg.):

Tak. Og tak for lykønskningerne og de forskellige titler, jeg efterhånden har modtaget. Jeg er bare miljøminister.

Jeg vil gerne takke ordførerne for indlæggene. Jeg synes generelt, der over en bred kam var ros til kolonihaveejerne og anerkendelse af, at vi fortsat skal have kolonihaver i Danmark. Og det synes jeg sådan set er et godt udgangspunkt.

Kolonihaverne tilbød allerede i slutningen af 1800-tallet den voksende gruppe af industriarbejdere en mulighed for at slippe væk fra usunde arbejdspladser og overfyldte etageboliger. Siden har kolonihaverne bidraget med frisk luft og jord under neglene, særlig til dem, der ikke har råd til parcelhus eller sommerhus.

Kolonihaverne skal fortsat være for alle. Det er derfor, regeringen fremsætter det her lovforslag. Forslaget skal give kommunalbestyrelserne og staten mulighed for at fastsætte prisen på kolonihaver og sikre, at alle på lige fod kan komme i betragtning til en kolonihave. I maj 2009 udtalte Statsforvaltningen Hovedstaden, at kommunerne ikke må udleje kolonihavearealer under markedsprisen. Den udtalelse førte til en debat om, hvorvidt markedsprisniveauet kunne betyde store prisstigninger, som ville udelukke mange fra at få en kolonihave, særlig i de større byer såsom København, hvor behov og efterspørgsel på kolonihaverne er størst.

Derfor nedsatte miljøministeren i januar 2012 en arbejdsgruppe, der skulle se på spørgsmålet. I arbejdsgruppen deltog Kolonihaveforbundet for Danmark, KL og NaturErhvervsstyrelsen, som er den største statslige udlejer på området, fordi det er de berørte parter. Arbejdsgruppen afgav rapport i juli 2012, og det er på baggrund af den her gruppes anbefalinger fra netop de involverede parter, at vi har udarbejdet lovforslaget.

Lovforslaget betyder for det første, at det bliver muligt for kommunalbestyrelserne at udleje kolonihaver under markedsprisen. Samtidig får staten en udtrykkelig hjemmel til det samme. Og efter at have hørt på Liberal Alliances, Venstres og De Konservatives ordføreres taler heroppe vil jeg gerne understrege, at der er tale om en mulighed og ikke en pligt, præcis som anbefalet af arbejdsgruppen. På den måde får enhver kommune frit lov til at vurdere, om der er behov for det lokalt. Vi sætter altså kommunerne fri her. Ingen kommune, som har et ønske om det eller mulighed for det, skal være afskåret fra at sikre flere borgere adgang til en kolonihave og frisk luft.

For det andet betyder lovforslaget, at statsligt og kommunalt ejede kolonihaver skal udlejes efter offentligt tilgængelige ventelister,
som alle kan blive optaget på. Her er der også tale om en anbefaling
fra arbejdsgruppen, som vi har taget med i lovforslaget. Det skal sikre større gennemsigtighed og lige adgang for alle til kolonihaverne.
Det nytter jo ikke noget, at kommunen sætter lejen ned, hvis man alligevel skal kende nogen, der kender nogen, for at komme i betragtning til en have. Samtidig kan ventelisterne medvirke til at sikre, at
der ikke betales penge under bordet for kolonihavehuse, sådan som
vi desværre har set.

For det tredje giver lovforslaget mulighed for, at såkaldte ikkevarige kolonihaveområder, som ikke er beskyttet mod nedlæggelse, kan blive varige. Det er ejeren af kolonihaveområdet, der bestemmer, om området skal være varigt.

Lovforslaget er generelt blevet positivt modtaget. Et par høringsparter har ønsket særlige undtagelser fra ventelistekravet. Bl.a. ønsker de, at det skal være muligt, at man kan overlade sin kolonihave til sine børn eller sin ægtefælle, og det har jeg efterkommet. Kolonihaveloven fra 2001 beskytter kolonihaverne mod nedlæggelse. Med det her forslag, som nu fremlægges af regeringen, bidrager vi til, at de grønne åndehuller, som kolonihaverne jo netop er, også forbliver tilgængelige for alle.

Med de ord vil jeg ønske en god viderebehandling af lovforslaget i udvalget og sige tusind tak for de forskellige bemærkninger, der konkret er kommet. I forhold til Dansk Folkepartis ordfører, hr. Jørn Dohrmanns, bekymring i forhold til en blankocheck vil jeg sige, at det diskuterer jeg selvfølgelig gerne nærmere i udvalget, men der er ikke lagt op til, at der skal være en blankocheck til miljøministeren.

Ideen er, at det skal være en bemyndigelse i forhold til ventelisterne, men det kan vi vende i udvalgsarbejdet. Med hensyn til Enhedslistens spørgsmål om kloakeringen ser jeg også frem til at vende det yderligere i udvalget. Det er jo allerede i dag op til kommunerne at kigge på spørgsmålet om kloakering og spildevandsrensning. Tak for ordet

Kl. 16:04

Formanden:

Hr. Jørn Dohrmann har en kort bemærkning.

Kl. 16:04

Jørn Dohrmann (DF):

Ja, jeg vil godt lige spørge ministeren – for der var også det her med, at man skal lade sig registrere på ventelisten, og at der er lagt op til, at det kan være mod betaling af et eventuelt mindre gebyr – om det er et område, som ministeren vil følge meget nøje, for man kunne jo godt tænke sig, at nogle kommuner måske ville have et meget højt gebyr, og at andre måske ville have et lidt lavere gebyr. Det står nederst på s. 5 i lovforslaget. Og der er det bare, at jeg tænker, at man jo godt kunne være lidt bekymret for, at ministeren ikke holder øje med, om gebyret vokser eksplosivt på det område.

Kl. 16:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:05

(Miljøministeren (fg.))

Pia Olsen Dyhr (fg.):

Vi vil selvfølgelig følge lovforslaget efterfølgende for at sikre os, hvad konsekvenserne af det bliver. Sådan er det jo. I virkeligheden handler det om at sørge for, at lovens ånd også er den, der bliver gennemført ude i kommunerne.

Kl. 16:05

Formanden:

Hr. Jørn Dohrmann ønsker ikke ordet? Så siger jeg tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:06

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 3. maj 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:06).